

160.

279

69

101

na Cruz
7

202
118

11

~~265~~

~~374~~

143

187

118
222
118

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

R. 152

1

BIBLIOTHECA DELLA UNIVERSITA' DI
VALLE D'AOSTA

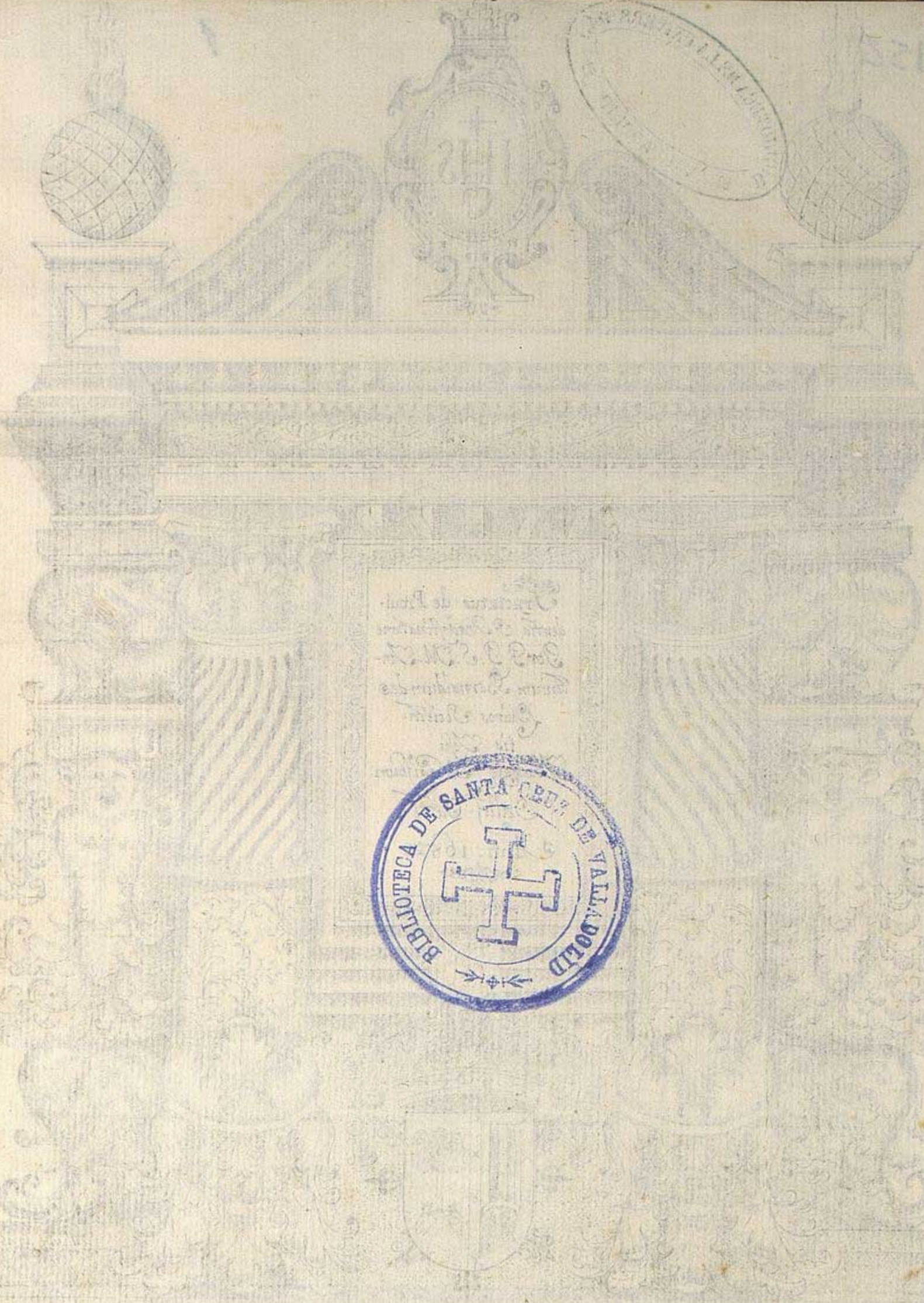
Tractatus de Proui-
dentia & Predestinatione
Per R. P. S. M. An-
tonium Bernaldum de
Quiros Societa-
tis Iesu
Theologie Magistrum
Vallis-Olet
Ann. 1652.

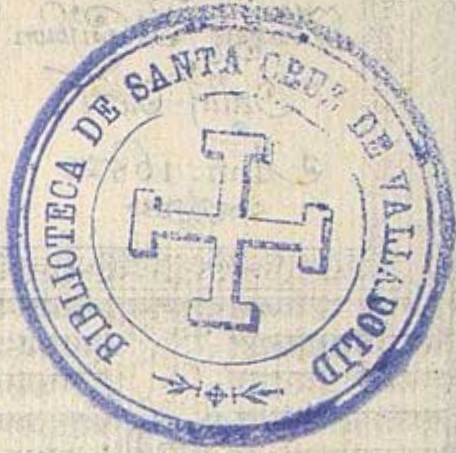
Io. Phlox. facieb.

Vallent an 1652.

UVA. BHSC

Handwritten text in a cursive script, likely a library inventory or acquisition record, located within the central rectangular frame of the embossed design.

Tractatus de
Providentia, et predestinatione.

298 folio

Recte in hanc rem usurpant verba (vera, licet saepe adra-
ta Aug. tom. 7. sine lib. de Predest. Per. q. 1) de predestinatione
Per loquuntur quibus anathematibus involuimus, quod cum scientis
non soliditati quod cubamur ad appetitu boni admodum ducunt, de
primis, sed cum ad omnes Per membra. Reducimus, sub
lege superni Auditori ad audiendum iures accipimus, scientes, quod
quidquid boni loquimur, facimus si ex nobis boni, sed ex
Deo accipimus. Quibus Auditorio facti accedimus ad indagandum
divina predestinatio. Arcana, sequentes sciens, sanctissimos, et
theologie Magistros, tam antiquos, quam Recens.

Agunt de predestinatione.

Aug. 2. Epist. 105, et 107, et 1. 7. peculiariter libro de Predest. san-
ctorum. Prosper libro de locatione gentium. Fulgentii libro
3. ad Maximum. Theologi expositum ad Cor. 8. et 9. Epistola ad Ro-
manos. Scholastici antiqui & Magistri. & Distinctio 4. de Predest. &
lib. 1. Cap. 22 et 23, ubi innumeris eius interpretibus videri potest, si-
cut D. Prædicator de Montoria & duo ex nobis humana. Pecunia
de hac re videtur tract. M. Sanchez. Suarez, Rosa, Penno,
Lerius, Monceus, et iterum ipse Gregorius Preceptor in Opus. de
Predest. et Predest. quod aduic solet post 13. de Predest. quod in 2. capta.

Disputatio 1^a

An, et quid sit predestinatio.

Et quomodo de Providentia dependet.

Ante q. 2. de Predest. primum q. 2. de Providentia. Nos utriusque
hanc cognoscemus, ita n. utriusque doctrina omnium inter se dixerit
habet, ut alterius ab altera inmoda quibus futura. v. quæ regnum
obtinuit, ut in unius anni scholasticus labor, tam Providentia, quam

3
in salubris & varios comandis versari schole. De Romana
noy, et dicit degg. ac infra. Penique liberant. eadem q. sal-
uand eterna salute, saluari. n. simp. significat eternam vi-
tam adque; unde apud Romanos la saluacione, et adeptio vite
eterna =

4
Predestinationem etiam nullus Catholicus negat, e. n.
p. dicit. fides (ut loquitur Prospero ad Capita Galorum p. 1)
Nulla Antonomasia scripturam autem de omnibus Roma.
et quos p. dicit, Predestinationem. Obseruatum 1. Predestinationem se-
cundum p. dicit, electi nos ante mundi constitutionem. Luc. 13.
crederunt quos quos erant preordinati in vitam eternam.
Nec etiam dicunt. Nulli uocati, et pauci electi, eorum quo
corina scripta in lib. vite; parady ee regnum a bonis
Mundi =

5
De cetero Verminem de facto saluari, qui predestinatus
e. s. Ita et Beologi & a Ceteris lib. de Predest. p. ultimo,
et in Caput & ad Romanos. Generatim. n. ait de finis Luc.
q. ex p. dicit. liberent, quicunq. liberant. Preterea fulgentius no.
de fide ad Petrus inuenit interrogata Aug. l. 3) ait q. ds. Simul
one bene, et nullatenus dubita, nec gerere pot. abiquis eorum, quos
Deus predestinavit ad regny calony, nec quengus eorum, quos Deus pre-
destinavit ad vite ulla posse habere saluari. Cuius q. Cao e. q. Deus
de fide omnibus Ceteris quidem, ut uos sine sequant, o. max-
ime collatio beneficiorum, q. dicitur sine vite eterna tinget
ex Aug. quid. Prin de fide p. p. t. e. sequent =

Sectio 2 utrum in alia Verum serie stinguant
saluari, qui predestinati non s.

Prinde necessitate quid. Dei ut creatura aequat sine =

6 Occasione exhibitionis Caterini in Sect. pcedenti q' nec excusat de
possibili, ut appareat, an omni libertate p'determinat, sicut est
certus libertatis p'determinati. s. extra Thoulungé q' p'oe euenire
salute sine uoluntate Dei, siquid oia dependent a s' causa
operante, intellectu, et uoluntate. Certus e' et' q' suffice-
re. hoc, ut creatura dicat p'determinata in salute, si. n. seu
ferret auxilia, sine ulla uoluntate salute, quantum
postea ob merita sua salute uellet, creatura p'determinata
si dicitur, ut n' dicit p'determinata in damnatione, sicut Deus
sua peccata damnatione uellit, et decernat. Certus e' si p'ue-
rideremus Dei eaq' creatura in se intrinsece. Requirit p'des-
tinatione, quem admodum. n. non dicit, et si n' dicitur ex inten-
tione dicens, eo p'ue, q' p'ue ferant oia uera ad dicens,
ita etiam creatura, cum in se habeat oia uera ad salutem,
quidquid. s. de extrinseca intentione Dei salutem ob-
tinebit =

7
Certus e' an deus absoluta potest Deo ferre auxilia
et beneficia, q' efficaciter qui dicitur salute, quin igitur p'des-
tinet. Hoc negandi e'. Sequitur Deus ferre auxilia, quin p'ue-
deat quid post illa salutem. s. e' quid dicitur salutem, seu
sequenda salute: q' quid habeat p'ue beneficia, q' certus.
liberata creatura: hoc autem et nihil aliud e' p'determinati ex
Deo. Et. s. implicat Deum si bene p'uidenti, quia, quia cre-
ant, seu igitur ferre media causalia, sine p'uidenti na-
li, q' imo habeat ferre supernaturalia, sine p'uidenti supra-
naturali, q' p'uidenti a supernaturali efficiat, seu dicitur salute
se p'dest. Et. s. implicat aliqd euenire p'ter in-
tentiois Dei, seu aliquis eff'ctus sui Dei e' casualis ut
docent oia Theologi: s. p. q. 19. Art. 6. et 7, Art. 1.

o implicat o sexu a Deo media, qd, Verpa oblineat salu, qui
Deus salute velit, et pdestinet, alia forto loqu accideret
salu =

Nihilominus cenceo in alia Veru serie di implicare sal- 8
uari aliquo, qui pdestinatus e. s. Di, possi dari auxilia effi-
cacia in salute, quin Deus illa o sexat ex intentione salutis,
quin pdestinet. Sapates ex dat, si sagitta n dicit attingere
scopum ex deo. in illy n attingat pter intentione sagittam,
su h n dicit pdestinari a Deo in pang; qd ex hunc intentio-
nem pminit tentatio. An. a. p. sig potest Deus ita dare
auxilia efficacia in salute, ut ipsa daturu foret, quantum
a essent efficacia; sic amant, potuit amare incarnacione
efficace in salute, incarnacione ad huc, licet h n pecca-
ret, in quo casu saluas e esset. De uti potuit Deus q libito suo
simp n descendere urbam dteing; cur etig n potuit illy n inten-
dere p eo quon pdat auxilia; o potuit Deus scire auxilia efficaciaet
a ea intentione, et seq. necesse pdestin salute. Ist maxime n ante
collatione auxilioru pdat scia media de eory efficacia, hunc. a.
Deus collaturu auxilia p prior collatione n potuit videt aduentu
ad sing vita eterne, qm ad alia sing oportet qd sume benefi-
cencie, et paterne Dei tribuentu beneficia etiam male vivit;
q; nuncia benefi Deus intendere ostensionem negatione; ita nec
intendere vity dteing =

Ad ratione oppositam in S 7 V impium, de 9
negante direct. scie media, Deus p prior collatione, vidy sub, quid
ad collatione auxilioru sequendy. i. De solapria n suffuvs pdesti-
onidungat o paxione, locutione, qua intentione sinu involut
ut pateb respectu damnacionu. Ad pting o fionem, dudo dteing
e ex deo pidentis, ex suppositione creatu, ut S reg; itz

et quidem in fine naturali, si Deus procedat ut dicitur naturaliter, et non
solum naturaliter debet. s. Deus, ut dicitur naturaliter, suum debet
eius attendat et potest et ex tali fine intentione dicitur
penare. ab actu, ut dicitur supra, et ab omni debito liber sit,
pote q. gratiose operet et tenet debite creatur dirigere in
e fine debite supra, ideo q. licet habeat quidem supra
le, et efficitur; et non in vitam dicitur; q. Requiritur dicitur.
Ad dicitur et impiare q. aliquid eveniat per intentionem Dei
positivam, hoc, et illud efficaciter in fine oportet inclinans, secum
per negativam, hoc, qui priori collatione Deus intendat talem
fine; adducit in Deo non est fortuitum, seu casuale; q. nihil ac-
cidit, q. Deus intendit q. a. ne per se neg. e. omnino per in-
tentionem, et temperandi, ut tali efficitur sequatur.

10

Ex quo
infero q. d. dicitur de Provid. l. 1. c. 3. N. s. ipse Deus (nec
ex homine) absolute abstrahere ab omni quidditate, circa res
creatas, dum eas creavit. q. siue ipsas intenderet ad operandum
sue ad operatione detineat id probare debet ex aliquo fine fin-
dente; ad que dicitur q. modo dicitur tali operatio, et suspensio ab
operatione; Requiritur. n. qui prudenter operari, nisi ex aliquo
fine nec potest ad finem dicitur, nisi ad ipsum dicitur.
Ad qui nihil aliud est dicitur quidditate de aliqua re, q. m.
ordinare illud, seu velle ea, quod dicitur ipsi ex aliquo fi-
ne; omnino impossibile est ex suppositione creationis Deum
seu creati q. dicitur aliquo modo.

11

Per aliquo modo;
q. si nomine providentia intelligas curam favorabilem, et dicitur
entis creaturam dicitur (que sensu forte intendit dicitur
supra, et simpliciter sonat illic providentia) sic de pluribus

Rebus de facto quidem a se habet Deum, de luxu. n. d.
 servatione n. curat, seu ingruu et particulari sing. in ordinat,
 ut notat S. G. in Act. ad 2. q. quod in n. tollit quominus de
 eu habeat de facto seu perfectu. 3. quidem; q. d. ipsa
 ordinat in alij sing. unq. o. siquid Deum in posse n. semper or.
 dinare Creaturas in aliquem finem & Proverb. 16. Gia
propter semetipsum operat, neuo habeat quidem a liquo,
 sed securitatem unde requirit e abstrahere ab omni quidem,
 licet possit ab aliqua, hoc est, ut creatura requirit particulari sing.

sectio 3. a

quomodo comparet predestinatio & providentia.
 Et ab eis speciebus differat.

Hec ratio maxime declarat nam predestinatio, et ingruu, si sparet
 & providentia, ubi quod est, si ne predestinatio pars actuali quidem,
 ubi anima e pars s. an uen. i. pars sub. biva, tanqum species
 comparat ad genus, ut ipse homo comparat ad animal. esse speciem
 quidem affiant S. G. in Act. Cap. 2. sua. Lib. 1. de pre-
 destinatio q. 18. Ar. et apud S. G. in Act. 27, Ar. 4. Ratio
 q. d. ubi dicitur dicitur in ratione quidem, & providentia cauti
 de utraq. n. verificat ee uerq. quidem; a tunc ab ea dicitur
 quid pluribus essentialibus dicitur, ut dicitur q. 15. o. ratio quidem,
 ubi dicitur comparat ad predestinatio, ut ratio communis circa ad peculiaritatem
 specis, ubi ad ad 13, l. 2.

19

Neat predestinatio ee speciem
 quidem S. G. in Act. 41. Ar. 3. Propos. 3. Tenen p.
 destinatio cor ee quidem; q. d. hoc pertinet ad intellectus, s. i.
 pars quidem, predestinatio uero pertinet ad uoluntate, s. i. electio
 ad long. Ar. 2. o. communis. Theologorum & quatuor discurren-
 ty, ac de predestinatio, ut utraq. pertineat ad intellectus, l. uel.

19

luntate & diuina. S. P. Ruiz, L. 1. de Predest. Sec.
9, § 7, licet agnoscat predestinationem esse speciem guidentem, negat
non esse speciem speciem guidentem; quia hoc opus erat, ut agnosceret
alia guidentia species interque, et predestinationem esse speciem
diffusam, hoc a. diffusa est impositio illi; & nulla talis diffusa que-
at inueniri inter actum immanentem. Sed in q. 9, dicitur omni
guidentia. Ad contra; non inuenit ratione nra; diffusa a. p. rati-
one sufficit ad presens. In omni q. a. cunctis par sub linea ad rati-
one quasi gratia, attribuitur ut su. =

14

Quare seculi & orbis hoc dmu-
on, et s. n. de se. n. solam quoniam, q. predestinationem n. i. par actu-
ali, quasi inadeguata, dicitur guidentia; sed uery totu
actuale, et adeguata, dicitur, de quo tota et integra rati-
o guidentia potest tanquam rati. superior de inferiori dicitur.
Et hoc anullo seculo seculi & orbis dicitur, q. de uba-
tend dei & Angelorum; q. predestinationem parat, ut par sub linea g-
uidentia; ut rati. guidentia in omni sub ordinem Mediorum
in fine. Predestinationem a. ordinatio talis Mediorum supra ali-
y efficacis in uitam dicitur =

15

1^a species guidentia aqua dicitur
Sed predestinationem e guidentia coram natura, aqua dicitur & ex
sub tota, non sub rati. predestinationem e sola creatura rationali; prou-
dente a. natura, etiam creatura irrationali. Dea huius est rati-
one. Dea n. e. finis naturalis. Predestinationem uero supra naturalis uita eter-
na. Dea Mediu, que in predestinationem n. dona gratia; in guiden-
tia uero naturalis, dona natura. & hinc predestinationem e omnino
libera, et gratuita; ab naturali guidentia uero supporta a
Dei creatione. & licet sub rati. dicitur sit ex predestinationem, guidentia
uero naturalis supporta semper ex natura creatura; Deu. n. ut natu

Auctor in bonis videtur subiecti cui eorum, in operibus, nisi ad exi-
 gentiam Veri naturalis; unde apriori et evidenti ex Verum credone
 denique predestinatio semper aequit suum sine detrahatur in-
 de et bene; seu evidenti naturali, utzabet Monstrum, et in horri-
 cibus peccantibus: Vane quony nihil perfectioni adhibetur
 evidenti Dei, que adhuc semper aequit unly sine =

De eviden- 16

ta species e illa, qua Verbi dispensant auxilia pure suffici-
 entia, qd Verbi in unum efficaciter in salutem, ideo que guide-
 nta pure sufficienti, Verba dicit, aqua dicitur predestinatio; non
 quidq diversitate entitativa auxiliorum. Sine equalibus namq
 Auxiliu sepe puenit Verbi et predestinatio, ut obtineat salute, sed
 sola voluntate, et inxione & salute, seu sine vita eterna. Aliqui
 D. agnoscunt discrimen in unum exq. mediory, que in prede-
 stinatio si predestinatio, ita S. Dominiani, a hui agnoscunt discrim-
 enen ex q. intentionu, que benexior e circa predestinatio, etiam in-
 tione predestinatio dicitur scia medre, ita p. uer. D. nri. Sa de hoc
 discrimine habet p. totum huius Tract. p. res. um. =

De evidenti 17

Deinde in primo dicitur in naturalis et supernaturalis. & supranale sub-
 dividit in pure sufficienti Verborum, et in efficacem, que a predestin-
 atione si dixerit, licet a. q. pure alia divisione, et sub divisione
 fieri queant q. tertia ut. In ordine nature eaq. alia eviden-
 tia. i. efficax alia inefficax; et ex hoc capite evidenti supranali
 sub dividit. 4. alia. i. naturalis, alia in naturalis Creaturary, ut ex
 hoc q. predestinatio discriminaur a naturalis evidenti. Et media
 corollaria sequuntur, quoniam, etc. q. media pure sufficienti, di-
 versitas namq mediory bene distinguit evidenti. Licet,
 unguq de divisione et sub divisione iure fieri valeant, nisi in omni

Sicut duo diuisiones pariter dicitur in diuersione theologica. Legitur
 deinde supranaturali tam p[ro]cedente q[uam] rep[ro]bante agemus q[uod]
 totu[m] huius tractatus. De naturali speciatione d. seq[ue]nti.
 Disputatio I, utrum prudentia naturali stare possit
 sine supernaturali.

Sectio 1^a.

Proponitur sensus p[ro]p[ri]us et ratio dubitandi.

1. P. Gabriel de Benas, cuius acutissimus inuenit in quibus
 laudatissimum Magistru[m] Imagines Jacobi Sorbe, si expertus
 in sua Christiana p[ro]p[ri]a, opere q[uod] plane celesti de Empe-
 rei Graec. Tomo 4. lib. 3. Exercitatione 12. Sect. 6. No 4 rati-
 enter, doct[er]e q[uod] utaq[ue] admodu[m] prudentis ipsam naturalem
 nomine gratia aliquando inuenit apud M. P. Aug. Ieron.
 imo, Anselmum Bernardy, et alios, ideo Quo d[omi]n[u]m n[ost]ro; possit
 esse stare prudentia naturali sine gratia, et liberali, id est sine super-
 naturali, et miraculosa, hoc, quoniam Deus se exerat, ut supranaturali Author
 praestari effectus miraculosos, id est, supra id, q[uod] naturali causa exoritur,
 uel extra o[mn]em h[uius]modi exigentiam. =

2. Operatio igitur Dei, ut Author
 naturalis, et ea naturali prudentia, q[uod] se accommodat causis naturalibus exi-
 gentibus, sicut tribuendo igni calorem, et calori applicato adparum calefacti-
 onis. Operatio uero, ut Author supernaturalis, et ea supernaturali prudentia,
 si necesse est igni calorem, uel si ultra q[uod] exigentiam et interuentum cau-
 sae naturalium a se solo calorem, uel alium effectum praeter omni-
 nem Deum cursum p[ro]duceret. Hinc sensus questionis praesentis, possit
 esse stare prima prudentia quae naturali sine secunda hac superna-
 turali. =

3. In qua questione statim occurrit questionis dubitandi ratio
 ea maxime innata hominum opinionione fundendi ad Deum prece

Sive & beneficium impetrandum a supremo Cunctine, sive quibus
 eo auxiliante, nativis inveniuntur, vel calamitatibus urgentibus. Unde
 sic accidit. Vel si precibus petit a Deo humanum genus aliquid
 supra existentiam rerum naturalium, vel aliquid ab aliis exi-
 stentiam; si quidem: & stare in potestate quidam caelestis sine mira-
 culosa; etenim ad quidam caelestis spectat, quod natura subbor
 inexorabilis. & si: sapientia exhausta preces hominum, ad quas fun-
 denda impetrant, penione ipse med tribuit. Vixit, ut stat ea d.
 pudenti, opus miraculorum est descendens ex providentia sup. naturali,
 quod supra existentis causarum naturalium a Deo prestat. =,

Sane vero 4

si ob id duas precibus, et orationibus cum nihil aliud nos a Deo
 exoptare, quam id, quod ex existentiam et debitum causarum
 naturalium. Ergo omnino vane si, si in vultu digne orationes orantur
 (ut si quis peteret, quod luceret sol, vel ignis calefaceret) frustra
 enim qui petit ab aliquo effectum, quem natura ipse creavit, sibi
 esse, subiecta q. e. oratio illa, sine qua eodem modo eventus
 rerum futurus e. effectum. a. debitum rerum naturalium existentia
 seu, ut subbor natura. necio prestat; neq. naturaliter loquendo
 impeditur, quod quantum orationes cessent, eventus, q. q. naturales cau-
 se applicata sunt. =

Explicabitur, dum scilicet tempore salubrem plu- 5
 viam exoptamus, interrogamus, ut causa caelestis primae appli-
 catione pluviam producat, vel petimus, ut primae applicentur. Si primae
 non minus inveniuntur, et otiosa est nostra oratio, quam si quis pe-
 teret, q. ignis applicatus duxat, neq. n. e. minus necia causa naturalis
 pluviae quam caloris. Si secundum, Vixit a. de. d. ego, utrum deb.
 naturalis causa, quae exigat primam applicationem. Quibus,
 seu causa primae ad producendum. Vel supra q. existentis natura

a Deo solo causet. talis applicatio. Si dicatur secundum, in hoc fra-
 gillime respiciet quidem miraculosa, uti idem absq. nubibus
 pluram daret; absq. ione produceret calorem; neg. n. minus mira-
 culosum e Deum se solo produceret unum effectum supra existenti-
 naturam, qm alii. Si ob id duas in natura dantur causas naturalem
 ad cuius existenti- debeat. nubium adductio. tam incidet iterum
 in ordines inutiles et supra dicta. Non ex hoc stare potest quidem
 naturalis, itaque, ut Deum non teneatur ubi quidem naturalis
 et miraculosa. =

6

De huius rei et dubio. Quod agitur e; quia
 Deum, ut Autor naturae plurimode liberalitati opera exercere; plu-
 ra q. beneficia hominibus impertit. Et hoc fita- respicit, in quibus
 videtur quidem naturalis, et supra naturalis, et miraculosa. De
 ut Autor naturae, cuius quidem ubi stare potest sine quidem
 supra naturalis. Quod patet: minor facilius a dubio; ne liberali-
 qui non est nec beneficius, qui solum ea praebet, ad quae s. banda
 necesse tenet. Deum a. n. quidem utatur quidem naturalis necesse
 fit effectus, ad quos si applicate causa secunda, necesse q. abstr-
 net ab huius, q. secunda causa dei. Quod e minus manifesta
 e; quia n. n. speret a Deo plura gratuita, etiam stando infra naturae
 limites, qui negabit Deo etiam, ut quae Naturae Autori plura
 debentur gratia. Qui si agnoscit sepe fortunam innumeram extra q.
 necessitatem naturae causarum (id. n. fortuna sonat) auctore, qui
 omnia effectus si munificentia, et liberalitatis divina: q. ubi
 Deo, etiam, ut Autori naturae neganda sit. =

7

Quis ad praesens
 dubitandi ratione tenorari potest opera sua, quae a naturali quidem
 sunt, supra naturalis aliquid videtur. imbibere, ut premiorum, et
 penarum distributio, auctore efficaciter dependens ab eo, excitatio co-

8

Cogitationis genus est, quod necessitate naturae, & causis naturalibus per
causam physicam conveniunt; quibus si quid alii respon-
deant, addicimus. =

Sectio 2^a

Responsiones, quae continent, Veritas.

Prima. i. quae sem effectum gratiarum divinae providentiae, siue exau-
dientiae hominum preces, siue omnino nobisque beneficentiae, siue
qualitate meritum premia absque ulla necessitate physica
tribuentis, sem (inquam) effectum suum gratiarum in liberum delectu
suae individua, qui Deo etiam, ut quae naturae subbori venit,
reducit. Deus. n. etiam, ut quae naturae subbor, & causa secunda na-
tales si equae dispositae, quin valeant se detrahere potius ad hoc indi-
viduum A, quam B, Deus (inquam) ut naturae subbor individuas de-
bit, ex qua detractione, ut primo fonte omnes gratiae derivantur =

8
Ligaza.

Sectio.

9

hunc homini, potius, quam alii singulari bona inaequali, acumen in-
genii, nobilitatis et divitiarum splendor, totumque quaevis ex
providentiae gratiae libere et sponte eius animae creaturae est temporis
et loci, ubi et quando adierant eorum bonorum naturae causa. Simi-
liter motus Deus precibus suis ducitur, ut ita dispositus. i. ut equae ad
hanc gratiam, et ad illam indignam habeat (i. g. Suniculus ita vese-
menter ducitur, ut necesse ducitur, ut gratiam vixit et bonum, sed
si potius hac, quam illac) Deus debet, ut ventus moveat potius huc
quam illuc, ut si serenitatem, spiritum afferat: ut et fulmina generat.
Ex hac eadem detractione quoad individuum dicit. hanc speciem
quae pariter est, cogitationis genus, excitari potius, quam aliam, sic
cadente a me fulmine facilius ducitur in Deum, quam cadente
alio. Et de reliquis omni effectus quidem libere divinae, siue bene-
ficentiae, siue premiantis sine ulla miraculo explicari potest per se.

Sane potestas detrahendi quoad individuum efflu naturalis Des
etiam, ut Subsoni quae naturalis venientibus. =

10

Ad hanc fluxa benefi-
cia potest Deus, fluxus quoque orationes exaudit, quoniam hoc potest reduci ad
quam detractionem quoad Individuum. + quodvis scimus a Des
fluxus, qui facile credit, ventis esse omnino indebitis, quoniam suf-
ficiantibus causis secunde, ut Deum potius scilicet quoniam illae impellant,
et omni ventis nobis de veram etiam in rebus etiam
in influentibus reducendum. Secundo, dum deor salutem expor-
tit, qui dicit semper operandam opportunitatem in illa causa
secundarium quoniam indebitis sint, ut possint a Des detrahi ex-
auditoro. Orationes. Atque Deus in plures animum reducit, ut
liberalis. s. B, ut dicitur in Tract. de scientia detrahi auxiliu,
et cogitationis quoad Individuum videtur, nec obtinet, ut qui
pursus est in servandis sub cog. A, meretur sub Dominio
simili ob solam distinctionem, quoad individualitatem. Quid, quoniam de
fuit, ut qui servat. et audiat rationem per hanc numero auditionem,
etiam. Et in. qui, si vocaret. et in hunc actum A, iam nec
hunc sub Dominio sitem, ita quem si servat cogitatio A, nec
servat cogitatio B solo numero differens ab A. et proa cogita-
onem servat, et potest reduci in hanc detractionem, quoad Individuum =

11

Quoniam
Des etiam, ut Subsoni naturalis fluxa subiecti, quae supra existens physicam
causam naturalis, et adhuc tamen non extra quidem pure naturalis. Obviam
quidem naturalis non solum physicam, sed etiam moralem. prae ad huc
Deum, ut Subsoni naturalis operari censebitur, et operari. et etiam
moralis, ut operari et etiam physicam naturalis. et omni efflu, qui
eveniat et existens moralis, quatuor eadem dicitur in orationibus, Mexi-
tis (demeritis naturalibus, omni inquam) huiusmodi efflu conven-

endum e quae naali quantunus extra exientia g duncz dngab seu
a' cauū ghyūū d'ezgab. =

Ida' quantum titulo Authorū moralū 12

Qualiter effere potest Deus plura supra exientiam physicam
naad, eo solum, quod sint a' exientiam moralē: quantum, inquam,
hoc potest ut Author naad, dum tales effu, taliaq' munia, quae
potest Deus, sint etiam quae moralia, et ut amare specialiter
vult in sua naa, reconciliari Peccatoribus, etc. At Deus, ut Au-
thor naad nullo modo licet ullo titulo moralis Authorū
mutare effu physici, alia' Deus, ut Author naad potest obscura-
re solem, ignem a' combustionem detinere, subito sic alioq' ulla' causa
secunda' calorem inducere, etc. quae opera nullus n' concedit mira-
culosa, quantum in praemio, et exauditionem orationum
naalū ea exientū fiat. et dum orationibus suis inclinatus Deus
citā exientiam physicā naad pluriam potest, taliaq' miraculose
operabitur =

Quae 3 Deus ut Author naad, quantum in potest oratio 13

effu physici se solo potest: al' saltem potest se solo applicare
actua' primum. Dec. n. ita' aditū d'atūendum e, seu ita' obediens
exid' physice causae, ut dicitur primum sibi se exuet, nec ali-
quā speciale exientiam exerceat potest, quae Author, et Principi-
naad. sed patet a' oratione ex potestate Patronum, qui licet non
potest immutare quorūda' naad lege, nempe ut impediant
ignem a' calorem, tunc novus effu intus supraales p'ducant ni-
hilominus contra supra naad omnes ordines p'stant applicando
actua' primum, ut docent Beati 1. Q. 110. Art. 3. et 4. q' simi-
li' immutatio circa res naales licet Deus, quantum operantur
ut Author naad, seu quae quae quae quae quae quae. Sed a' virtus
sola sufficit ad res effu exaltatōis, quos naaliter expeimur. Simi

De. uenerunt huiusmodi, quae habent nubes, cocibus propria oratione quae
habuissent existant, etc. sine quidem significatione huiusmodi
de oratione quae =

14

Id est, si haec applicatio, omninoque localiter
operatur. Deum, ut quum dicitur: "sicut dicitur, ut dicitur natus
operatur, dum dicitur salutem agere potest, etiam si id fiat ab
ullo medicum. extrinsecus apponit, si adducet aquam sine
nubibus, si nubes adducet sine uentis, si nondum ad unum locum
in alium transmutaret, etenim ista sunt specialia uel
loco-motivam habentia potest. Sed, nullus dubitatur, si qui haec
suscipiat ut miraculosa, si a Deo solo potest. Dicitur Deum, ut
dicitur natus nihil potest habere potest resolu (excepta de causa quo
ad Individuum) cui dicitur. Causa secundum adducuntur uel
existentibus. Intra haec ex potestate nati Demonum, Angelorum
nihil sumit, ut sunt dicitur resolu sine interuentu alterius causa id.
Mouere corpora, applicare actua passiuum, etc. etiam licet causa id.
ut dicitur natus, etenim igni Angelis si est ex ordine causam secun-
dary nati, ubi sunt rationes libere hominibus resolu, secus
causa id sine interuentu causam secundary, ista sicut dicitur de
Angelis. =

15

Idem tandem dicitur quidem nati, ut talem nihil ope-
rari ex ratione, et in gradum causam secundary, nec id dicitur, quod
Deum absolute uel potest quidem gratia, et in nati, quod n. e. ope-
rari extra debitum et ratione, ac operari supra nati. Et no-
mine gratia, et in debito maxime denotat. supra nati esdo. Quod
nam supra nati actum adducuntur in salute, ex eo colligitur
P. Q. quod ad id. i. nexa oratio. Et ad ista dona ratione a Deo,
et non ea debito collata similiter oratione nexa id. o. nati id supra
nati. Et dicitur. Responsum ista quidem oratione hanc in potest

sine supnaali, hoc sine oratione =

Sed a Vergonio hoc cedit def. 16

sicubi dicitur qd omni homini estimatio, qui n credunt se
 aliquid supnaali ad se habere qd orant, nec semper licet quicquid
 la petere, quamvis semper licet orare. Nec denique sic quis sibi
 persuadet se petere supra naam, dum petat gloriam, ubi a nunc
 respectat calorem, sicut ab igne. Sed in omni ordo oratione, et
 indebiti supnaalitate denotat (ut notat S. 1. 2. P. M.) nec
 orationes solum si necesse addona conuulsora, sed etiam ad naalia.
 P. D. a. colligit supnaalitate operum inducentium in salutem,
 si utcumq; ex necessitate oratione, sed oratione, que fiunt ex iniquitate, et
 dono specialis Dei ^{spiritus s.} De Aug. lib. 10. de ser. Mendant qd quom
falluntur, qui putant ee a nobis et videtur vobis ut petamus, que
ramus petimus; neq; volunt intelligere etiam dei diuini mu-
neri ee, ut oramus, accepimus. et spiritum adoptionis filii, in quo
clamamus Abba Pater =

sectio 3a

Sed a Vergonio quodam et rationi duobus.

Cetero quidem orationem hanc sine supnaali, deus qd Deum 17
 plures liberalitatis vni sine condicione, sine nra precibus, arde
 oratione exoratus dispense bona, ad que nullam p. q. lycam exigen-
 tiam causarum orationum tenet. quia ides dicitur qui nra al
 leges excedat, quam clusionem, ut exp. hunc, tra. 3. nob. 1. p. de Rey
 ex merito precibus p. nra bonitate posteriori futuris disponere
 res tempore antecedente. Id in ordine supnaali manifestum. sic
 ea merito Christi p. nra Deus ab oi. labe originali culpa P. D. S.
 que prebuit, et defunctorum animas liberat a p. fundo lacu, dat
 que auxilium efficax vna tempore ob ecclesia p. res fundenda
 postea. Sic idem euenit in ordine naali: nam Deus ab eterno se

Debet, ut habeat decretum creandi animam ⁵ talis uice; quod uidet
se hunc futuram ⁵ vitam disponi tam; nec. m. uelle in tempore;
re; sed iam ab aeterno decreuit quidquid futurum est. Item si deservimus
ab oratione etiam circa eos Verum eventus, quos orationis tempore
putamus iam accidere. Sic nobis orationibus inuitis est utoremus
saluam nauigationem. ⁵ Eorum, quorum de illa certum factum est, et
apud eos hunc credamus etiam ante Nuntii aduentum nauigationem
salubrem, infalibrem et hunc =

18

Secundo nota est nauis salubris
subiecti simplici libertati Dei, ut subdori naui, quae subit in sua
causa; sic omni absolute licet calefacere, si omni subit ignis.
Iam uero placito libero Dei sic subiacent opera Agentium nauis,
et pluvia procedens ex nubibus; quae nubes aduenit ut uentorum;
uentus a uariis agitatur. Et uariis fluctuationem in fluctuationem, quae in
fluctuatione salubris, uel salubris praesens talis est, ut per se per se.
Iam uero
ut a solis portio simplici subiacet Domino, ut subdori naui in quidem
ob indifferenciam, quam sol habeat, ut hanc uel illam non moueatur,
nam hanc et hunc iam debent esse sol, ut hoc debent modo sug
Cyrao nempe officiat; sed, quod in ipso mundi exordio, quod productus fu
it sol ante omnem exigentiam, et omnino ea libertate Dei hanc
portionem, et hunc sortitus est a Deo quidem iam hanc a
annum 1652 post solis uolutionem Calorum hanc exhibitionem
fore. Solem et hanc tempore in tali signo, de quo salubris, et salu
ber uentus uentus; hanc aliter, ac qui horologium uentus ita du
ponit 1° mane, ut tandem deuoluta hunc debent hunc ad ho
ram undecimam adueniant. Et idem dicendum de aliarum cau
sazum nauis occurrunt =

19

Tertio nota eadem ratione proportionata etiam
Deum se hanc in delectu, quo ad individuacionem, ut salubris

detrahet a suo libertate hoc Individuum & alio in hoc loco, et tempore, ubi. Et quando temporu deursu tandem ita cause naturales disponantur, ut pariant misericordiam, iustitiam, et cetera, quae qualitate merito, et precum creaturatum castrum, quorum naturalis gubernatio, et quidem petit hanc libertatem, et liberam dispositionem in suo subditore, ut intendit dubitandi casu in sectione 1^a.

Adquam ex 20

probatu manifeste patet absque miraculi ullius interuentu dari locum quidem pure naturali, et gratiae. Nos igitur precibus cum de petimus a Deo, ut impetremus orationibus, aliquid supra exigentibus, et hinc Causam, sed quod causa 2^a ita disponantur ab initio, (quod hoc fieri solet ex 1^a nota) ut tandem talem effectum, pluraque. Hoc tempore detrahet pariant, quod ex 2^a, et 3^a notato absque. Ceterum violentiam sube Libero placito subditore naturalis, si quidem a suo libertate cum precibus inclinatus potuit in naturalis casus in Causa eorum naturae, ut pariant, et negant, et hinc per tempore, et hanc excitationem ventorum salubrium, aut similibus Causis, quorum ministerio optatorum potuerunt.

Line ad obiecta in 21

Respondet cum precibus nec peti gloriam sine tribulacione, nec adulationem, nec sine verbis, nec ventorum motione sine influu actione, et cetera. Ad quod dicitur ab his nobis a Deo exoptare, ut res naturales sic disponant, uti ipse dicitur disponenda, ut plura pariant. Et vel ob positionem specialem Causarum in mundi eorum, et detrahe hanc Individui, et sic namque variae naturae eveniunt, quae et ob innatas libertatem sic, hinc ubi. Causa secundum, ut exaltet incendia imudet aera, hinc a bonum, et hinc inducat petes, aliaque, et hinc ubi, ubi Canonum ope. Sed Deus sua libertate detrahet in causa hanc omnes. Causas in supplicibus, precum aliorum, detrahet talis hominum.

in operabilium =

22

Ex qd dicitur habere bonum liberalitati diuina, fortunati qd euentibus quos Deus ex sua beneficentia disponit omnino libere & pducione tali causa; sic tñ et non nemo pducit à sui imm. Causa, quae & ignoramus, forte fortuna factor euentu, nos exultamus. Item patet ex qd pcedenti libere à Deo disponi premium, longinuum, actandem naales graui auxiliu efficacium seu cogitationum conuatum; si qd una numero debet p alia, sed qd h' pducit. in tali Verum serie ut uela Causa naalibus, l' Amici uadentibus l' aduadentibus bona species, et cogitatio conua caatib. =

Sectio 4^a

Indicat. ab obiectiõibus Cas portat.

23

Obj. 1° pons calory, et aliaqz Causa naalig etiam in 1° Verum ex ordo si pducit qd libito h'udorū naad uarie scilicet. Nam de naale etiam in 1^a pducit. nuy exigit mody candi detriaty detriate qd u de bity ex naa Ver. sic debent. om' qd radus caloris, detent. qd homini in parte inferiori in superiore caput, et qd. r' libit' C'li exi genti naali ter hanc porturam C'li detriaty, nec subit' li bity. Per; ut h'udorū naad camporturaz uariare =

24

Ad 1° Verum ad Deo pducione n' ita debet detriaty Verum habere, qd pducuntur à Causa secundu uel. sic & pducit in 1ª Veru creone pducit' C'raa sine qd, sua sine C'le, terra sine diuisione ab aqua, et qd. C'raa qd e. ng qd. Deo operat. 1° resolo, etiam ut na- tura h'udor ad nullu tñ eagentig operatur, sicut dum motu pducunt. 1° effu à Causa secundu. qd uel solum tenet. Deu, ut h'udor naad port qumq pducione effu eum pducere paula- tim in debity qumq estatum; naa n. ubat. Tom. 1° p. 10

Ad 3. ad 3. pcedit ab imperfecto ad perfectum. I. g. Aug. ubi dicitur a. 13.
ubi dicitur Dei inveniuntur & Dei imperfecta fecerit quod per modum
ipse fecerit. Vide s. Aug. l. 2. sup. Gen. p. 15 =

Obj. 2. q. oramus 25

sollicita iam sumus sub sacrorum peritura, et calorum
disturbatione: q. iam indeq. ab oratione tui terribiles convulsiones im-
minent, immet horum infallibiliter stulti. neq. dicitur q. hanc
eandem calorum disturbatio ab initio ordinata fuit parva tandem
q. Aug. eor. Dei ab initio videbat iam orationes suburas, ut
precedenti. Not. 1. =

Obj. hinc et replicatur 3. Deu q. dicitur oratione 26

notoria, sicut illa causes in tali tempore, et loco, quidit. n. a quo
essent suburas, ubi, et quando. Siquidem scitis ipsas preces ideo fun-
denda, q. nos incurabile afflicti plurim petitur eramus: q. ig. ante-
cedentibus et indeq. ab oratione tali positiva, et influxu calorum
exuberat, quod inducebat incurabile, et neq. inportunum ex se in-
si convulsione mutaret. ductura erat, in plura. Q. Licet
in terribilibus preces nostras, quando fundunt. et sub hoc destrato
calorum influxu, ut in preces ipse quidit. a Deo quidit ad in
destrati circumstantiis, si quidit quidem a incurabile, incurabile
ut illorum convulsione. nam hominum quidit ab eo q. ea incurabile
orta. i. ex tali calorum influencia, quae plurim ductura concreta
ut. iam vero q. incurabile ea oriatur a benigna, et pluvifera calorum
positione preces nostras inclinatus Deo disponit, etiam, ut Aug.
hor naat =

Obj. 4. sic reduci Deum ad magnas angustias ut 27

liberabilis. i. nam gloria tui quod omnibus petimus a Deo, quod inde-
pendentia si ab aliorum influxu, ut omnibus petimus ea, quae ab
aliorum arbitrio dependent. Et q. cor Regis benignum erat, q. Deo

donec uideatur, donec possit iudicari. Et licet ista immo
 esse rigendeant ab Ethery influxu, sepe tamen gendunt occasio-
 naliter, quatenus calory chora humores abia, hanc bil' insti-
 tiens excitat p' lacidas, uel tenuas cogitationes; Peris p' excibus nru' inci-
 natus, sic i' d'ignat' calcaum nobis, ut nobis p'nderet cor Regis
 benignum fore. quod si f'ngas Regem hunc Detum. ad huc n'g-
 uat' benignum, Peris detrahit alium &c. Philogum, & Philippo
 alia' circumbantias ea cali' a'ntibus etiam deprendentes detrahit
 qua' simili' raone libere donat Peris, et excitat in nobis cogita-
 tiones quatuor =

28

Obj. 9 etiam in 1^a positione tenum p'oe' r'ngere,
 ut Deus, quantumuis ogeret, resolu, nequeat t'ri quacunq' d'isponere
 ubi circa effu' naab; p'ub'ise e' sub'or naad; licet. n. sepe naa
 ab imp'ectu ad p'fectura p'cedatur, ut dixi ad 13. B'ieb. At et h'g
 sepe' Deu' ut sub'or naad or' ualebit'iam quocunq' u'nerere
 &c. stituens hominem sine capite, sine pedibus, aut etiam t'ri
 supremum locum tenentibus; o' r'ib'or d'ic'oray de Cali' possi-
 one. Q' dupliciter e' imp'ectus st'atu effectus naabru'. Primo
 imp'ectione, quod colui possit, et h'g'ia' a' b'ig'u' naabibus aru'iet
 hoc euenire p'ode' naab'or: sic et' n'arib'. infantibus, Truibus
 ignorant, ut in cabulus caecis, et h'g'ia' quod imp'ectio p'essu' temp'or'u
 emendat. In imp'ectione ir'eparabil'is, ut et' n'ar'oru' sine capite
 et h'g'ia' hoc accidit' coron'ruore, et h'g'ia' naab'or. lam calory
 possit' licet imp'ecta facile' recuperat. In uia' calorum qua
 b'one, qua' n'ero cali' eundem locum occupabunt quem d'ignu'
 ip'ri' naab' are. Sedo, cali' n' magis e' naab'or' possituram
 quam n'odo' bent, q'm' habitam' conle' ad huc aru'io: o' h'g'ia'
 Dei' uerit' absq' ullo miraculo iam in hac positione, iam in
 illa' calos creari; unde p'uideat' h'or, illor' effu' reguendos. =

13
Sectio 3^a ultima obiectio proponitur.

Explicitatur, an, et quomodo possit Deus donare
peccatum in pura natura?

Res. ultima. Deus, ut supra naad potest donare peccata; sed
tali donatio est omnino supra exigentiam naad; et frequenter
supraaabiliter: 2° Deus requirit etiam, ut supra naad uti quidem
que naadi, quin supraaalem etiam exerceat. Mai. multu pro-
bat Ripata Tomo 2 de Orde supraaali, D. ultima 27, ff 381
et sua. Duran, Gurnel, et Lora aqua ignum Velatu. Ego autem
eam pro; nam Deus etiam, ut supra naad exorabili, et placabili
ponendu est. Penim quem admodum omnium omnium gentium in
Deum cultu, et religio suadet Dei etiam, ne frustranea s.
Sic naad inclinad; ita omnium aqua omni gente omni petenti a Deo
peccatorum veniam, offerenda q. sacrificia, et eorum expiatione
naaditer suadet Deum placabilem et remissorem iniuriam.
Alias se nullo obtineret suam finem bonitatis naadis;
Soulus. s. H. qui n. peccet. Tam minor, nempe eam donatio
sine sine ulla exigentia auary naadis, et que nota;
qui n. influxu celorum, que caelum digne fini potest, que
p. dynam. inveniunt habeat et tali donatio, vel effectus illius,
qui nihil in se p. dynam. ponit =

Quaest. 4° Quid exi^o morali, que sufficit 30
p. naaditate effectus morali, qualis adlatio peccati, ut Origie dixi
p. v. in Regum. v. Mai. Sicut hoc dicitur de remissione peccati
veniali, quo si quis potest digne salu. facere, et sicq. bene us ad
eum remissionem; ab in remissione mortali, semper intercedit cura gra-
tia; semper namq. donator operatur pure oratione et supra
omnem exigentiam, et debitum morale, ubi naad. salu. factio aqua

31
Sicut, quibus dari nequit iniqua creatura & mortali =

Quæstio 1^a

Deum, ut subborz naad in pœ adonae peccaty mortale, nec
negare illi panam debet; potius quam negare luc subborz.
Ita certent ad Deum. ubi dicitur in. 1. 2. quide
ant gratiam adonam peccata in pœ seduci ad pœ datione de
trianam individuatione, ad quam dei gratia Dei, ut subborz na
ad seducunt ipi supra. Sed ea sic maxime iniquitandi ite
rum, qd ita dicit, et iniquitandi semu fingant Deu, ut
naad subborz, pœ, ut licent. Hanc singularem Ver
pionem. C. Pa. 1. 2. C. 107, q. 1. N. 3. Meracius Q. 10
de gratia. S. putant peccata etia, que fierent iniqua naad
et ad Deum, ut subborz supraalem, etideo indigere ad
natione supraali, seu qd Deus, ut subborz supraali adonet.
Ita qd. Peccata illa fierent sine ulla cog. uel obser
tione ordinis supraali: qd non offenderent Deu, ut subborz
supraali, nec in. offendit, quem non cognoscit =

32

Ad obiectioem

igitur qd peccatum mortale a Deo liberaliter pœ remitti
dupluriter, uel qd mutationem physicam, seu rationem inali
cam peccatori, qd moralem, et extrinsecam. Adonae solum e
pionibus qd gratiam supraalem; Deus in. ut subborz naad ne
quid imutare physicè. Sed naad sine physica exigentia
illatum. Sed adonae pure naad e: qd licet Deus, ut sub
or naad physicè consideretur, ut subborz physicè, attendens
pœ exigentiam, et ordinem physicum: at ut subborz naad
naad, seu moralis, tanquam mortali Dominus exigendus e.
Sed licet non possit physicè imutare res sine exigentia physica,
potest in moraliter, specialiter amando, remittendo suas

Præter Deum 23

ut Author naturæ physica nihil posse immutare sine exitu et debito physico: nec in moralibus sine debito morali. Sicut sic
si Deus non tenet. ex morali debito condonare peccata mortale,
et naturam requirit ei offerre debitam satisfactionem, cui soli debet.
Remittit. Deus condonare etiam ex hoc si operatur. ut Author
naturæ. Et respice hanc naturam; quæ naturam Authoris honorat, ut
etiam quæ liberat deus extra se debitum quod operari, dicitur
physica exitu naturæ causarum in se habet. Recte namque quæ
naturam morali debita in eum Authoris potestas ad opera mi-
sericordiæ et beneficentiæ, quæ vires physica naturæ nec mutant,
nec superant, sicut morali sicut dixi s. v. De. v. =

Replicari 34

et rationem actuum liberorum Dei, amè explicatam
in Tract. de Voluntate requirit Deus Deum liberum exercitium
volendi sine immutatione physica in creaturis: ergo si à solo Deo
ut Authore Naturæ nullis quovis modo potest dari physica
immutatio; neque poterit condonatio peccatorum dandi
modo Deus ut Naturæ Author consideretur. Respondetur.
immutatio physica, quæ faciendâ est, ut Deus optime
Maximus condonet peccata, non est opus, quod sit in-
trinsicum in peccatore ipso; sed quicunque modicum, quod-
cumque actio Dei quantumvis extrinseca, extrinseca quæ sit
Peccatori potest Divino Summi deservire, ut completiva
sui exercitii liberi, sicut late Explicat in supradicto Trac-
tatu de Voluntate Dei. Nam ergo sic cogita, quod Deus
est. Max. in primâ Verum cœlatione (quæ contingit naturaliter,
licet sine ulla physica naturæ exigentiâ iuxta sectionem

certam in secundo Notabili ponit potius hunc modum
 actionis creatae (qui est Deo qd. Max. quaedam quasi uoluntio
 libera in concreto, ut dixi in Tractatu de Voluntate
 Dei) quam alium, quo constituitur Deu condonari pecca-
 tum futurum pro sua differentia temporu. Eide om-
 nino Disputationem istam in Materia de Voluntate
 Dei, cui tota haec solutio innibitur. =

35

Si si solus ista est n' fe-
 at, facile aut potest in pura natura nulli fore peccaty obinde mortale,
 que sufficienter idonei potest actus uenientis spectata natura; ut in.
 in statu seuaoni potest condonari peccaty mortale & uesem sup-
 oras & actus supernas & dantur similiber in pura natura & natura.
 Ha Respondet. Q. tua. Tomo 3. de Graa. lib. 7. q. 22, N. 14, q. de
 facto nullum peccaty condonat. nunc sine prudentia superna-
 turali. hoc est tum lege seuaoni, tum etiam q. semper de
 peccat & cog. supernas. nec peccaty ueniale, et leuissimum de-
 tur nunc, cum & prudentia supernas, & in casu. i. in pura natura idonei
 & actus perfectissimum oralem =

Disputatio 3^a

An virtual. prudentia et praedestinatio per actus.

Intellectus, an uoluntatis

ab imperio dicitur.

Sic semper praedestinacionem semper prudentiam unquam, ita, ut quid-
 quid de praedestinacione dixerit, idem proportionata ratione dictum sit de
 prudentia, cui formam in Tractu de ueris aliquid speciale
 adnotauero =

Sectio 1^a

Status questionis

Q. An uoluntatis sententia.

docet quid a ulla univ. o' rony e' q' quid. ut talis e' circa media.
In Deo cuius prudentia dicitur e' n' pot' ad obtinendos
fines primos creator, et n' uti potuerunt e' p' hanc rone, ut omnibus
docet. in Tract. de Incarn. ne Deu' teneat. ad Optimum =

Præmitto 3°

9

Int' ad prudentiam de Deo e' aliquo pacto intendit efficaciter, sicut
n' absolute, saltem sub aliqua ditione, et modo. (Patet: nam in-
tentio pure inefficax n' e' potius ad unum finem, qm ad oppositum: o'
prudentia n' solum versat' circa finem inefficaciter intendit, sed e' m.
peculiariter ordinat' ad unum finem; item e' libera, ordinatio a.
ad finem inefficaciter intendit; ubi libera n' e' uno talis in-
tentio ad nulla media generanda efficaciter cogit. Idem Deu',
sicut n' intendat efficaciter o' long' temp' intendit saltem effica-
citer, ut quantum in e' seu q' n' e' o' long' n' dat, ex utriusq' in-
tentionu' tenet. efficaciter ad media sufficientia et sequentia
10 talis intentio a aliquo pacto est efficax = Unde e' q' dicitur
conclusioni, nempe prudentis iudicium in solo actu intellectus p'ri; nam
reclusa, seu supposita intentione finis p'ri solus scilicet e' determinatus Deu'
adponenda media quia ad talem finem. Sed intellectus p'ri
de ratione rationu' adponenda media iam intelligit prudentia: o'
ita adq' iudicium in solo actu scilicet. Ita manifestat. Min' patet ex
1° p'mo. Mai' q' 9^a ex suppositione, q' qui intendat efficaciter ali-
8 quos finis, scilicet illa, que representat media requirita ad talem
finem, eo ipso dicitur intendentem ad ea eligenda. Si nempe
plura media fuerint ad eligendos aliquos, si vero medium
solum unum, ad eligendos illud dicitur: o' e' ex p'mo q' prudentia
Dei versat' circa media ex suppositione intentionis efficacis finis q'
talium scilicet cogit ad generanda media apta tali fini =

11

Quare, quod

Ad predestinationem in voluntate per: non predestinationem per se et ea
 sub segetu gratia si requirit intentionem efficaciam circa suum finem,
 nempe circa gloriam predestinatorum, quam quidem, ex equali m.
 intentione gloria posse contingere unum hominum saluam gratia. Quia
 sui gratia ad equali intentione si sufficit, ut D. Petrus conceatur
 predestinatus ulla scientia Dei, &c. quod Deus sciat D. Petrum
 querendum sub hoc auxilio et in iudam: ad huc m. si cogit. Deum eli-
 cere, et donare D. D. hoc auxilium, sic futurum, ut quum qua
 electione deficiente D. Petrus non ueretur, nec saluabitur: quod
 S. Petrus intelligat predestinatus opus per se loquendo, ut ultra
 sciam etiam supposita intentione finis, addat Deum actum vo-
 luntatis elicienti: s. predestinationem, ut talis per Providentiam constituitur
 ex actu voluntatis =

Sectio. Proponit. qualiter voluntas sit
 impotens ad eligendum minus utile; si q. in. 1.
 explicantur. =

Obj. 1. Ne sita quidem in solo actu intellectus: nam equali
 cog. habet diuersitas in ratione quid. &c. qui ex duobus mediis unum
 bonum eligat, unum quidem concet. et si equali cog. e. &c. duon
 media apta eligunt. a Deo, magis laudamus eius quidem
 Ad id ideo quidam inagualis scis: quidem si uti d. solum in
 scia, seu in actu intellectus. Causam intentionum, ut intentiones
 si potest eligi medium unum bonum, seu utile utiori scilicet;
 Cogit. quidem ad finem secundum se intentionem esse medium
 unum utile, si si si quidem. minus utile ad finem, ut intentio
 e. Hinc si dicit eligat medicinam unum utilem, habim' id tri-
 buimus maior' delectationi, l. minori difficultati in sumptione talis
 medicinae, q. a dicit intentione si. tanto labore donatus =

Sicuti dicit 13

a priori & q^o medij omnium utile tu^o finu, ut intenti^o unig. utile
 sed ad ineptu. Nec ex intentione finu requiritur quod dicitur medi
 y ineptu; q^o nec medij omnium utile. Minus etiam requiritur. Mai^o q^o.
 1° a posteriori ex substantia, que preedit electionem: nam dum qua
 ritur qui q^o medij. s. utilis, ut requiritur. sine facultate, l. honestate, ratione
 & sine intentione substantia ratione et modo obtineri si possit. s. alio
 qui substantia foret substantia, nullo q^o titulo intentione finu cogit
 ret ad substantiam, sicut operandum. excessum utilitatis in uno me
 dio q^o alio. tam ad sine, ut substantia ratione intentione inutile est,
 et ineptum medij omnium utile. 2° absolute q^o eadem ratio:
 oram vel qui intentione finem qualitercunq^o obtineri n^o curant
 de modo. Et intentione debite secundum hanc mensuram
 perfectionis, utilitatis exigentia. Ita si quibus omnia media licet
 utilitatis iniqua in ordine ad sine, facultate, utru^o intentione,
 equa sit. Si secundum iam medij maior^o utile debite et
 unice aptum ad tale ingenium sive intentione: q^o requiritur de
 dicitur medij omnium utile. Relato utru^o =
 Hinc ad ob-
 rectione nec suggestio; ne qui elicit omnium utile medij, ratione
 ut medij utilis. Unig. e intentione sine solum, utru^o obtineri,
 quo pacto ad talem sine omnia media operant. facultate, ut de
 quibus licet male sit iniqua. Et denique supponit
 intentione sine requiritur in hac debita mensura et modo unig
 sicut, quo pacto medij utilitatis omnium utile ad sine opera
 t. iam respectu finu, utru^o intentione, ut medij maior^o uti
 le facultate, letiam unice n^o ex. sine q^o. Deum sicut medij
 omnium utile ad aliquo sine secundum se. Itaque quibus ipse
 Deum habere alios alios n^o quid. sine, ad quos q^o
 educat sive operari q^o aliter, q^o tunc e mala p^omittere
 q^o omnino mala p^ohibere, ut dicitur. Et certe licet abro-

de. R. meam conclusionem pcedere pve loquendo de gudentia,
 adhibere ab intentione pve pve. Et sic. a. bene in solus scien-
 tia dat. debet efficax ad ponenda media & dicitur qd si simul
 & intentione identifiat. efficax electio Mediorum, pcedit tunc la-
 tionem tali electioni vati inveniunt debet ad ordinanda media,
 at qd id. s. pcedere ad gudentiam, que dari potest ante hanc
 electionem, nunquam vero sine scientia sufficienter pve. Pone
 in solus scientia vati. gudentia, loquendo adhibere, & supponi-
 ta intentione pve pve. ut tati supponit =

17

Obj. 3 pcedit ad gudentiam
 ee speciem gudentie ex D. 1. S. 3. g. si gudentia vati in solo
 actu intellectu, ita, & pcedit adhibere, implicat. in qd species addit ab
 quam differentiam distinctam & reparabilem a pve. R. pcedit
 binas nem duplites pcedit ad gudentiam 1. ut hanc abstractit ab
 efficacia & inefficacia, et ita pcedit adhibere nihil addit gudentie, ut sic
 distinctum; sic. m. gudentia abstractit ab eo, qd vati in solo actu intellectu,
 et tiam in voluntate. 2. pcedit adhibere pcedit ad gudentiam 2. secundum vati
 pve pcedit, ut gudentia. Pao vati. quo pacto gudentia in pcedit
 actum voluntatis, sicut enim pcedit adhibere. Ha. R. sicut hanc
 species actu addit hanc. aliquid vati distinctum abstractit, se
 pcedit, seu sufficienti ad animam, sicut. m. sufficienti ee hanc,
 a quo vati dicitur. R. =

18

Obj. 4. opposita vati in pcedit. R.
 des bene pcedit si gudentia. vati ex suo ceptu vati adhibere vati vo-
 luntati dicitur vero, ut pcedit adhibere. s. vati vati fundam. p. s.
 vati que bene intellectu vati. de gudentia. que. nam si gudentia vati pcedit
 binam accipiat. iam in solum ee pcedit, sicut tiam pcedit be-
 nesticiorum, ite, electio auxiliorum efficacium. s. vati vati

loquendo de peccato ut tali, ideo in sacra scripta Predestinatio
 vocant. Necesse est quod uoluntas uocant. Adhuc tamen habet uice diu
 de prudentia utru[m] ee uoluntariam et liberam nempe in intenti-
 one seu quoad actum intentionis finis quodm[od]o supponit scientia
 ut rationem quidam induat. Quod a[m]plius in fundamentis nobis ager-
 e fauet, ut appendenti stabit =

Ad fundamentis per hac ultima 19

ad q[uod] nobis opponi uidet. Et uice diu Peccatorem uoluntariam sed
 saluti q[uod] si quis quantum habeat scientiam sufficientem de meo
 q[uod] potest saluari et tamen desit illam de meo, ut meo gra-
 tiam, hoc supponit intentionem finis, nec n[isi] peccator seruo
 et efficaciter intendat long[ue] siquidem dum in peccato manet
 et ponit media sufficientia ad obtinendam finem salutis. Si
 tamen desit sequi scientiam in ratione pura. Saluti ex intentione
 finis et sequenter ex actu uoluntatis, siquidem hac intentione
 sufficiente desit a deo. Quod uice diu. Quod tamen in ratione
 pura. Saluti quidem de obliquo ex tali intentione, in
 omnibus q[uod] quidam ut tali scriptis, quatenus post intentionem seu
 intentionem ad intentionem datur in quodam deus ad finem,
 intentionem a. ad intentionem solum datur et sufficit scia nullus
 q[uod] actu uoluntatis sequitur. ideo uice diu. ut circa media
 seu ut dicitur ad intentionem supposita nullis adq[ue] in actu
 intellectus =

Ad 4. m. 3. q. 2. si per dicitur sciam salutem, quoniam saluti 20

sequat applicat et carquo medium, siquidem de dicta tali
 sua efficaciter desit ad obtinendam media, supposita inten-
 tione finis, utrum a. potest uice diu. aliquis actu intellectus qui
 se habeat et supponere intentionem finis et saluti q[uod]
 tamen inferat positionem medium, stabit ea B. sequenti-

Disputatio 4^a

Utrum determinatio sit in actu intellectus
subsequenti ad actum uoluntatis. seu in actu
practico ultimo de tranitu ad opus

Sectio 1^a

Statu quodam et auctororum sententia.

1. Prout accipi potest actus iste intellectus, seu imperium, primo
ut. s. id est actus a iudicio nihil enuncians, aut representans, sed
solum imperans, seu imperans ad opus modo correspondenti cui uo-
luntas facit hoc. Et ubi iudicio inuisibili, representans et uoluntati
sine iam intentu ei, talia et media et sequenda, exequenda, ut
sine obsequio. De utroque actu loquendum est, qualiter. s. possi-
bili in actu ad obtinenda quidem, seu determinanda in actu
ultimo, aut ultimo.

2. Statu quodam imperium intellectus
est prout imperabile, quod nullus actus est in intellectu, qui non est cogitatio.
Et ad uentatem enunciandam tendit, et in actu uoluntatis
tendit ad bonum, quod inuisibilis ad colorem. Et habet im-
perium ex regimine suo supponit cogitatio. simpliciter. m. qui dicit
qui dicit fac hoc, nisi honorabit opus faciendum: et imper-
ium uoluntatis ad uoluntatis, quod a cogitatio, dicitur, quod ad
intellectum spectat. Et circa hoc dicitur. Nomin. et dicitur.
apud A. lib. 4. de deo cogitatio, et dicitur, quod a uoluntate ipse ipse
et dicitur, et dicitur Molinam, Pasq. et dicitur. Et dicitur. Et dicitur. Et dicitur.
Provid. Sect. 6. et dicitur.

3. Statu quodam imperium imperabile ad
hoc necesse non est. Ita dicitur. et dicitur. Fract. 6. D. 1. B. et dicitur
et dicitur. et dicitur. et dicitur. et dicitur. et dicitur. et dicitur. et dicitur.

inducet tali imperio, ut verum conueat ad uolendam executionem
 Mediorum. Sicut. n. a se ipsa ut pote primum detur, et sicut ac-
 tum intentionis adq. ullo precedenti imperio, ita poterit sine
 imperio huius deturante eluere uolitionem, quia debet potius
 Mediorum, Cuius reg. nexum e. tale imperium, ut ipse exequens
 obediat uoluntati, nam similiter, sicut ipse in intellectu uolun-
 tati imm. obedat, dum uita uult, quod intellectus sic imperet
 Similiter et ipse exequens obediet in minus subiecta. s. uoluntati,
 Maxime in Deo, cuius ipse e. uoluntas: o. ad nihil deseruit ta-
 le imperium intellectus: o. sicut possibile, si. h. e. nexum ad
 Reso. sum. p. destinationi =

3^a a. possibile, et nexum. uenit p. dicitur 4
 imperium, imo in illo dicitur adequatam euentiam p. destinationi.
 Ita Thomista inuenerit, et ex nri Palentia Tomo 1. p. 12. Q. 1.
 Fran. Fractasne. d. Q. 1. s. 1. Obuient. 1°, ut sit possibile a pari-
 tate aliarum loquutionum inordinatum, que a iudicio dicitur
 sua, et in ipso non reperiat. uerum, factum, quales in oratione
 improprie deprecatue, et subiuuatiue. Primum factum. si curra, est.
 2° similiter dicit. in mente loquutio de modo imperatiue. et re-
 centas huius imperii, etiam p. ex frequenti modo, quo Deus de-
 terat imperatiue eam. Verum. Co. factus lux. ubi. S. Lombros
Fract. d. Co. hameron. p. 2. Audi uerba Dei, factus uidentis est,
et d. humanu. Sic etiam Quo. in Rab. 148 ex illo, ipse dixit, et
facta sunt, colligitur, quod uerbum Dei, et sequenter q. imperium in-
 tellectus facta esse omnia =

4^a a. dicitur hoc imperio, huius
 secundum ab imperio inducitur, actum scilicet intellectus, quo
 pot. intentionem, etiam post electionem, uolent, quod opus e. sciendum
 sit, faciendum, ut finis intentus obtineat. Ita Forica, et Met. p. 2. p. 2.

D. sua. loquatur probabiliter esse Div. 1. de Predeb. q. 10. 113, qd late
 defendat. De Div. de Provida. c. 3. ly. Morab. 1. quia opera Dei plu-
 rimis attribuntur intellectui qm voluntati. Di. 37. Verbo homini cabi
formab. ii. Dial. 148. que dixit et facta ii. Mater 3. tantum dicitur verbo
et voluntati. Quis meus. q. si n. q. imperium facit hoc, saltem iudicium
 immo exequitur intellectus Dei. Verum etiam qm enunciat. Morab.
 1. ut Deus n. dico id affectuissimo modo operet. scilicet ipsa opera, que fa-
 cit, et in statu exco. qm gerit; sicut a. statum exco. gerere nequit
 q. scientiam antecedentem ad voluntatem, ubi n. Dei solum in sta-
 tu operis statui, siquidem nihil e. futurum nisi a. a. voluntate Dei.
 Deum dicentis praxue exco. mundus: cum operat. sicut sacerdos
 facit argui. Verba enunciando, hoc argui meum =

am. hoc imperium, q. reputat sibi Deum exequi posse, et ordinare. Pati-
 onab. liber media ad finem q. scientiam antecedentem, qua. media d-
 gna ad finem cognoscit, sic n. ipsa voluntas sibi potest ex intenti-
 one finis de bono immo. ad electionem mediorum, ubi dicitur de pre-
 denti: q. similiter potest ex electione de bono immo. potest exequi
 quam a. tra. co. p. ve. indicat. Ita. Mor. 1. q. 13. Mor. 1. c. 7, et
 p. dicitur a. tra. q. dicitur de Provida. c. 3. Mor. 1.

sectio 2^a

Imperium intellectus a. iudicio distinctum
 possibile, sed n. nexum ad p. destinationem.

7. Ita. cencro q. 2. si. supra 93. Quam. partem p. 1. q. iudicium sube-
 uero. falso, potest que p. dicitur, quin ad ignem sequatur opus. Mor. 1. ly.
 fac. hoc. facultati capax n. e. sive. stat. Dei, sive. non; a. unde. a. nun-
 quam. potest. n. ita. sibi. imperare, quin. statum. faciat. sibi. imperat. q.
 error. ut. actu. distinguatur. a. iudicio. q. d. Verba. ista. formaliter
 differunt. a. b. enunciatione, diversum. enim. est. dicere. fac. hoc.

o' ut actu distinctio a iudicio. Isti uerba ubi statim differunt ad
 pronuntiatione; diuuum. n. e. dicere fac hoc, ac indicare q' bonum est
hoc facere: o' signum e' in mente etiam ita dicitur, ideo. n. ad istas
 uoces eiaa inclinat: q' eas sentit in mente, neq' aliud fundamen-
 tum habemus diuocandi actus interiores, nisi q' exteriores. §. de uirt.
 sua. ubi supra exortimari dicit imperio in mente respondere scilicet
 apprehensionem sanum uorum fac hoc, ut gabet in primu' inueni-
 tibus Anouarum, qui ideo illas inuenerunt; q' in se egeriebant.

Hoc actu =

Pris imperium hoc e' actum uoluntati. Ita d. 2. q. 2. si 8
 qui, dum alicui dicit fac hoc, respondere. noue illud ob huc, si ideo
 ceneret. mendax ut gabet in eo, qui quau' coactus uidet opus quillet
 ghermiti) ceneretur. a. si denotaret actum uoluntati, ceneret idem,
 ac dicere uolo te facere hoc. Praterca' sope' utimus, uolo te hoc facere,
 et addimus, fac uobis: o' signum e' imperium si e' actum uolun-
 tati; ut. n. iam erat signatus primu' uerbo. Sic notat lexorimus, di-
 tum e' Legros separatim uolo mandare, ut aliud sit uelle, aliud im-
 perare, imentariu' in G. & Mats. n. o', ut glerique Latinorum putant,
 uincendum e' et Legendum uolo mandare, sed separatim, ut pri-
 mum dicit, uolo, deinde imperet, mandare =

Pr. 2. eadem gombi. 9

Actus diuui imperii ex aliu' actibz, qui ad uoluntatem si p'ferunt
 ad huc. a. ad apprehensione, et iudicio distinguuntur, tati e' Formido
 unde Mechuatu. Sic. n. si p'inet ad uoluntatem, quidquid. n. decer-
 nat uoluntati ad huc Formidat, seu nubat in Mechu, sed neque e'
 apprehensio pura falsitatu, nam Formido statim dicitur fide sug-
 gressa bene in tati apprehensio, ut quando hereticus opponit catho-
 lico fidem ee' falsam, tunc neq' catholicus fidem apprehendit.
 Primum Formido n' e' iudicium; nam iudicium actu Formidari,

ut omnibus explicat. impossibile e opinione. Et quia qui u-
dicat impossibilem substantiam supradictam, et in nulli opinio-
ni sequitur falsi formido =

10

Assumptum patet: nam falsu-
dicium sic omnibus patet, possibile e me falli: sic a. ut-
qualiter dixerit intellectu aliquid ad dictorium primo iudi-
cio: nam si de primo iudicio dicit hoc e falsum: o qd potest
eius obliuio saliter se habet: o qd potest e impossibilem sub-
stantiam supradictam (affirmans primum iudicium) ab quod potest
e e impossibile, nam absolute possibile e: o qui dum dicit sub-
stantiam supradictam e impossibilem formidare qd actum iudicis: eo
ipso saltem virtualiter sic dixerit substantiam supradictam e pos-
sibilem intellectu a. nequit sic dicere ad dictoria: o factu formi-
danti intellectu dicitur a iudicio: o similiter dari
poterunt alii actus in intellectu distincti a iudicio, et impe-
rari fac hoc =

11

Ad huc in tali imperio puto consistere quod
sentiam, nec pdestinatione qd qd dicitur ut talis ordinat me-
dia ad finem, hoc a. imperium, si tunc accipiat. solum
debet executionem Mediorum, quia aliquid dicit circa finem:
si quidem nec representat qd dicit, nec executionem circa finem,
nec n. dicit fac finem. Et ratione huius imperii e quod
qui maioris minoris sapientie, et que certum eliciter
ab hominibus imperium nec, ab mensura prudentie e ar-
guto maioris minoris sapientie. Et denique indeq. ab hoc
imperio vultu intellectu suo Deus debet ad ponenda
Media ad finem, ut dicam ec. seq. =

sectio 3. Providentia vultu pte in imperio
indiviso a iudicio; pdestinas vero vultu addit actus

et sub eo sui sicut et eorum et simul sui eorum uoluntatem:
aliam daret. sicut in infinitum, uoluntate u. ut conuincat. eam
inducit scilicet distincta, et scientia distincta. Sicut ut ames. q. ex
uobis inducit alio gaudio distincto q. Quis ualig sciam, et hoc
per alium gaudium sine fine attinget. et nulla uoluntate exibat in
Deo nota ipsi, nec ulla coo. in qua existeret. Deu. in glaccat.
Tum sic. ad talu. coo. ratione sui p. se inspecta, esse inest. et electe
Mediorum, quandoquidem ratione sui inest inie. supponit intentione
q. aliquo pacto efficacem finu. q. exis. dat. in Deo coo. ratione
sui inferens electionem mediorum ad fine p. intentionem =

15

Dices 1°:

sufficiens debet ad quidem d. ratione sui p. intentionem
nem, ut dicitur. S. 3. q. 1. in uita, et in hoc imperio p. intentionem
uolent. P. ap. p. p. in hoc imperio, tum q. uolent ratione
sui stare requirit sine quid. et uolent. ex suppositione intentionis
finu. tum etiam q. ratione sui inest. et p. intentionem mediorum
q. in euenit in illa scia antecedenti, ut dicitur. S. 3. q. 1. S. 3. q. 1. S. 3. q. 1.
Ma scia antecedenti potius q. in uoluntate uolent. s. quid.
p. intentionem ad imperio p. intentionem, at hoc scilicet admodum totu
uolent. rationem eialem p. intentionem =

16

Dices 2°: n. e. opus, ut dicitur

quidem, utat. electione distincta ad intentionem, nam eodem actu
pote sine intendere, et uolent debet p. intentionem mediorum; q. p. intentionem
loquendo. S. 3. q. 1. q. 1. ex hoc imperio. S. 3. q. 1. S. 3. q. 1. S. 3. q. 1.
S. 3. q. 1. ad electionem ex p. uolent uolent. inest, d. quid.
S. 3. q. 1. ex p. modo et ratione sua, in quo uolent. q. ut dicitur in
uolent. S. 3. q. 1. =

17

Dices 3°: coo. de intentione finu, ut dicitur. S. 3. q. 1.
inducta e. uolent. ad ipsa intentionem, inest. nam q.

coo^o & voluntas. q^o quida^m est cui potest dicitur in actu voluntatis
 q^o in hoc imperio. Dicitur nam ex se. ob si, necesse est ea parte
 dicitur dicitur. Scilicet quida^m ut talis apparet. potest inten-
 tionem suam =

Jam de par^{te} voluntatis q^o dicitur. inq^{ue} addat ac 18
 tum voluntatis q^o dato ad huc tali imperio potest etiam dicitur
 dicitur si manere quida^m in ratione pure sufficientis, ut patet
 in Regibus in quibus Deus videt se bene intentionem obedi-
 ex qua puritate hiet conuolat. ad est uenda media itaque
 dicitur q^o dicitur. media que sunt efficiacia, ideo q^o dicitur
 dicitur. dicitur. supra hoc iudicium, et imperium ad huc electione
 dicitur media efficiacia. Ex q^o q^o quida^m utriusque
 dicitur ad efficiacia et inefficiacia ratione utriusque dicitur q^o dicitur
 ut imperio, fundere q^o electione dicitur efficiacia, quem
 admodum dicitur dicitur. q^o dicitur, fundere q^o dicitur

sectio 19

Judicium de sententia in sectione 19

19 in d^o faliae. Sed eius fundamentum dicitur dicitur ca^o sect. 19
 dicitur in intellectu plures actus, qui dicitur coo^o. enunciatiua ve-
 ritatis, et loquutiua, imperatiua, ut de actu formidante cor-
 respondente. Sui uer^o forte dicitur sect. 19, et de correspon-
 dente dicitur uer^o admiranti. Proinde dicitur dicitur est dicitur
 camus idem est dicitur dicitur, et admiratiuum. dicitur dicitur.
 dicitur dicitur. ueritas, tunc accipit. intellectu speculatiuum; nam
 dicitur dicitur opus. Ad dicitur dicitur nulla pura coo^o.
 dicitur dicitur. libere dicitur voluntate dicitur etiam
 dicitur dicitur. q^o dicitur coo^o. qua moueat. oia affectu voluntatis;
 dicitur dicitur imperium dicitur dicitur dicitur, id q^o
 dicitur =

Disputatio^a

Utrum scia media requiratur ad destinationem
= De facto =

Quod scia media, quanta ad hon. auctoritate in Deo quantum
illi fuerit auctoritate catholice in hoc academia sacra sancta
Inquisitionis Tribunalis ipsaq; sedis apostolicae suprema auctoritas
tamquam cor, qui scia media de personis iniquabiliter inveniunt
dicitur abe tract. de scia. D. 23. p. totum. Et ea scia supposita volum
examinabimus ipsius utilitatem necessitatem ad destinationem =

sectio 1^a

Sensus questionis, et librorum etc.

Ex hinc iam quaerimus, qui actu ad destinationem concurrant, et in utroque
libro, scilicet ut supponit committentes, et subsequi destinationem.
Et omnia scia simpliciter intelligentia, que abs diuino requiritur
et imitatio, et tranvendat omnem actum scie dei in act. m. fu-
tury, et autem connotat Deum, qui illud, ut possibile est, intendat
sciam simpliciter intelligentia. Et hinc inquirimus, an ista scia
sola sufficiat, an uero ultra istam requiratur scia media ad
destinationem =

Procedit 1° q. de facto ut de facto dicitur in utroque
de possibili eam qui connotat Deum, de quo l. reg. in. n. maxime
dicitur in l. necesse est scia media inter l. l. Dominicos, et non
idque principatu, si in unum occidit nisi sunt predictam sciam
distinguit, quod vult illa ea, que de destinatione tunc ex la-
ybra et d. q. docent. supponunt. Hanc si possent =

la. a. sup. 3

ponit, et ad sciam scie deducta. 1° destinationem ex lo et in factu
liber necesse est inquisitione glorie, ut coronam seu, ut obtinenda per-
uenit. Et ista ea destinatione destinationis D. 1^a. D. 3. d. 1^a.

etiam a Dominicanis, et quos per se et per se invicem, manifeste
 quod infero, ex supposito 33, quod quid n. v. gratia media ponat. antece-
 dem, promittant resolutionem necessariam, seu collationem auxiliu,
 de quo d. 7. Certum est. quod ipsa auxilia et effectus predestinationis,
 et sequenter supponi in Deo scilicet ab illi omni gratiam
 et certum de resolutione gloria sub habitu auxiliu =

Min. inquit

difficultas gr. Certum est predestinationi de fine gloria requirit dari
 in Deo, cum Deo certo cognoscat se bene auxiliu efficaciam quod
 sequit. gloriam, nemo. n. ante positionem mediatorum potest bene cer-
 titudinem de resolutione finis, nisi quatenus scit se bene me-
 dia efficaciam ad finem. Et Deo id scit requirit sine sua media.
 nec bene certitudinem. Min. respondet gr. nam auxilia
 suam entitatem n. efficaciam, verum in se invicem et merito,
 sine quod datur gloria ut corona, et omnino indifferentera ponit
 ha que si dantur opere gratia Deum auxilia, ut dicitur Deo de scia
 gratiam, licet dicitur in scia. de auxiliu et gratia Deo de elec-
 tione efficaciam ad gloriam independentem ad suam mediam, que
 dicitur per gratiam Deo de se. et ut auxilia certo cognoscat.
 ut efficaciam, opus est ut dicitur illorum entitatem cognoscat Deo,
 quod in se dicitur (licet stringentem) si illa ponant. Hec a.
 hoc est in summa scia media =

R. 2. Predestinatio infero media

efficaciam ad vitam eternam, seu dicitur Deum ad danda auxi-
 lia efficaciam: requirit Deo velle bene predestinationem, cum fi-
 ciat se bene auxiliu efficaciam impudenter. n. qui vult
 se obsequi ad gloriam id quod dicitur an adimplere possit. Et
 sine sua media necesse est Deo habeat de auxiliu efficaciam,
 et auxiliu efficaciam et. s. qui in se, cum dicitur

notarum operum sub conditione. Reg. scilicet requiritur talis effi-
cacia, nisi scilicet Deus, quod non si dedit. ad auxilium, sicut
operatur, quod est scilicet media, et ista vera est ut Deus velit ha-
bere predestinationem, et ut habeat predestinationem, et tunc illi
non debet minus, et ut tenet =

8

3° Deus ratione predestinatus est spe-
cialiter benevolens predestinatus, quatenus sibi parat media
efficacia in salutem licet. n. dicitur ut patet ex. salus fieri
ab operibus benevolentis predestinatus, eo quod illi parat beneficia
gratiasque libenter. opus est ut Deus cognoscat ea media
certissima, seu efficacia est. Ita evidens est nemo. n. benevo-
lentiam et beneficentiam exercet eo quod tribuat aliquid,
si nescit cuius ualens id. Tum sic ea media n. n. tribuit, et ea re
efficacia, ut modo suppono. Ad predestinationem ad prae eo quod dicitur
in circumstantia, in qua (licet contingenter) in se ducit eandem
Quod dicitur: hanc circumstantiam sicut Deus, scilicet media est.

9

Ad rationes, cui immoremur in probanda necessitate scientie mediae ad pre-
destinationem, si auxilia creentur, semel intrinseca efficacia. Ad
ad predestinationem requiritur praescientiam de efficacia auxiliorum
communicantur, nisi non creantur: sicut Deus dante aditionalem. Si
dederit tale auxilium finale consentiens predestinatus, et tribuat.
Sic: ergo si talis conditionali requireat sciri in unum intrinseca
auxiliorum, et tentativam, nisi prout commotandum contingenter
notam operationem futuram, iam Deus, ut predestinet con-
notum de se contingenter conuentionem notam operationem
sub conditione talis auxilii, et consequenter requiratur ad
predestinationem talis praescientia, seu scientia media. Quod
pro adiuuenda a absoluta necessitate scientie mediae, duo prae-

prestantia sunt. Primum impugnare possibilitatem auxilii
 contrarie efficii, sive predestinationis per rursu dominicam ad
 nostra merita. Tertium, reuindum, inquam, omnia absurda
 que nobis obijciuntur pro necessitate scientie medie ad pre-
 destinationem impugnare. Primum quod dicitur infra, in
 Ma de auxiliis 1. 2. =

sectio 3a

Primum argumentum a necessitate scie medie
 ad predestinationem, ne predestinatio pendeat
 a nostri merito.

igitur secunda sententia negat necessariam, et possibilem scientiam
 mediam ad predestinationem, cui sententia a signi ubi ad-
 herent, et famulantur, ut putent ad huc datam per impossibile
 hanc scientiam, non esse ad predestinationem. Responsum
 Ma ex D. D. Dominicani continent Mutuinius Suarez,
 Dige. 7, et 41 de auxiliis. Nauarrus controuersia 3. 3. 2.
 Vazius 5. Art. 5. controuersia 2. a post medium. Albedas.
 D. D. 44, et 45 et Dige. 4. a 3. 3. 6. Curibus famulantur car-
 melitani dicalceati in suo curia sabmantino controuersia
 de Predestinatione. Gumbel 5. Art. 5. post D. 4. 3. de feruio
 S. Thome. Machin D. 46. Sect. 5. =

Mouens. 1. 2. 3. Predestina- 11

ho non pendet a nro merito, et conditionati, sed si scia media est necessaria
 ad predestinationem, nec a nro penderet operibus, meritis, salte, ut putetur
 sub conditione: o scia media necessaria est. Scia paret, et minor, nam
 scia media penderet ab operibus nro, ubi ubi deo leg. piciat et o so-
 peratur. Sub hoc auxilio, q non ubi operatur sumus. Mas. 2. 2. de
 Conan. 9. 7 non dum nati fuerunt, aut alicuius boni euenit, Conati n

Quamquam loquitur. Non Deus dicitur non esse legibus sed
Deo legibus, ex quibus evidenter videtur inflexi predestinationem
 nec requirere nec pendere a sua merita, a hominibus in
 potestate. s. q. sua merita debet. etiam esset, quod gratia Dei com-
 plexent. Item ideo Deus legibus seu predestinatione non quod fuerit non
 creditur =

Facillima est divina voluntas, quam adhibere etiam 14
 debent Thomista, predestinationem dependet a sua merita. Haec enim ope-
 ratione, tanquam meritoria predestinatione, ideo quod semp. sua opera in
 si causa moueri ad predestinationem, licet sit datus sine qua non, qua
 tenet Deus si potest predestinare, cui fuerit futurum dicitur deum
 non, qui tunc ubi fuerit dicitur nec moraliter, nec physice pre-
 destinatione, sic etiam ut Deus predestinet requiritur, ut scimus nos-
 ter quideam. potestatem in qua sua potestatem moueat Deum ad
 predestinationem, id est Deus alicui si potest predestinare, cui quideam
 Deum dicitur potestatem. igitur ad testimonia Pauli et huius.
 uno verbo respondet, sua opera solum excludit potestatem Deum
 sic a predestinatione dependet a sua meritis dicitur, sicut in aliis
 videtur. in huius dicitur =

Hanc solutionem ut debent ipsi Thomista 15
 ipsa dicitur Deus acquirit predestinationem, si si sciet non predestinabile
 non suo ditione predestinationis. et predestinationem etiam pendet a sua
 re operum sui liberi ditione futurum. Item 1999 a Thomi-
tu, ille dicitur liber suum suo ditione predestinationis mouet me-
ritone Deum ad predestinationem, non si mouet: et iam predesti-
natio sine gratia sua si mouet: et iam potest esse dicitur dicitur non-
ter ad predestinationem, quoniam mouet gratia dicitur Deum ad predestinationem, quod
Dei suum in statu absoluto, qui dicitur ut dicitur. ipsi tanquam
merentur gratiam. Et si dicerent Thomista predestinationem dependere

a p[ro]p[ri]a de opere futuro sub p[re]determinatione ut a merente errarent &
S. Paulum, ut semide p[re]determinatione ad huc h[ab]ere n[on] errant, id uerum dicitur,
pendere, ita ut Deus ei p[re]destinaret ad gloriam p[ro] merito, nisi p[re]determinatione
ut n[on] merita futura sub d[omi]nacione p[re]determinationis, cur o[mn]i n[on] p[re]determinatione
bimus sibi h[ab]ere r[ati]onem =

16

Solutio S. & S. Paulum solum excludit
p[ro]p[ri]a operum absolute futurorum. Lesant Thomista p[ro]p[ri]a uerba
S. Pauli que nobis opponunt libro illo 2. ad Thim. Epistola de gloria
onorum 2. 7. S. Pauli loquens de p[re]determinatione qui in infantia mo-
riuntur. Et unus baptizab. n[on] alius ait, quomodo p[re]determinatione ea futura
que illi in infantia p[re]determinatione p[re]determinatione p[re]determinatione, nempe
evidentissime in futura absolute, nam p[re]determinatione d[omi]nacione
nihil o[mn]i onori. tam uero excludere dependentiam p[re]determinatione
n[on] ab operibus absolute futuris, id est ac excludere dependentiam
am ab eadem p[ro] modum conuenientium, nam, si opera q[ue] futura
absolute conuenient, eor[um] p[ro] modum conuenientium, quod
enim Deus tribuit q[ue] p[re]determinatione opera absolute conuenient, licet de
futuro, tam tribuit p[ro] modum p[re]determinatione, ut d[omi]nacione p[ro] modum p[re]determinatione
o[mn]i p[ro] antiquis, q[ue] d[omi]nacione o[mn]i merita d[omi]nacione absolute futura
ut q[ue] p[ro] =

17

Quae duo impugnantur ab S. Pauli. Primum opera d[omi]nacione
n[on] ee meritoria, hoc quidem uerum e[st] operibus p[re]determinatione
secundum nullam d[omi]nacione r[ati]onem ex parte d[omi]nacione ad p[re]determinatione, sed
hanc omnino, et adeo, ee p[ro]p[ri]a q[ue] bene in te p[re]determinatione admisa p[re]determinatione
d[omi]nacione nam licet ad huc r[ati]onem ad p[re]determinatione r[ati]onem de
p[re]determinatione d[omi]nacione r[ati]onem operum sub p[re]determinatione, ab h[ab]ere
p[re]determinatione h[ab]ere tota ex u[er]o gratia Dei, quia h[ab]ere p[re]determinatione, in u[er]o
d[omi]nacione si sufficit attendere ad Dei d[omi]nacione, h[ab]ere q[ue] u[er]o h[ab]ere et
efficaciam, sed etiam uerum e[st] attendere ad lib[er]um uoluntatis et

hinc est, qd a voluntate nostra effluat gratia, et. reg. voluntas. o.
Vas destinandi. Et clarum p[ro]bat d[omi]n[u]m h[ab]ere nobis obiectu[m], et
18. =

Ad ad haec et ad p[re]sent[ia] Respondeo. Manifeste apparet opera
adhibita a schola societatu[m] nec d[omi]ni destinandi, et uideat[ur]
ut. in iuda, nec in palestina. ut. scilicet in vas, cur Deus ex suppo-
sitione, qd ex merito glorio suo uultis destinare, palestina potuit p[ro]p[ri]e
arabica, qm p[ro]p[ri]a, de quo uisib[il]i suo. Reg[is] ideo in uas, quin
sim[il]i. d[omi]n[u]m. i. qd Deus facit ut nos faciamus, et e. d[omi]n[u]m. Reg[is]
quod in Dei potestate. i. adimplere sua omnia, et in nostra, qd est nostra
Dei uoluntas ex nae n[ost]ra, et tota h[ab]e[re] signat[ur] ueniens ex dono Dei,
sic qd n[ost]ri merito n[ost]ri, et d[omi]ni gratia d[omi]ni.

Audi expr[ess]a uerba

Act. 17. et duas ep[ist]ol. Pet[ri] parit[er] ante uerba citata ab Ad-
uerarij. Quia. n. de d[omi]n[u]m art idem Ap[osto]lus, et sanq[ue] Res-
pondet (Pet[er]us) dicitur me fides mea, propositionem uerum, uerum
sum uerum. Quid. n. dei, inquit, quod n[on] accepit. N[on] a. accepit quid
gloriam, quia n[on] accepit. Hoc e[st] quod de Act. 17. unde dicitur: n[on]
q[ui] Me dicitur, qui unde dicitur, imperat. Quid, queso, clarus
dici potuit, ut constet p[ro]p[ri]etate n[ost]ra debere dici, quod p[ro]p[ri]etate n[ost]ra
dum nos a semet ipsis opera ex nobis, et ipsa n[on] etiam gratia et
donum gratia d[omi]ni Dei e[st] sint efflu[us] uocationis diuinae. Societas d[omi]ni gra-
tiam donum p[ro]p[ri]etate Act. 17. inquit) curus d[omi]ni e[st] uocatio ipsa p[ro]p[ri]etate
uocationis, uocatio a n[ost]ro p[ro]p[ri]etate n[ost]ra uocatio: q[ui]p[ro]p[ri]etate uocatio op[er]is d[omi]ni
Dei: q[ui] bene p[ro]p[ri]etate ab illo p[ro]p[ri]etate modo explicato p[ro]p[ri]etate, quin ideo
Dei dicitur ab illo. i. in nobis qm ex dono Dei, ea quo uisib[il]i n[ost]ra e[st] ex
nobis, et ut expr[ess]it Ap[osto]lus 1. Cor. 3. q[ui] n[on] sumus sufficientes cogi-
tare aliquid ex nobis, quia ex nobis, sed sufficientia n[ost]ra e[st] a Deo
et ab illo p[ro]p[ri]etate.

q' deus n' possit p'cedere q' auxiliu' sufficiens. Imo nos maxime deo
 libertatem des qm' p'cedit, ut n. adhibent pura auxilia sufficien-
 tia, q'q' solu' implicat q'oni p'cedit, nota. etiam de illo eodem
 auxiliu' q' e' pure sufficiens, dicitur tale ee ut quantum de ea re po-
 tuerit p'cedere, q' deus p' illud p'cedere. P'cedit, si dicitur p'cedit
 deum posse efficere rem, sufficiens auxiliu' transire in efficien-
 tiam, addemas unq'q' q'ua' libertate p'cedit. Ha' dicitur q' deum
 posse auxiliu' q'uo' sufficiens sup'addere a'liud, q' uia' ee efficax,
 quon' deo unquam deficiat auxiliu' sic efficax, q' sup'addere pos-
 sit q'uo' libito, ut dicitur P. reg'

Ad arguta in § antecedenti, 1°
 ad 1. Minus dependet deus in operibus suis a nostra volun-
 tate, qm' impeditur a'one: Quam qui fecit te, sine te, et saluabit te,
sine te etiam d. Adversarios. Ad 2. quod omnipotens efficien-
 ter uoluntas hominu' uingeditur et potest bene in q' uia' p'cedit
 tum quantum e' in se uia' deus sine p'cedit libertati humanae:
 sic q' uia' et saluabit de deo uia' deus et saluabit q' uia'. Ad 3. et q'
 bene potest deus saluare sup'addendo s' auxiliu' efficax ut dicitur
 p'cedit q' deus p'cedit. Auxiliu' non sufficiens. Tunc patet ad 4.
 Quam' deus in omni tempore, et loco potest sup'addere auxiliu' sic
 efficax q' suo libito, quo' finalis uoluntas nostra ueritat' in bonam

Sectio quinta

Auxiliu' a necessitate scientie media ad p'cedit q' uia';
 q' non requirit ad p'cedit in casu conditionato.

In d. sic auxiliu' uia' p'cedit. Nam uia' ad sci'iam media p'cedit q' uia'
 auxiliu' conditionata conditionum, et requiritur tunc sub illa gu-
 b'na: q' p'cedit ram' p'cedit, si maius a' uia' media. Tunc patet in n.
 Tunc tunc a' quam obiectum sua uia' p'cedit ad eam scientiam.
 Quia p. 1, q' omnipotens uia' efflu' q' uia' p'cedit, nisi dicitur

125
 1. Requiritur ad illud. Causa a. 1. Requiritur ad requisitionem
 2. Solonā e quāda. magna ab effectu. Si ex parte obiecti sua media
 3. est. Substantia ditionata. Concreta, Solonā requiritur dabit.
 4. etiam determinat. 1. 2. q. 1. in statu absoluto si potest fieri salubri
 5. saltem de facto nisi de a. determinatione ut dicitur. 1. 2. q. 1. in statu ditionato
 6. natio videtur requiritur substantia huiusmodi a. determinatione. Ita dicitur. q.
 7. in statu ditionato si potest videtur a. quāda substantia, nisi de a. causa natio
 8. Requiritur ad illud ponendum in statu absoluto, ditionata ditionata
 9. in eo videtur, q. ponat, ditiona. exceptio natio est effectu absolute quā
 10. tuz. q. si ad statu absolute Requiritur. determinatione, et ad ditionatū
 11. Requiritur. =

1. Inso. a. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

1. Nam absolute, respondes, ex parte obiecti sua media n' appare
 2. re quidā determinatione, sed non effu, qui in statu absoluto ponent
 3. ab illa quales si usitatis inextu, et salubri requiritur. Neque vnde in
 4. fere dicit salubri in statu absoluto pone. Obiecti natio determinatione,
 5. ad illu inferit. determinatione si optime ad proximum in mod. salubri,
 6. ut n. effu in statu ditionato quideat. cano, so lion causant. consori
 7. ci illa que ad effu exaam p'ferant in m. natio que remota ad
 8. effu remant, potu causant. ad exaam causant, quam ad
 9. sy effecty: que si p'ponit, comparit. eicu remota causa remota
 10. se, et natio remota effu daretur eade remota =
 11. Nunc remota. 2. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

nam adhibere. Si exiit auxilium, dicitur tale auxilium, ac si existeret, dicitur ad eam esse conueniens, sicut dicitur non dicitur exiit auxilium ab hac causa, dicitur, an a se, a talibus, quorum alterius omnino non est, utrum. Inter ipsius applicatus esse facit, si eorum me appropinquare, a quo. dicitur conueniens, si dicitur dicitur, voluntas usata. Hoc auxilium respondet, neque enim esse conueniens, a quo dicitur. Tale auxilium, sed non, utcumque adhibere illi dicitur, de quo dicitur D. 7. =

Disputatio de
 Annum determinationem sit possibilem a aliqua sine
 scientia media.

Sectio 1^a.

Sensu questionum, et authorum sententia.

Suppono 1° questionem esse de nuda gloria, reguntur hanc in se, et euenire potest sine determinatione, et disput. 1. Sect. 3. Ita ex se non potest euenire sine scientia media, sed de auxiliis quidem fore efficaciam, sed ignorantia, auxiliis in ipsa eadem efficaciam manebunt, uti ignis eadem ratione calefacit, sine scientia, sine ignorantia, applicat, pariter et gubernat talia auxiliis ex una voluntate euadere efficaciam in salutem, et reguntur salus obtineri sine scientia media. Quod si fieri de ipsa determinatione, ut dicitur de, qua certo est infallibiliter apud se ordinat homines in gloriam, et merita acquirendam. Sit tunc possibilem tali determinatione in alia rerum serie sine scientia media.

Suppono 2° de, et in 2.

Nulla auxiliis, que donant, voluntati ad merendum, et in dicitur, etiam omnino, qui gaudeant, ut dicitur, efficaciam, nisi de ipsa voluntate. De nec audienda est modo, quod dicitur, dicitur, ut dicitur, in dicitur, qui item a superiorum, sed dicitur, dicitur, efficaciam, de, in sua merita, et non opere omnino antecedentem, sua efficaciam.

indifferens opera sua; quantum n. de hoc scholasticis auxiliis oia
 creata non in libertate indifferentia sunt, si quia hoc decretum
 est definitio divina ut sua essentia non est passiva, infallibilis
 libertate inest. omnino antecedens & non operis sui summus
 & tali definitio seu potestas estica sua libertate inimica quia
 potestas ista est humana, de qua gloria 2. 8. =

Lex qua Responso

3° Reverendy ee. hanc decretum esse dei quod habet in se causa nullam
 habeat antecedentem nec quoniam in operatione sua sed de omni
 tantam curam; ab in ore detrahenti prout. i. nisi que preterant hoc
 est ita dicitur. tale decretum a divina voluntate ut bene solum
 prout libro nullo modo attendens, nisi videns quid nos opera
 hanc sicut ad hoc decretum se detrahendo habendo secum per
 non passivam inest operationem suam. Reverendam inquam
 est hoc decretum in potestate, nam si minus ob libertate pro
 ubi a libertate quia detrahenti abest ut iam dicit ostendi. de
 5. de Anima et d. 13. et de scia inest dei, que eo solium
 a libertate desinat, quia peccato futurus de detrahenti. licet ab
 illo et dependeat ut a causa. Et quidem dicit in schola
 creata et reverent potestatem passivam quantum fore de omni
 tantam alicui si in detrahenti detrahenti voluntatem suam
 ubi detrahenti detrahenti. de de hoc gloria 2. 8. Modus quod prout
 supponit alicuium auxilium nec ex detrahenti nec inest de
 libertate acceptum ut sua inest ee operationem suam

Est verum ad

huius quod in supponit potestatem esse prout indeq. a scia media habere
 est prout inest ordinem certum, non est passiva infallibilis
 quod potestatem est in gloria; si est in auxilium detrahenti, ut supponit
 supra ut in collectionem suam auxilium indifferentem quod
 parat est ita vocare voluntatem suam est eandem voluntatem suam

Canis sic sequatur longi utcorum; ea quoque facta, ut possit huius
aliqua p[ro]destinas sine scia media =

1^a a¹ a² a³ a⁴ a⁵ a⁶ a⁷ a⁸ a⁹ a¹⁰ a¹¹ a¹² a¹³ a¹⁴ a¹⁵ a¹⁶ a¹⁷ a¹⁸ a¹⁹ a²⁰ a²¹ a²² a²³ a²⁴ a²⁵ a²⁶ a²⁷ a²⁸ a²⁹ a³⁰ a³¹ a³² a³³ a³⁴ a³⁵ a³⁶ a³⁷ a³⁸ a³⁹ a⁴⁰ a⁴¹ a⁴² a⁴³ a⁴⁴ a⁴⁵ a⁴⁶ a⁴⁷ a⁴⁸ a⁴⁹ a⁵⁰ a⁵¹ a⁵² a⁵³ a⁵⁴ a⁵⁵ a⁵⁶ a⁵⁷ a⁵⁸ a⁵⁹ a⁶⁰ a⁶¹ a⁶² a⁶³ a⁶⁴ a⁶⁵ a⁶⁶ a⁶⁷ a⁶⁸ a⁶⁹ a⁷⁰ a⁷¹ a⁷² a⁷³ a⁷⁴ a⁷⁵ a⁷⁶ a⁷⁷ a⁷⁸ a⁷⁹ a⁸⁰ a⁸¹ a⁸² a⁸³ a⁸⁴ a⁸⁵ a⁸⁶ a⁸⁷ a⁸⁸ a⁸⁹ a⁹⁰ a⁹¹ a⁹² a⁹³ a⁹⁴ a⁹⁵ a⁹⁶ a⁹⁷ a⁹⁸ a⁹⁹ a¹⁰⁰ a¹⁰¹ a¹⁰² a¹⁰³ a¹⁰⁴ a¹⁰⁵ a¹⁰⁶ a¹⁰⁷ a¹⁰⁸ a¹⁰⁹ a¹¹⁰ a¹¹¹ a¹¹² a¹¹³ a¹¹⁴ a¹¹⁵ a¹¹⁶ a¹¹⁷ a¹¹⁸ a¹¹⁹ a¹²⁰ a¹²¹ a¹²² a¹²³ a¹²⁴ a¹²⁵ a¹²⁶ a¹²⁷ a¹²⁸ a¹²⁹ a¹³⁰ a¹³¹ a¹³² a¹³³ a¹³⁴ a¹³⁵ a¹³⁶ a¹³⁷ a¹³⁸ a¹³⁹ a¹⁴⁰ a¹⁴¹ a¹⁴² a¹⁴³ a¹⁴⁴ a¹⁴⁵ a¹⁴⁶ a¹⁴⁷ a¹⁴⁸ a¹⁴⁹ a¹⁵⁰ a¹⁵¹ a¹⁵² a¹⁵³ a¹⁵⁴ a¹⁵⁵ a¹⁵⁶ a¹⁵⁷ a¹⁵⁸ a¹⁵⁹ a¹⁶⁰ a¹⁶¹ a¹⁶² a¹⁶³ a¹⁶⁴ a¹⁶⁵ a¹⁶⁶ a¹⁶⁷ a¹⁶⁸ a¹⁶⁹ a¹⁷⁰ a¹⁷¹ a¹⁷² a¹⁷³ a¹⁷⁴ a¹⁷⁵ a¹⁷⁶ a¹⁷⁷ a¹⁷⁸ a¹⁷⁹ a¹⁸⁰ a¹⁸¹ a¹⁸² a¹⁸³ a¹⁸⁴ a¹⁸⁵ a¹⁸⁶ a¹⁸⁷ a¹⁸⁸ a¹⁸⁹ a¹⁹⁰ a¹⁹¹ a¹⁹² a¹⁹³ a¹⁹⁴ a¹⁹⁵ a¹⁹⁶ a¹⁹⁷ a¹⁹⁸ a¹⁹⁹ a²⁰⁰ a²⁰¹ a²⁰² a²⁰³ a²⁰⁴ a²⁰⁵ a²⁰⁶ a²⁰⁷ a²⁰⁸ a²⁰⁹ a²¹⁰ a²¹¹ a²¹² a²¹³ a²¹⁴ a²¹⁵ a²¹⁶ a²¹⁷ a²¹⁸ a²¹⁹ a²²⁰ a²²¹ a²²² a²²³ a²²⁴ a²²⁵ a²²⁶ a²²⁷ a²²⁸ a²²⁹ a²³⁰ a²³¹ a²³² a²³³ a²³⁴ a²³⁵ a²³⁶ a²³⁷ a²³⁸ a²³⁹ a²⁴⁰ a²⁴¹ a²⁴² a²⁴³ a²⁴⁴ a²⁴⁵ a²⁴⁶ a²⁴⁷ a²⁴⁸ a²⁴⁹ a²⁵⁰ a²⁵¹ a²⁵² a²⁵³ a²⁵⁴ a²⁵⁵ a²⁵⁶ a²⁵⁷ a²⁵⁸ a²⁵⁹ a²⁶⁰ a²⁶¹ a²⁶² a²⁶³ a²⁶⁴ a²⁶⁵ a²⁶⁶ a²⁶⁷ a²⁶⁸ a²⁶⁹ a²⁷⁰ a²⁷¹ a²⁷² a²⁷³ a²⁷⁴ a²⁷⁵ a²⁷⁶ a²⁷⁷ a²⁷⁸ a²⁷⁹ a²⁸⁰ a²⁸¹ a²⁸² a²⁸³ a²⁸⁴ a²⁸⁵ a²⁸⁶ a²⁸⁷ a²⁸⁸ a²⁸⁹ a²⁹⁰ a²⁹¹ a²⁹² a²⁹³ a²⁹⁴ a²⁹⁵ a²⁹⁶ a²⁹⁷ a²⁹⁸ a²⁹⁹ a³⁰⁰ a³⁰¹ a³⁰² a³⁰³ a³⁰⁴ a³⁰⁵ a³⁰⁶ a³⁰⁷ a³⁰⁸ a³⁰⁹ a³¹⁰ a³¹¹ a³¹² a³¹³ a³¹⁴ a³¹⁵ a³¹⁶ a³¹⁷ a³¹⁸ a³¹⁹ a³²⁰ a³²¹ a³²² a³²³ a³²⁴ a³²⁵ a³²⁶ a³²⁷ a³²⁸ a³²⁹ a³³⁰ a³³¹ a³³² a³³³ a³³⁴ a³³⁵ a³³⁶ a³³⁷ a³³⁸ a³³⁹ a³⁴⁰ a³⁴¹ a³⁴² a³⁴³ a³⁴⁴ a³⁴⁵ a³⁴⁶ a³⁴⁷ a³⁴⁸ a³⁴⁹ a³⁵⁰ a³⁵¹ a³⁵² a³⁵³ a³⁵⁴ a³⁵⁵ a³⁵⁶ a³⁵⁷ a³⁵⁸ a³⁵⁹ a³⁶⁰ a³⁶¹ a³⁶² a³⁶³ a³⁶⁴ a³⁶⁵ a³⁶⁶ a³⁶⁷ a³⁶⁸ a³⁶⁹ a³⁷⁰ a³⁷¹ a³⁷² a³⁷³ a³⁷⁴ a³⁷⁵ a³⁷⁶ a³⁷⁷ a³⁷⁸ a³⁷⁹ a³⁸⁰ a³⁸¹ a³⁸² a³⁸³ a³⁸⁴ a³⁸⁵ a³⁸⁶ a³⁸⁷ a³⁸⁸ a³⁸⁹ a³⁹⁰ a³⁹¹ a³⁹² a³⁹³ a³⁹⁴ a³⁹⁵ a³⁹⁶ a³⁹⁷ a³⁹⁸ a³⁹⁹ a⁴⁰⁰ a⁴⁰¹ a⁴⁰² a⁴⁰³ a⁴⁰⁴ a⁴⁰⁵ a⁴⁰⁶ a⁴⁰⁷ a⁴⁰⁸ a⁴⁰⁹ a⁴¹⁰ a⁴¹¹ a⁴¹² a⁴¹³ a⁴¹⁴ a⁴¹⁵ a⁴¹⁶ a⁴¹⁷ a⁴¹⁸ a⁴¹⁹ a⁴²⁰ a⁴²¹ a⁴²² a⁴²³ a⁴²⁴ a⁴²⁵ a⁴²⁶ a⁴²⁷ a⁴²⁸ a⁴²⁹ a⁴³⁰ a⁴³¹ a⁴³² a⁴³³ a⁴³⁴ a⁴³⁵ a⁴³⁶ a⁴³⁷ a⁴³⁸ a⁴³⁹ a⁴⁴⁰ a⁴⁴¹ a⁴⁴² a⁴⁴³ a⁴⁴⁴ a⁴⁴⁵ a⁴⁴⁶ a⁴⁴⁷ a⁴⁴⁸ a⁴⁴⁹ a⁴⁵⁰ a⁴⁵¹ a⁴⁵² a⁴⁵³ a⁴⁵⁴ a⁴⁵⁵ a⁴⁵⁶ a⁴⁵⁷ a⁴⁵⁸ a⁴⁵⁹ a⁴⁶⁰ a⁴⁶¹ a⁴⁶² a⁴⁶³ a⁴⁶⁴ a⁴⁶⁵ a⁴⁶⁶ a⁴⁶⁷ a⁴⁶⁸ a⁴⁶⁹ a⁴⁷⁰ a⁴⁷¹ a⁴⁷² a⁴⁷³ a⁴⁷⁴ a⁴⁷⁵ a⁴⁷⁶ a⁴⁷⁷ a⁴⁷⁸ a⁴⁷⁹ a⁴⁸⁰ a⁴⁸¹ a⁴⁸² a⁴⁸³ a⁴⁸⁴ a⁴⁸⁵ a⁴⁸⁶ a⁴⁸⁷ a⁴⁸⁸ a⁴⁸⁹ a⁴⁹⁰ a⁴⁹¹ a⁴⁹² a⁴⁹³ a⁴⁹⁴ a⁴⁹⁵ a⁴⁹⁶ a⁴⁹⁷ a⁴⁹⁸ a⁴⁹⁹ a⁵⁰⁰ a⁵⁰¹ a⁵⁰² a⁵⁰³ a⁵⁰⁴ a⁵⁰⁵ a⁵⁰⁶ a⁵⁰⁷ a⁵⁰⁸ a⁵⁰⁹ a⁵¹⁰ a⁵¹¹ a⁵¹² a⁵¹³ a⁵¹⁴ a⁵¹⁵ a⁵¹⁶ a⁵¹⁷ a⁵¹⁸ a⁵¹⁹ a⁵²⁰ a⁵²¹ a⁵²² a⁵²³ a⁵²⁴ a⁵²⁵ a⁵²⁶ a⁵²⁷ a⁵²⁸ a⁵²⁹ a⁵³⁰ a⁵³¹ a⁵³² a⁵³³ a⁵³⁴ a⁵³⁵ a⁵³⁶ a⁵³⁷ a⁵³⁸ a⁵³⁹ a⁵⁴⁰ a⁵⁴¹ a⁵⁴² a⁵⁴³ a⁵⁴⁴ a⁵⁴⁵ a⁵⁴⁶ a⁵⁴⁷ a⁵⁴⁸ a⁵⁴⁹ a⁵⁵⁰ a⁵⁵¹ a⁵⁵² a⁵⁵³ a⁵⁵⁴ a⁵⁵⁵ a⁵⁵⁶ a⁵⁵⁷ a⁵⁵⁸ a⁵⁵⁹ a⁵⁶⁰ a⁵⁶¹ a⁵⁶² a⁵⁶³ a⁵⁶⁴ a⁵⁶⁵ a⁵⁶⁶ a⁵⁶⁷ a⁵⁶⁸ a⁵⁶⁹ a⁵⁷⁰ a⁵⁷¹ a⁵⁷² a⁵⁷³ a⁵⁷⁴ a⁵⁷⁵ a⁵⁷⁶ a⁵⁷⁷ a⁵⁷⁸ a⁵⁷⁹ a⁵⁸⁰ a⁵⁸¹ a⁵⁸² a⁵⁸³ a⁵⁸⁴ a⁵⁸⁵ a⁵⁸⁶ a⁵⁸⁷ a⁵⁸⁸ a⁵⁸⁹ a⁵⁹⁰ a⁵⁹¹ a⁵⁹² a⁵⁹³ a⁵⁹⁴ a⁵⁹⁵ a⁵⁹⁶ a⁵⁹⁷ a⁵⁹⁸ a⁵⁹⁹ a⁶⁰⁰ a⁶⁰¹ a⁶⁰² a⁶⁰³ a⁶⁰⁴ a⁶⁰⁵ a⁶⁰⁶ a⁶⁰⁷ a⁶⁰⁸ a⁶⁰⁹ a⁶¹⁰ a⁶¹¹ a⁶¹² a⁶¹³ a⁶¹⁴ a⁶¹⁵ a⁶¹⁶ a⁶¹⁷ a⁶¹⁸ a⁶¹⁹ a⁶²⁰ a⁶²¹ a⁶²² a⁶²³ a⁶²⁴ a⁶²⁵ a⁶²⁶ a⁶²⁷ a⁶²⁸ a⁶²⁹ a⁶³⁰ a⁶³¹ a⁶³² a⁶³³ a⁶³⁴ a⁶³⁵ a⁶³⁶ a⁶³⁷ a⁶³⁸ a⁶³⁹ a⁶⁴⁰ a⁶⁴¹ a⁶⁴² a⁶⁴³ a⁶⁴⁴ a⁶⁴⁵ a⁶⁴⁶ a⁶⁴⁷ a⁶⁴⁸ a⁶⁴⁹ a⁶⁵⁰ a⁶⁵¹ a⁶⁵² a⁶⁵³ a⁶⁵⁴ a⁶⁵⁵ a⁶⁵⁶ a⁶⁵⁷ a⁶⁵⁸ a⁶⁵⁹ a⁶⁶⁰ a⁶⁶¹ a⁶⁶² a⁶⁶³ a⁶⁶⁴ a⁶⁶⁵ a⁶⁶⁶ a⁶⁶⁷ a⁶⁶⁸ a⁶⁶⁹ a⁶⁷⁰ a⁶⁷¹ a⁶⁷² a⁶⁷³ a⁶⁷⁴ a⁶⁷⁵ a⁶⁷⁶ a⁶⁷⁷ a⁶⁷⁸ a⁶⁷⁹ a⁶⁸⁰ a⁶⁸¹ a⁶⁸² a⁶⁸³ a⁶⁸⁴ a⁶⁸⁵ a⁶⁸⁶ a⁶⁸⁷ a⁶⁸⁸ a⁶⁸⁹ a⁶⁹⁰ a⁶⁹¹ a⁶⁹² a⁶⁹³ a⁶⁹⁴ a⁶⁹⁵ a⁶⁹⁶ a⁶⁹⁷ a⁶⁹⁸ a⁶⁹⁹ a⁷⁰⁰ a⁷⁰¹ a⁷⁰² a⁷⁰³ a⁷⁰⁴ a⁷⁰⁵ a⁷⁰⁶ a⁷⁰⁷ a⁷⁰⁸ a⁷⁰⁹ a⁷¹⁰ a⁷¹¹ a⁷¹² a⁷¹³ a⁷¹⁴ a⁷¹⁵ a⁷¹⁶ a⁷¹⁷ a⁷¹⁸ a⁷¹⁹ a⁷²⁰ a⁷²¹ a⁷²² a⁷²³ a⁷²⁴ a⁷²⁵ a⁷²⁶ a⁷²⁷ a⁷²⁸ a⁷²⁹ a⁷³⁰ a⁷³¹ a⁷³² a⁷³³ a⁷³⁴ a⁷³⁵ a⁷³⁶ a⁷³⁷ a⁷³⁸ a⁷³⁹ a⁷⁴⁰ a⁷⁴¹ a⁷⁴² a⁷⁴³ a⁷⁴⁴ a⁷⁴⁵ a⁷⁴⁶ a⁷⁴⁷ a⁷⁴⁸ a⁷⁴⁹ a⁷⁵⁰ a⁷⁵¹ a⁷⁵² a⁷⁵³ a⁷⁵⁴ a⁷⁵⁵ a⁷⁵⁶ a⁷⁵⁷ a⁷⁵⁸ a⁷⁵⁹ a⁷⁶⁰ a⁷⁶¹ a⁷⁶² a⁷⁶³ a⁷⁶⁴ a⁷⁶⁵ a⁷⁶⁶ a⁷⁶⁷ a⁷⁶⁸ a⁷⁶⁹ a⁷⁷⁰ a⁷⁷¹ a⁷⁷² a⁷⁷³ a⁷⁷⁴ a⁷⁷⁵ a⁷⁷⁶ a⁷⁷⁷ a⁷⁷⁸ a⁷⁷⁹ a⁷⁸⁰ a⁷⁸¹ a⁷⁸² a⁷⁸³ a⁷⁸⁴ a⁷⁸⁵ a⁷⁸⁶ a⁷⁸⁷ a⁷⁸⁸ a⁷⁸⁹ a⁷⁹⁰ a⁷⁹¹ a⁷⁹² a⁷⁹³ a⁷⁹⁴ a⁷⁹⁵ a⁷⁹⁶ a⁷⁹⁷ a⁷⁹⁸ a⁷⁹⁹ a⁸⁰⁰ a⁸⁰¹ a⁸⁰² a⁸⁰³ a⁸⁰⁴ a⁸⁰⁵ a⁸⁰⁶ a⁸⁰⁷ a⁸⁰⁸ a⁸⁰⁹ a⁸¹⁰ a⁸¹¹ a⁸¹² a⁸¹³ a⁸¹⁴ a⁸¹⁵ a⁸¹⁶ a⁸¹⁷ a⁸¹⁸ a⁸¹⁹ a⁸²⁰ a⁸²¹ a⁸²² a⁸²³ a⁸²⁴ a⁸²⁵ a⁸²⁶ a⁸²⁷ a⁸²⁸ a⁸²⁹ a⁸³⁰ a⁸³¹ a⁸³² a⁸³³ a⁸³⁴ a⁸³⁵ a⁸³⁶ a⁸³⁷ a⁸³⁸ a⁸³⁹ a⁸⁴⁰ a⁸⁴¹ a⁸⁴² a⁸⁴³ a⁸⁴⁴ a⁸⁴⁵ a⁸⁴⁶ a⁸⁴⁷ a⁸⁴⁸ a⁸⁴⁹ a⁸⁵⁰ a⁸⁵¹ a⁸⁵² a⁸⁵³ a⁸⁵⁴ a⁸⁵⁵ a⁸⁵⁶ a⁸⁵⁷ a⁸⁵⁸ a⁸⁵⁹ a⁸⁶⁰ a⁸⁶¹ a⁸⁶² a⁸⁶³ a⁸⁶⁴ a⁸⁶⁵ a⁸⁶⁶ a⁸⁶⁷ a⁸⁶⁸ a⁸⁶⁹ a⁸⁷⁰ a⁸⁷¹ a⁸⁷² a⁸⁷³ a⁸⁷⁴ a⁸⁷⁵ a⁸⁷⁶ a⁸⁷⁷ a⁸⁷⁸ a⁸⁷⁹ a⁸⁸⁰ a⁸⁸¹ a⁸⁸² a⁸⁸³ a⁸⁸⁴ a⁸⁸⁵ a⁸⁸⁶ a⁸⁸⁷ a⁸⁸⁸ a⁸⁸⁹ a⁸⁹⁰ a⁸⁹¹ a⁸⁹² a⁸⁹³ a⁸⁹⁴ a⁸⁹⁵ a⁸⁹⁶ a⁸⁹⁷ a⁸⁹⁸ a⁸⁹⁹ a⁹⁰⁰ a⁹⁰¹ a⁹⁰² a⁹⁰³ a⁹⁰⁴ a⁹⁰⁵ a⁹⁰⁶ a⁹⁰⁷ a⁹⁰⁸ a⁹⁰⁹ a⁹¹⁰ a⁹¹¹ a⁹¹² a⁹¹³ a⁹¹⁴ a⁹¹⁵ a⁹¹⁶ a⁹¹⁷ a⁹¹⁸ a⁹¹⁹ a⁹²⁰ a⁹²¹ a⁹²² a⁹²³ a⁹²⁴ a⁹²⁵ a⁹²⁶ a⁹²⁷ a⁹²⁸ a⁹²⁹ a⁹³⁰ a⁹³¹ a⁹³² a⁹³³ a⁹³⁴ a⁹³⁵ a⁹³⁶ a⁹³⁷ a⁹³⁸ a⁹³⁹ a⁹⁴⁰ a⁹⁴¹ a⁹⁴² a⁹⁴³ a⁹⁴⁴ a⁹⁴⁵ a⁹⁴⁶ a⁹⁴⁷ a⁹⁴⁸ a⁹⁴⁹ a⁹⁵⁰ a⁹⁵¹ a⁹⁵² a⁹⁵³ a⁹⁵⁴ a⁹⁵⁵ a⁹⁵⁶ a⁹⁵⁷ a⁹⁵⁸ a⁹⁵⁹ a⁹⁶⁰ a⁹⁶¹ a⁹⁶² a⁹⁶³ a⁹⁶⁴ a⁹⁶⁵ a⁹⁶⁶ a⁹⁶⁷ a⁹⁶⁸ a⁹⁶⁹ a⁹⁷⁰ a⁹⁷¹ a⁹⁷² a⁹⁷³ a⁹⁷⁴ a⁹⁷⁵ a⁹⁷⁶ a⁹⁷⁷ a⁹⁷⁸ a⁹⁷⁹ a⁹⁸⁰ a⁹⁸¹ a⁹⁸² a⁹⁸³ a⁹⁸⁴ a⁹⁸⁵ a⁹⁸⁶ a⁹⁸⁷ a⁹⁸⁸ a⁹⁸⁹ a⁹⁹⁰ a⁹⁹¹ a⁹⁹² a⁹⁹³ a⁹⁹⁴ a⁹⁹⁵ a⁹⁹⁶ a⁹⁹⁷ a⁹⁹⁸ a⁹⁹⁹ a¹⁰⁰⁰ a¹⁰⁰¹ a¹⁰⁰² a¹⁰⁰³ a¹⁰⁰⁴ a¹⁰⁰⁵ a¹⁰⁰⁶ a¹⁰⁰⁷ a¹⁰⁰⁸ a¹⁰⁰⁹ a¹⁰¹⁰ a¹⁰¹¹ a¹⁰¹² a¹⁰¹³ a¹⁰¹⁴ a¹⁰¹⁵ a¹⁰¹⁶ a¹⁰¹⁷ a¹⁰¹⁸ a¹⁰¹⁹ a¹⁰²⁰ a¹⁰²¹ a¹⁰²² a¹⁰²³ a¹⁰²⁴ a¹⁰²⁵ a¹⁰²⁶ a¹⁰²⁷ a¹⁰²⁸ a¹⁰²⁹ a¹⁰³⁰ a¹⁰³¹ a¹⁰³² a¹⁰³³ a¹⁰³⁴ a¹⁰³⁵ a¹⁰³⁶ a¹⁰³⁷ a¹⁰³⁸ a¹⁰³⁹ a¹⁰⁴⁰ a¹⁰⁴¹ a¹⁰⁴² a¹⁰⁴³ a¹⁰⁴⁴ a¹⁰⁴⁵ a¹⁰⁴⁶ a¹⁰⁴⁷ a¹⁰⁴⁸ a¹⁰⁴⁹ a¹⁰⁵⁰ a¹⁰⁵¹ a¹⁰⁵² a¹⁰⁵³ a¹⁰⁵⁴ a¹⁰⁵⁵ a¹⁰⁵⁶ a¹⁰⁵⁷ a¹⁰⁵⁸ a¹⁰⁵⁹ a¹⁰⁶⁰ a¹⁰⁶¹ a¹⁰⁶² a¹⁰⁶³ a¹⁰⁶⁴ a¹⁰⁶⁵ a¹⁰⁶⁶ a¹⁰⁶⁷ a¹⁰⁶⁸ a¹⁰⁶⁹ a¹⁰⁷⁰ a¹⁰⁷¹ a¹⁰⁷² a¹⁰⁷³ a¹⁰⁷⁴ a¹⁰⁷⁵ a¹⁰⁷⁶ a¹⁰⁷⁷ a¹⁰⁷⁸ a¹⁰⁷⁹ a¹⁰⁸⁰ a¹⁰⁸¹ a¹⁰⁸² a¹⁰⁸³ a¹⁰⁸⁴ a¹⁰⁸⁵ a¹⁰⁸⁶ a¹⁰⁸⁷ a¹⁰⁸⁸ a¹⁰⁸⁹ a¹⁰⁹⁰ a¹⁰⁹¹ a¹⁰⁹² a¹⁰⁹³ a¹⁰⁹⁴ a¹⁰⁹⁵ a¹⁰⁹⁶ a¹⁰⁹⁷ a¹⁰⁹⁸ a¹⁰⁹⁹ a¹¹⁰⁰ a¹¹⁰¹ a¹¹⁰² a¹¹⁰³ a¹¹⁰⁴ a¹¹⁰⁵ a¹¹⁰⁶ a¹¹⁰⁷ a¹¹⁰⁸ a¹¹⁰⁹ a¹¹¹⁰ a¹¹¹¹ a¹¹¹² a¹¹¹³ a¹¹¹⁴ a¹¹¹⁵ a¹¹¹⁶ a¹¹¹⁷ a¹¹¹⁸ a¹¹¹⁹ a¹¹²⁰ a¹¹²¹ a¹¹²² a¹¹²³ a¹¹²⁴ a¹¹²⁵ a¹¹²⁶ a¹¹²⁷ a¹¹²⁸ a¹¹²⁹ a¹¹³⁰ a¹¹³¹ a¹¹³² a¹¹³³ a¹¹³⁴ a¹¹³⁵ a¹¹³⁶ a¹¹³⁷ a¹¹³⁸ a¹¹³⁹ a¹¹⁴⁰ a¹¹⁴¹ a¹¹⁴² a¹¹⁴³ a¹¹⁴⁴ a¹¹⁴⁵ a¹¹⁴⁶ a¹¹⁴⁷ a¹¹⁴⁸ a¹¹⁴⁹ a¹¹⁵⁰ a¹¹⁵¹ a¹¹⁵² a¹¹⁵³ a¹¹⁵⁴ a¹¹⁵⁵ a¹¹⁵⁶ a¹¹⁵⁷ a¹¹⁵⁸ a¹¹⁵⁹ a¹¹⁶⁰ a¹¹⁶¹ a¹¹⁶² a¹¹⁶³ a¹¹⁶⁴ a¹¹⁶⁵ a¹¹⁶⁶ a¹¹⁶⁷ a¹¹⁶⁸ a¹¹⁶⁹ a¹¹⁷⁰ a¹¹⁷¹ a¹¹⁷² a¹¹⁷³ a¹¹⁷⁴ a¹¹⁷⁵ a¹¹⁷⁶ a¹¹⁷⁷ a¹¹⁷⁸ a¹¹⁷⁹ a¹¹⁸⁰ a¹¹⁸¹ a¹¹⁸² a¹¹⁸³ a¹¹⁸⁴ a¹¹⁸⁵ a¹¹⁸⁶ a¹¹⁸⁷ a¹¹⁸⁸ a¹¹⁸⁹ a¹¹⁹⁰ a¹¹⁹¹ a¹¹⁹² a¹¹⁹³ a¹¹⁹⁴ a¹¹⁹⁵ a¹¹⁹⁶ a¹¹⁹⁷ a¹¹⁹⁸ a¹¹⁹⁹ a¹²⁰⁰ a¹²⁰¹ a¹²⁰² a¹²⁰³ a¹²⁰⁴ a¹²⁰⁵ a¹²⁰⁶ a¹²⁰⁷ a¹²⁰⁸ a¹²⁰⁹ a¹²¹⁰ a¹²¹¹ a¹²¹² a¹²¹³ a¹²

verificat. idem manens idem naturam semper facere idem. tum
nam qd requirit idem ee medium ad affirmandam, & negandam ean-
dem rem: si unquam qd quis vedat qd dicitur sibi p suadente eam
Veri illud idem quo sibi p suadet rem si existeret =

Obj. De libertate

inactionis, certitudinis, seu necessitatis moralis, qd sine conditione
deficiat operationem subauxilio necessitante moraliter abinde
nunquam, & in nullo eventu deficiat. Et licet in auxilio
necessitante moraliter nequaquam possit deficere operatio,
ab infallibilitate scietur futuram in Tempore. Probi hoc funda-
mentis, cui unice innititur. Quia in scilicet: eo ipso qd in aliquo
evento operatio est futura subauxilio, iam auxilia si essent
moraliter inesse, & necessitante a quoq; cui n' ducimus moraliter
seriorem, id cuius causam experimur. Quod in conexione mo-
rali auxiliorum, seu in auxilio moraliter necessitante scietur
infallibilitate suam operationem. Patet scilicet: nam qd infallibili-
tate scie affirmati que futuram operationem in Tempore, & non
neganti potam ad oppositum sufficit, quod in re ita. s. operatio
nihil que offert fore nec, dum haec de facto. =

Ob horumque causa

necessitatem rationem, ut talis ^{acceptam} regere a prioribus abstr. coactorem
causam eventus futuro. Item data in quocumq; potestate antecedent' qd
ca ad oppositum, inibi fundam. ex qd obiecti unde veniat inessentia
impossibilitatis, ne deficiat operatio nisi ea imponat deq; que fundat in ope-
ratione ipsa. Sed moraliter necessitate dicitur fundam. ex qd obiecti
de qd imponat abstr. ne deficiat operatio, quoniam idem si ad potam
q ducam antecedentem ad oppositum. Quod est. (Alioquin si ex parte
obiecti possibile e Tempore non ee futuram operationem & necessitate
moralis, & n' imponat auxilia dicit moraliter necessitante quam

88
sunt sine operatione uideantur, & necessitas moralis uoluntatis unquam
requeritur =

Secundum ad ob. vero antecedenti, dicitur sequens. Deus nam
operatione futuram non infallibiliter in auxilio, ut moraliter
necesse: in illi secundum suam essentialiter in actu nego diuinum.
Uerum auxilium essentia, licet quoniam sine magna difficultate
dicitur inefficax dicitur. Moraliter necesse in actu, si tamen in actu, et
repleat, nisi quod moralis operatione in actu essentia futuram
per dicitur; ob quod dicitur unquam, si dicitur quod auxilium, i. moraliter
necesse, nisi necessitas, si operatio in actu alicuius futuram
ipsa non est, sed sequens uoluntate Dei, ut infallibiliter metapsychice non
sola essentia auxilium, sed unquam futuram, sed operationem.
Sed dicitur: tamen scientia non essentia unquam in illi
per se essentia essentia uoluntate, nisi auxilium non esse metapsychice
a necesse operatione =

Sectio 2. secunda conclusio:

Collectio omnium auxiliorum indifferentium requirit habere
metapsychicam mentionem uagam operatione debeat antecedenti.

a scia media: sic quod impossibile est predictio =

Quod dicitur: metapsychice certa, nullo melius pro eius pro eius impossibilitate
independens a scia media quoniam negata certitudine, seu mentione metapsychice
mediorum, scia media reuera, signum ex procedenti, ut nec uig, nec probi
namque pro est certum, nisi debet metapsychice certum, et certitudo mediorum.
Sed uero sic non potest dari probam mentionem respectu generationis, libere
debeat, ita, ut metapsychice certum, i. uoluntate non alicuius auxilium
uoluntate, sed potest non illi non tam certum, quoniam collectio
accepta. Certum pro. Collectio unquam, si quod simultaneam in coram
uoluntate, sed operationem simultaneam. Omnibus diuinis, in quo
semper procedit a quibus. Aliquid, si non omnia auxilia essent

forte uoluntas non est impotens ad veritatem. Et si forte su-
 binere dicitur ei solum unum, sed mille pondera unius librae, et
 si si oia sub uincant, non sustentare potest sub mille libras.
 Sic uol. p. 100 12 =

Si implicat necessitas per se uage in auxilio, si sin-
 gula de se accepta, sunt inaffluentia. Si implicat uoluntatem
 esse per se necessitatem sub aliquo auxilio uage ad operandum. Et in-
 plicat statim per se ad longum obtemperandum per se operandum de tra-
 to per se uage, a seia meara. Et statim si paret. Cui paret im-
 plicat per se uage per se uage causa inuenitur in quibus uage
 si in nullo inuenitur de tra. Sed per se uage causa inuenitur in
 operando uage in inuenitur. in aliquo auxilio de tra. nec in
 inuenitur uage. Si paret, et minor et aduersario, et non paret
 necessitatem uagam antecedentem in in auxilio, tamen neces-
 saliter ex parte paret, uage inuenitur causa =

Maier. De per se uage

per se uage causa si per inuenitur in quibus uage si in nullo
 de tra. Et si paret alicui per se uage per se uage. requirit in
 aliqua collectione inuenitur uage per se uage, si paret
 si paret. s. accidens, uage, si singula sunt motua, causam inuenitur
 si in nullo causa de tra. s. inuenitur. Cui quantum
 admittat. paret in inuenitur, demonstrant per se uage inuenitur
 causa inuenitur. Et implicat per se uage causa inuenitur in-
 uenitur uage in auxilio si in nullo. s. de tra. et tamen necessita-
 de ad eum, et speciale genus causandi illum. Si paret, requirit
 inuenitur in aliqua collectione per se uage per se uage, si singula
 sunt para de tra. Et per se uage inuenitur, et tamen a parte
 per se uage. Sed nisi dicitur a parte per se uage, in aliquo de tra, de tra accep-
 to, sic non existit, uage, causat, causat. Et tamen inuenitur de tra

345
Et dicitur necessitanti p[ro]p[ri]e videt[ur] debet inveniri in aliquo de qua
de d. n. dicitur p[ro]p[ri]a, que requiritur inveniri in collectione uage, nisi
causa alicuius particulari, ut super dicitur, cum n[on] dicitur id[em] de nec-
essitanti p[ro]p[ri]a =

Ad quod maxime intencio, a qua dicitur p[ro]p[ri]a
p[ro]p[ri]a a p[ro]p[ri]e, que dicitur cuilibet dicitur in se, et in quibus rep[re]-
sentat, tunc dicitur alicuius multitudine, videtur. Inquit. Au-
ditur de sinu dicitur etiam, et negant. collectio de omnibus.
Ad p[ro]p[ri]am p[ro]p[ri]e dicitur necessitanti ad effectum, et p[ro]p[ri]a tali.
Et si negat. De quibus dicitur in negat. de orbi. Quia p[ro]p[ri]a est.
Maior ea p[ro]p[ri]a, que dicitur dicitur, ut non solum in ualeat
argumentum a dicitur ad collectio, et p[ro]p[ri]a dicitur p[ro]p[ri]a ut
p[ro]p[ri]a causa quantitati, seu tunc dicitur, seu multitudine,
in qua dicitur quantitate maxime differat quilibet dicitur
a toto collectio et collectio addat a supra quibuslibet, si non
ualet nec dicitur, nec dicitur dualitas: nec uterque: item nec utra-
que, nec illa est totum: nec utraque. manifestum est quod p[ro]p[ri]a
que ab omni dicitur ad collectionem, seu ad quantitate, seu uagam,
sive substantiam p[ro]p[ri]am, absoluta p[ro]p[ri]a et dicitur
Vei. in se. Innegantur de quibuslibet, et de orbi, utec substantiam, et
causam, currere, bibere, et dicitur =

Sicut dicitur p[ro]p[ri]a dicitur. p[ro]p[ri]am nec
necessitanti p[ro]p[ri]e patet, de n. in se, in quo, quod dicitur dicitur
dicitur numerati. Quomodo dicitur ad p[ro]p[ri]a, potius quod p[ro]p[ri]a
substantiam, ueritatis, agentis, et dicitur p[ro]p[ri]a si negat. de quo-
libet dicitur, negat. etiam de omni, omnia, n. utra dicitur
p[ro]p[ri]am dicitur ad ueritatis, ueritatis dicitur p[ro]p[ri]a. dicitur p[ro]p[ri]a
facienda est ad demonstrabilia dicitur, cui n. ueritatis,
in nulla dicitur dicitur dicitur, ut demonstrabilia dicitur

Dei =

I. Si celum implicat necessitas methaphysica
 uaga ut operetur aliqua uoluntas ex infirmitate collata est.
 Si singula sunt indifferentes. & simul liber implicat quia uoluntas
 ut methaphysice necessitate uage ut a proprio auxilio indifferen-
 ter operetur. Ita manifestat, quod in tali uoluntate datur etiam
 virtualiter infinita quia indifferentia diuina quod est auxilium;
 tum etiam quod in casu antecedenti inhiant eade arguta, et
 inhiant necessitati morali quod dicitur. Quia si uoluntas
 si eadem sunt anni sunt homines infirmi quorum singuli indiffe-
 rentes sunt ad peccandum; quibus est uia se habet ad hunc non
 erit. & ne in quo funder. necessitas methaphysica uaga ut ex om-
 nibus infallibiliter inferat. aliqui peccatum. Preterea
 implicat necessitas ad peccandum sine impossibilitate car. peccati.
 Necessitas eamque uoluntas dicitur impossibile alterum,
 ut necessitas sui deditur impossibiles tenet et sine carna
 posse ad omniom peccati, ut n. e. q. ad omniom, e. q. p. omni-
 bu omni, seri carna peccati. Tum sic, sicut omni hominibus
 etiam collectivus e. q. ad omissionem peccati, saltem physica, signi-
 dem oes si indifferentes. & implicat necessitas ulla in homini-
 bus ad peccandum, si singuli si indifferentes. Q. q. saltem de
 facto uoluntas uia ita libere operat. ut nec uage. s. metha-
 physice necessitate, aliquiposito casu possibilibus q. Deus in null-
 ta alia uoluntate uideret peccatum. Uia uoluntas peccaret
 creis crederet. uaga necessitas. Tum si, sed de uia
 uoluntate collectivus accepta, saltem possibilibus in omni
 die posse uaga necessitas qm de collectione infirmitatis so-
 lorum, si existerent. e. =

3. implicat necessitas uaga in colle

sectio 4^a

Proponunt. et solvuntur arguta a conclusionem precedentem.

Explicatur q. in quo consistat moralis impotentia.
Primum, cuius oratione dicitur Ch. 2° q. 1° qui defendunt 13. et 3. in sec. et
derivatur ex impo^a necessitate morali, quae uage inuenitur in aliqua
collectione, quoniam debet in aliquo detracti, utpote in necessitate veni-
endi ad hunc auxilio, et hinc tenetur aduenire. et similiter
pauca necuati q. sic poterit inueniri uage, licet in detracti.
Ita p. q. ubi necessitas moralis opponit indifferentem moralem, uel
p. sic necessitas indifferentem, et libertatem p. sic. et si ad huc cum
indifferetia et potentia morali habet impo^a, et necessitas moralis
similiter dicendum de p. sic.

Primum. Respondet. necessitatem mo-
ralem consistere in summa difficultate in compositione, et sic i. maxima
difficultas in collectione, quae non est in singulis detracti. q. a. deo
maxime deficiat. p. q. qui magis auerent difficultate, et ex
collectione multiplicentur difficultates, quae non occurrunt in
singulis, quibus inuenitur, q. nequeat uoluntas omni collectione re-
sistere, licet in singulis tenetur quales, sic uolunt. q. qui deedi
pote in quoniam dabo, in tri. omnibus. sed q. =

Et similiter uel
ex collectione auerent. difficultates uel ad impo^a morale, tenent
etiam auerent uel ad p. sicam, nam uolunt. q. nec p. sic ualeat
resistere nulli alii: cur non admittit p. sicam necessitatem uagam.
Et ut notari dicitur in hinc, et nono q. na auaritia collectione
substantia, sed diuina, ea diuina. a. tenentia si uel diffi-
cultas nec deficiat. uoluntas, quae potest dabitur, uel q. acquirat
erenda. Et necessitas moralis uaga saepe uerbat. circa diuina
supposita: sic nempe est, ita, ut oppositum ei potest moraliter eue-

Q. aliquo uerbo obno. 1° si dat. necessitas moralis &
 uerbo obno. glab. a. ceteris p. b. Q. quidem nulli aliu. obno. lo-
 quit. ut suppono, moraliter p. obno. p. b. necessitas. a. moralis non-
 quam datur sine suo b. de facto. Sed nec dat. necessitas uerbo D.
 2° & nullo dat. etiam uage. Quia patet. q. uing. licet uage. nisi ca. q.
 & aliquo ex duobus effectibus Q. si ad huc ex suppositione q. unum n.
 inferat. & alio si uerbat. sine intendens efficaciter q. cui supponit
 duo. Q. uerba. uno defficiente ad aliud detrahatur. Q. a. T. nemo
 dicit ad huc ex suppositione q. qui uita uerit. oia uerba uia. ad
 ultimum uita. uita. si autem ee moraliter in fallibile eum in
 hoc detrahit in tantu. ultimo peccatum =

Sam. uero q. ex p. Q. si n. deb.

Inacio & uerbo obno. Q. nam. Reliqui oes. qui tacuerunt nullam
 sent. exierunt. nullum q. libellum q. q. uerbum. uita. uita. uita. uita.
 Q. qua. si. cessent Paulo exierunt. Rome. et tacenti tunc Q. uita.
 Quoties loqui. uita. loqui. Mem. e. q. in quo impedit. uita. uita. uita.
 quidam e. q. Paulus Rome. uita. tacuerunt. & nec sic. nec tunc iam
 exierunt Paulus. & nullum p. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita.
 q. a. nra. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita.
 uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita.

Q. licet. arguit. Si dat. necessitas uage in
 aliqua collectione uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita.
 detrahit. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita.
 efflu. in aliu. unde. si deb. necessitas moralis. ut peccem in ali-
 quo uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita.
 uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita.
 uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita.
 uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita.
 uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita. uita.

De iure peccatorum venialiter in sequentibus instantibus totum iure
postquam, & que certum est de exacta peccati in 1° instanti ac de exacta
in ultimo, si in antecedentibus si peccaverit =

Tum sic, sed abradum est

divere ex necessitate morali existeret hoc peccatum, & factio nunc ex suppo-
sitione, q^o n^o sum peccatorum de debent; hoc verby otioy De ex suppoone,
quod (ut moraliter stinere pote) taceant alij; absurdy e^o inguq, hoc alio-
qui semper eret n^o moraliter (A quidq^o necessitate antecedenti, & suppo
silenti aliorum n. s. in potestate Petri) De loqui; nam ipse quidet.
a Deo statuerit collectionem d^o alij; tacentibus, que collectas simul sumpta
uasam. Contra uoy Sed d^o alij; loquutione; similiter q^o hoc instanti t^o m^o
peccati d^o h^oit collectionem d^o alij; instantibus, in q^o n^o pecco, que collec-
tio sub sumpta d^o necesse. & aliquo peccato uas e =

Deniq^o q^o necessitas ista mo-

ralis n^o deb. a p^o. Veri, veri intue in rebus vatis a priori ostendit q^o
ex ad p^ocedenti in 1° argu^o, nam p^odicatum in rationis crum n^o s. si
deb. a parte Veri fundari debet in aliqua crum tate q^o s^oca, in sil. a.
p^o s^oca in rebus creatis d^o n^oit a p^o Veri indeq^o ab intellectu n^oro, q^o
destratum n^o s. Ex q^o vati p^o b^ota manet q^o pari d^o cluionu p^o m^o d^o;
v^o e^o d^o v^ous q^o s^o v^oeritas d^o cluionu p^o m^o d^o in p^ocedenti =

De v^oeritate

cluionu p^o m^o d^o in cognositi ad huc v^oeritatis p^o m^o d^o necessitas uasa.
De, nam in cognositi recte stat aliquid dari uase, quantumvis a p^o.
Veri solum deb. in aliquo destrato; sic a p^o Veri aliqui d^o destrato uasit
q^o s^o b^o Coo solum uase cognositi. p^o m^o d^o sicut n^o deb. ea p^o Veri ne-
cessitas uasa, tate poterit uasa in cognositi hoc b^o s^o u^o u^o u^o d^o u^o u^o
v^oeritas, quod v^oeritas, qui uase in intellectu, destratum e^o a p^o Veri. ab nece-
sitate nullom^o e^o a p^o Veri, sed tota in intellectu ad affirmandum uase
aliquo ex collectione peccatorum h^o; si u^o ad affirmandum dari a p^o.

Causa ubi dicitur quod dicitur in rebus creatis nul-
 lo dari necessitatem usam ad operandum sic et tunc nec potest nec
 moraliter. Si dari adhuc vim in fallibiliter absolute in decretis quod
 Deus ex se habet (sordente cogit.) in ponendi a se per plures causas
 singentes & formas, verum in succurrendi illi omni difformiter. Si in
 primo decreto ad quod nulla dat. ex. 10. in ipsi causi libere uti dat.
 in secundo quod n. fuerit voluntaria negato succurri difformi, secum libere
 ob negatum difformem, quod dicitur Deus se supra positum ob fine.
 antequam ducatur collectio innocentis operis, ut dicitur in ratione
 operis, quod si fuerit collectio futuram uniformem in ducatur eam,
 si vero fuerit difformem, iam ducitur. 4. dicitur causam liberam voluntari
 dicitur de necessitate eorum quod dicitur operatur a ex se. Si adhuc ne-
 cessitas est quod operetur, inquit ab eis in existeret in decretis dicitur. quomodo
 a. dicitur decretum hoc in ducatur D. 3. nisi. i. operatur a libertate D.
 in operandum quantum omnino antecedenter. i. tale decretum, est quod de-
 querebatur eo quod dicitur operatur dicitur D. 3. per se ratione ex-
 plicatione dicitur quod plures vult dicitur in solutionem dicitur.

Sectio 5.

Altera auxilia solvantur per necessitatem usam.
 Argumentum 1. Libertas voluntatis non impedit, quod sic et tunc operatur.
 Causis indifferentibus eo in ipso voluntas a se sola dicitur. Sed
 quantum ad hoc necessitas usam sub aliquo auxilio remanet in quolibet
 casu, quod operatur. e omnino indifferentem ut proponit questio: 0. et libera. D.
 questio supponit aliquid impossibile. implicat. n. necessitas ex se per usam,
 quod i. dicitur ad sibi ostendi. s. 3. quod si daret. in usam dicitur manus
 ad sui voluntatem liberam. at et maneret etiam libera, quantum ad
 collectio foret in finita, nam nec necessitas usam inter duo auxilia
 tollit libertatem, dum quolibet, quando existeret. i. indifferentem, ut per se pa-
 tet, quod n. dicitur nec libertati, ne in aliquo eventu fore necessitandum

si hinc et rursus a nullo necessitatur =

Argumento: a) Tei aliqui oculi requirunt ad videndum, quod fabricatione uage solum uerificat. Ita ut debeat nec de deo, nec de nullo uerum. Similiter fabricatione inveniuntur inter, et met hanc uerificari poterit a Tei de aliquo auxilio uage quantoniam de nullo debeat. Sicut uoluntas igitur uage inuenitur a aliquo actu uoluntatis, in uoluntate, a nullo tunc debeat: o rursus inueni potest a aliquo auxilio effici, licet a nullo debeat effici. Sicut inuenio dat. sine ulla actione libetatis, nunc in uoluntate, nunc in uoluntate, quae inuenit. uage uoluntas, ita dicendum de hac in uoluntate uage =

De fabricatione

Requirunt secundum id quod significat a) Tei esse debeat, licet sicut a nobis scriptum solum uerificat. uage. etenim in Tei requirunt uage aliquos oculum ad uidendum, nihil aliud est quam esse unum, et solum oculum dextrum, sed etiam sinistram, id est debeat exortu a) Tei ex quo euenit in nos formamus uage hanc debeat, et uocem Requirunt, quam dicimus si datur solum unum oculum, sed dicitur. Iam uero in philosophia graeca non est apparet fundam. debeat ex Tei, ut uage possit uerificari. Sed ista de inuentionem uoluntatis esse uagam, et in eueniendo, sed in respiciendo, uerum ex Tei, nunc ex Tei, inuentionem, que exortu a) Tei, de qua solum inuenio debeat eueni a aliquo debeat, quod quidquid datur a) Tei debeat est. Si a nunc ita uage exortu: sic a) Tei, et potest datur uage in eueniendo, bene tunc in respiciendo datur uage obiectum =

Iam uero,

quando inuenit. uage uoluntate sicut inuentionem a aliquo auxilio uage effici. Sed hanc uiam, quod si inuentionem a aliquo auxilio uage effici. uoluntate indifferente, iam implicat a) Tei, uage esse efficax, ut rati supra dixi. Si uero inuenio datur inuentionem in uage uoluntate uagam ex Tei, sicut uoluntate inuenio esse uage Tei, a) Tei, auxilium. inuenio efficax, iam quod tale au-

liberum det. peribit libertas & fiat notus actus ex auxiliis debitis
inter se debent. & de 23. nam affirmo in antecedenti, & con-
cessionem uagam & auxiliis cui efficiat relinquere libertatem, ubi dicitur
uaga uoluntatis & amore, loco; & uerum dicitur uaga & amore loco
in nullo casu uoluntatum ea suppone antecedenti, sed dicitur
uaga & aliquo auxiliis efficiat antecedenti, siquidem in hypothese
habu auxiliij omnino antecedenti erit necessitas =

Argument 4° de om-
nipotenti Dei spectat q^o potest cor hominum quocumq^{ue} uoluerit uentare,
simpliciterque caris, in quo Deus nequeat hominem p^{re}destinare, sed
ea se dicit si daret. uaga necessitas in omnino auxiliis uen-
taria, etiam fortiori si daret. moraliter Deus in aliquo casu
si potest p^{re}destinare, q^o si homo sub omni auxiliis p^{ro}uideret. ma-
le operatur, ut possibile est q^o admitto. & ponenda necessitas
in omnino auxiliis. Mir. etiam patenti. Maior q^{ue} ex illo Aug.
q^o & Incredulij. qui ita dicitur, ut dicitur Deum quem uolu-
erit ubi uoluerit, et q^o uoluerit si potest uentare. Et lib. 1 ad
Rom. c. 1. cum Deus dixerit, si uoluerit quomodo ad fidem
conuerit pote, qui etiam dicitur modum quo ei persuaderet, ut
caderet etiam omnipotenti de fluxu. =

Q^o s, ut dixi lib. pceden-
ti. Ultima ad omnipotentem Dei si p^{ro}uidet & quolibet auxiliis
uentare, ut patet & Comitat de auxiliis pure sufficienti,
etiam illi de auxiliis debitis indifferenti. Si uoluerit omnino,
si uoluerit efficaciter Deus uentet semper q^o nunquam si uoluerit,
quoniam p^{ro}uidet & uiam mediam suam opus. Q^o s. simpliciter caris,
in quo Deus nequeat p^{re}destinare: tum q^o simpliciter q^o Deus si uoluerit
alij auxiliis de stratum necessitatis moraliter (q^o Deus si uoluerit
inueniri in omnino auxiliis, solum namq^{ue} uoluerit)

sectio 3a conclusio. Maxime certa
predestinatio est operi indelictatum sine scia media; ad huc
si nulla predestinatio est operi indelictatum sine scia media.

13. 23. huiusmodi casu, in quo Peru & ferret homini po-
tatem sciendi & o. oei actu charitatis possit. Ex quo nati-
qm homo ponet actum ita impeditum, ut non possit si vellet impedi-
re; ubi ipse Peru si pote. creaturam, nec amorem creatum omnium
spectu, bonum impeditum. ponere actu a se Per. Quia necesse
est Peru, & decernat ad nullum actum duxerit & domine omni
charitatis. Cum in hoc casu, quodcumque possit homo que libere a-
morem si e. hiee, nullam in omnino. Sabet poam, ne mereatur
seu ne eliciat aliquem amorem meritorium. & nullam omnino po-
am Sabet impediendi predestinationem divinam. Et sic, predestinatio
possit & extra inde. a scia media. Si patet & Minor nullam
implicandam sine =

Minor, nempe in casuposito necessitatum omnino
fore hominem ad amandum & actum amoris liberum, & meritorium. Quia
nam omnino merium e, qd talis homo elicit actum amoris melioris,
eo ad quod tendit, seu eoque libere omittit. Sed qui elicit actum re-
meliozem, meretur. & merium omnino e, ut talis homo mereatur. Ita sic
patet, & minor subtrahit, sicut in. Laudabili e, & ob id magis premis
qui potuit transgredi & si e laquo uero, ita qui pote minus. Sicut ge-
rari, operat. Sicut, seu qui plus ponit, qm necesse e. Ex ut antecedenti
necessitati. Maior tamen patet, nam quocumq; amore elicit ab homi-
ne possit e alius minus. Sicut ex & antecedenti =

14. Peru necessi-
tatu e, ut aducat creaturam perfectam ea qm omittit, e quod si. pos-
sibile impeditum. Sed det. peru in infinitum in maiori, & maiori
impedimento, & similiter dicendum de actu charitatis, si. si. i. possit

impugnatum =

Quod licet Deus permitteret esse eorum quod adhuc
in potest non quando eam dixerit, facere plura, ad quod se oblige-
ret, etiam si postea aliquantulum dixerit, permissione fa-
ceret rati. Sed etiam sic licet amor et foret tanquam electus, rati
fieri necessitati, si minus dicit. Locum impugnationis, quoniam de illatio-
ni rationi sine fine, et similiter sic in potest domo in mereri
sui in ponere conditionem actum, et potest omnino =

Quæst. 1. c. iam

dat. necessitas antecedens et omnino impeditiva a nobis,
debetur quod efficax conerit perdetur, quale ponit. ab alio, et tunc
tali namque est illa perdetur, illa adhuc libertate sua. An ego
nam, quod ad id in quo dat. exercitum libertatis et conerit, in dat. necessitas
ita libertas namque in hoc actu de facto amoris et electionis omninoque
electionem sine ulla necessitate sicut voluntas: quod a. in oia. veri
uage in potest voluntas in sicut actum electionem alio omnino, in
sicut. Textus, quod quoad actum sic uage non deferendum libertatem:
quod semper ubi est libertas excludit. necessitas antecedens =

Quæst. 2.

Implicat. in tali necessitate ad peccandum, seu demerendum. Quod
ut patet per Sommum dicitur ubi dicitur de amore et electio omnino
quod potest, in quo casu homo in libertate necessitatus esset omnino ad pe-
candum. Quod sicut actum ita electum, ut adhuc potest
electio: quod sicut tali homo adhuc in peccaret anteponendo actum
impugnatum, ita neq. mereret. perferendo sine electione. Quod est
cumen, quod ad peccatum requiritur. ob hoc quod peccati transgrediat,
requiritur a. dari ob hoc ad actum impugnatum. Quod est. ut impossibile:
Quod nec est peccatum, si homo in libertate actum impugnatum, quod potest
uere mereri nullam obligationem requiritur et rati. Impossibile in

quod operetur. Bonitas potens in operari sic =

Philomoni ad huc amato

neq in hoc casu, neq in ulla possibilis est destinatio sine scia media
 dia (quod est pari de honoris vnde) Et quia destinatio in actu intelli-
 gitur. potest tamen quomodo recipiatur. sub illa cadere in effectu bonitatis
 seu inducentia auxiliij q a seo destinante procedit. Sed hoc non ve-
 nit nisi cum se habeat suam certam de eventibus suis
 habi auxiliis: q nec tunc potest ulla destinatio sine scia media. Quia
 patet: Maiorem tamen q respicit ad effectum quidem bene pensato
 bene utilitatem medium in fine, et ultra. i. medium scia-
 dia, que per voluntatem, et libertatem guidenti dirigat ut
 sic possit eam q libere ferre, creare, quod si ualeret, sciam
 inducentiam non pconoceret. Minus uero, nempe sine scia media
 in actu sciam utilitatem auxiliij facile p; neq p hanc sciam p se sciam
 in pobe efficacia suu auxiliij sic, et tunc per hanc determinatam
 operationem, signide, ut ex dictis sciam hanc determinatam operatio sine ulla
 inessione antecedenti, sed omnino contingenter euenit. tamen a. efficacia
 ualde inuenit utilitatis auxiliij, ut patet =

Art. 4. auxiliij eo qd dicitur

i. efficacia (scilicet debet in circumstantia finis operationis manū bonum,
 et magis determinabile creatur, ita ut ob id beneat. agere deo spe-
 ciales graas, et minus qm in auxiliij in actu effectum. Sed maior q
 sciam in actu auxiliij utroq ad speciales graas debet puenire ex
 quid. Per talem maiorem utilitatis: q et efficacia auxiliij, quod
 in actu indifferenti. Et i. ex destinatione, ut ex 1. fonte, et radice
 quod omnino inducentia auxiliij in actu, ita ut ita utilitatis
 conced. efflu destinatione. Et utilitatis speciatu, qm habet auxilium
 eo quod debet in circumstantia sic, et tunc q operationem: q implicat
 illa destinatio qd in. qm ab actu utilitatis. Quia patet, nam

predestinatio in aliter curat, neq. a liber impedit. ipsi ubi ista me
diorum, nisi subrogat tale utilitate. Et proinde ista de creatu
suo debet subrogat suo auxilio et ipsi scia media. et omnia
in nullo casu possibili et predestinatio =

Quae. Predestinatio est de factis effici
caus in vitam aeternam et c. Sed anteced. ad sciam mediam
iam est in Deo sub hypothese facta in his dicitur scia de factis
efficacia vera causa, et in fallibilis, que omnino implicet dari sine
vita aeterna. et predestinatio. Et ex dicto C. D. 1. quid. ad
de. nisi in scia simpliciter intelligentia, et per se. Causa
huiusmodi iam. Per necessitatem ad ponenda aliqua media
licet indetrita. Sed similiter in casu scia Per sciam scien
tia simpliciter intelligentia per indeq. a scia media et Per
necessitatem ad ponenda aliqua auxilia efficacia. et iam
dicitur. quid. et quae in vitam aeternam, seu predestinatio. Non
quamvis de factis effici. et gloria est predestinatio in diuina
Deo, sed de factis quodentem ex causa sua fundente, quae
media efficacia sunt in vitam aeternam: sunt quid. ubi
sufficiens, quamvis et debet, que media eligenda sunt de factis,
Ab in quo licet medio videt de factis sufficientiam in finem.
tam vero, ut de aliquo medio, seu auxilio indifferenti sciat
Deo futurum efficacia sic, et tunc scia media requirit,
ut dicit. Sed de factis ex dicto sciat, et ex hoc sciat Deo in
nullo casu esse possibile predestinationem sine scia media =

Inquisitione 7.

Quomodo scia media antecedat ut libertatem
collatiam auxilij

sectio 1a

Deus questionis et librorum sententia

1° Peris uult flexere auxilia, quia e, ut eorum aduentum uirtutem
 seu bonitatem cognoscant, nihil. n. uolunt, quin periculis, que per
 eos. solus e. sed simpliciter intelligenda e. quam respicientibus. quid
 dicitur, respicienda uirtute omnium Peris. Sed dicitur x Societas
 habeat aliam aduentum sibi accidentalem, et dicitur, ex eo
 q. deb. in circumstantia futurum eventum, uel q. uideb. numerum
 e. dicitur, etiam q. efficac. quibus, pcedat die ante uolun-
 tatem collatiuam auxilij ita de huiusmodi aduentum, uel
 efficaciam, ita, utriusq. sciam simpliciter intelligenda, dicitur
 seu p. p. ad uolendam uirtutem auxilij ob quod
 dicit. ea scia pcedere e. dicitur etiam p. r. uirtutem, qua
 p. dicitur auxilij fore efficaciam, uel uirtutem in huiusmodi p. uelle
 collatiuam auxilij dicitur. =

Sed tam q. hanc questionem, quam p. abij.
 similibus in q. dicitur, hanc dicitur aduentum aduentum dicitur
 rimus aduentum e, ut seq. ad uera p. de dicitur aduentum
 liberum pcedamus et ad dicitur omni uirtutem dicitur
 sem dicitur ex p. obiecti uirtutem dicitur, dicitur
 q. uirtutem aduentum inquam e. tunc solum loqui ex modo
 dicitur dicitur quo actus dicitur ad similitudinem dicitur
 uirtutem omnino dicitur app. dicitur. solum loqui in dicitur
 si data e. dicitur q. dicitur e. dicitur uirtutem dicitur acti-
 bus inueniret, ut sicut etiam dicitur, quod multum dicitur
 hanc dicitur ita, quod sumptu dicitur, ut uirtutem dicitur
 hanc dicitur actus dicitur dicitur. =

dicitur dicitur hanc dicitur modo dicitur dicitur uirtutem
 e, am scia dicitur uirtutem dicitur dicitur dicitur dicitur
 hanc dicitur dicitur uirtutem dicitur dicitur dicitur dicitur

ut Ceu p[ro]p[ri]o, p[ro] quo intell[ig]it. p[ro]xime potens bene talis utilitas.
n[on] p[ro] intell[ig]it. in[ve]nitur ea s[er]v[ati]o. Tandem, ac p[ro] intell[ig]it.
& s[er]v[ati]o s[er]v[ati]o intell[ig]it, ut q[uo]d voluntas p[ro]cedit & aliqua
cor, ut ad volendum de h[ab]it[us] ex g[er]it[ur] s[er]v[ati]o hanc questionem so-
lum inter an[im]i & h[ab]it[us] arbitrii & s[er]v[ati]o mediam d[omi]n[us] in Ceu
supponat, ut bene inquirere erit utrum quem Dominum
negarent, si erit affluere h[ab]it[us] s[er]v[ati]o mediam, s[er]v[ati]o C[er]v[ati]o
s[er]v[ati]o d[omi]n[us] d[omi]n[us] p[ro]p[ri]o ad collationem s[er]v[ati]o p[ro]cedit C[er]v[ati]o s[er]v[ati]o
re eventum s[er]v[ati]o s[er]v[ati]o, & bene notat p[ro]cedit ut
utilitatis s[er]v[ati]o, si n[on] s[er]v[ati]o omnia n[on]a nobis e[st] cor, s[er]v[ati]o d[omi]n[us] s[er]v[ati]o.
Nulla quoad apparen[ti]am urgentiora & s[er]v[ati]o s[er]v[ati]o s[er]v[ati]o
s[er]v[ati]o p[ro]p[ri]o p[ro]cedit s[er]v[ati]o, q[uo]d ea que ex s[er]v[ati]o mediam di-
rigitur deservit.

Sed, ut a questione, & voce d[omi]n[us] p[ro]cedit
mus, sciendum e[st] q[uo]d d[omi]n[us] d[omi]n[us] d[omi]n[us] q[uo]d Ceu d[omi]n[us] auxi-
lium ex affectu operari p[ro]cedit, ideo s[er]v[ati]o s[er]v[ati]o. Ceu d[omi]n[us] ad
collationem auxiliij inefficaci ex p[ro]p[ri]o inefficaci, quantum
p[ro]p[ri]o inefficaci p[ro]cedit utilitatem s[er]v[ati]o auxiliij ut v[er]o
s[er]v[ati]o, ut ex C[er]v[ati]o s[er]v[ati]o Ceu p[ro]p[ri]o ad utilitatem p[ro]cedit
s[er]v[ati]o ad peccatum p[ro]cedit s[er]v[ati]o p[ro]cedit & d[omi]n[us] s[er]v[ati]o.
Illa d[omi]n[us] s[er]v[ati]o s[er]v[ati]o Ceu p[ro]p[ri]o s[er]v[ati]o s[er]v[ati]o intell[ig]it
s[er]v[ati]o p[ro]cedit ex auxilio p[ro]cedit s[er]v[ati]o s[er]v[ati]o s[er]v[ati]o s[er]v[ati]o
s[er]v[ati]o s[er]v[ati]o d[omi]n[us] s[er]v[ati]o s[er]v[ati]o s[er]v[ati]o s[er]v[ati]o s[er]v[ati]o
voluntas creata, que a spe boni eventus operat. Sicut et s[er]v[ati]o p[ro]cedit, et s[er]v[ati]o
meat p[ro]p[ri]o malum, n[on] d[omi]n[us] d[omi]n[us] s[er]v[ati]o s[er]v[ati]o s[er]v[ati]o s[er]v[ati]o
denotat aliquis affectum ad eventum, et s[er]v[ati]o s[er]v[ati]o p[ro]cedit. Et s[er]v[ati]o
ita s[er]v[ati]o s[er]v[ati]o nomine d[omi]n[us] p[ro]cedit intell[ig]it p[ro]cedit s[er]v[ati]o me-
dia, talis n[on] p[ro]cedit e[st] que s[er]v[ati]o s[er]v[ati]o nocere potest (si potest) in
quo nocere utlando tota d[omi]n[us] s[er]v[ati]o s[er]v[ati]o.

1^a si necesse sit possibilem sane directionem, veripceden-

fram, potam cam Regunare libertati nra. Ma'oli' Argan' d'ni
 Qd in manuscriptu. 1^a si. salua libertate possibilem admittit
 directionem scie medie, addit tñ n' e' neri' Regunam, sed p'oe
 Qerum quon' ullum eventum ditionatum p'iat de hanc in
 solus simplicu' inte'liberitate ad utendam collationem au
 xilij, sic q' servandam viam libertatem, qua dum p'ponat
 ductum scie medie si tñ eo p'ce et n' inuict. Ma' sentit P.
 hui. 1^a 37. a' 1^a 37. A nouu. inter p'rimos d'ni societatu' M.
 iuxta numerandu' P. Garg. de Libademeria in vno q'libet colle
 gio' Theologia' p'rimarius p'rofessor, eiusdemq' facultati' P. m'bi
 q' semp' Masiter in suo num'q' salua' audando opere de p'dict.
 1^a 4. p' totam =

3^a si p'cedentiam, veri' directionem scie medie

ita possibilem, et nexam defferant, ut nequeat Deus p'ferre
 auxilium efficax, quon' p'riori' illud abitu' iam .i. p'sonam eve
 ntus futuris sub tali' auxiliis. Hinc si iam p'cedem' deuotus de
 qm' i' deo' libentius amplector, q' alio' apud P. sua. lib. 1^a de Pae.
 1^a 7. 1^a 4: Sane auertionem illa' rationem' deo' p'oe, qui' conuincit
deuocionem' Deum' futura' ditionata' conuocare. S'bi' licet in
 Deat. loqui' de necessitate scie medie ad p'destinationem, ut tñ
 d'nat' essent' sagit' b. p'cedem', loquit' manifeste de vera, qut
 d'xi' in Deo' supponenda' ante o' de' de' d'xi' d'xi' d'xi' d'xi' d'xi'
 Ver' plures A. alio' d'xi' d'xi' d'xi' d'xi' d'xi' d'xi' d'xi' d'xi' d'xi'
 siquidem, ut ea ipso et ea d'xi' d'xi' d'xi' d'xi' d'xi' d'xi' d'xi' d'xi'
 quol' quol' p' scia' media' numerant. Qui' eudem' fundam' q' p'oe
 nam e' in Deo' sciam' d'xi' d'xi' d'xi' d'xi' d'xi' d'xi' d'xi' d'xi' d'xi'
 directionem, veripcedentiam' adhibent =

Sectio 11.

Necessitas scilicet media procedens collationem
auxilij efficaci, q̄ ex libertate, qua Deus
dat auxilium efficax.

Deus ita libere dat auxilium, ut in volu sub potestate eius
sit auxilij essentia, sed etiam circumstantia efficiens, quia potest
moveri ad dandam, necandam essentiam auxilij: sed
Sic libertas. Appa. Hanc requirit quia q̄riori ante collationem au-
xilij procedat in Deo scilicet media, de tali efficiens, seu eventu futuris
sub collatione: o. n. scilicet media procedit in Deo ante collationem, seu
voluntatem dandam auxilium eff. Ita legitur, de ratione nulli
q̄ philosophi potest dubitare, requirit. n. voluntas intellectus potest, ut movea-
t. ex aliqua circumstantia, quia illam proponat, et tunc n. n. est voluntas,
quia cognitum, ita n. n. potest movere ad volendum, nisi intellectus
ante talem voluntatem =

Major q̄ 4. Deus negat auxilium: q̄ dicit fore
inefficax. Sapientia & Cogitatio est in malitia mutatur intellectum eius.
Ne. st. (art. 1. de. Causis. Causis de Infantibus qui premature capiun-
t. Cas. 3. ante finem) q̄m scilicet Dei malum animaduersionem est in eis
qui ita in malis suis efficiunt. In inefficacia futura potest movere Deum
ad negandum auxilium, seu libertatem: q̄ idem potest evenire circa le-
gatos, quando eis Deus dat auxilium inefficax insensibile negabitur: Ne
pondeat, si potest (art. 1. de. Causis. et exa. q̄ 2.) auxilium Deus, ut
liberiter vivens, n. tunc de vita sui periculis caput, ne maliti-
a mutatur intellectum eorum. Plurimum boni sub potestate n. salutis. An
eorum futura mala recidunt. Nihil bonum n. queris, et in sa-
nitate dicit. q̄ n. Deus negat auxilium q̄ inefficax, seu motus ex
presentia inefficax, ita potest moveri ad dandum ex eius propria
efficacia =

Si per eadem Mar' ex qqq, quas somniter
 excitant. Aug. lib. 2. de Senen' & Marc' de: quare fecit Deus Somnitem,
 quem peccatum sciebat. Anselmus de casu Diaboli: cum creavit Deus
 Camonem, quem etiam esse sciebat. Quibus et similibus questionibus,
 dum Q. D. responderent uarios fines Sonitus opponendo supponunt Deum
 potuisse retinere a creatione demonis &c. ob illam scientiam: unde la-
 onat. in Diabolo aduersus Mar'. Deum sic reuocari de libere antem in-
 ducit: quandoquidem Camon malus futurus e. Quo ne quoque eum
bono spoliabo. Minime. Et Aug. lib. 11 de Sen. ad litteram q. 27, p. 1.
em ergo propter uoluntate orationem futuram, sicut in, si abstineret bo-
nitatem suam in p'ceda uita p'ceda nostra uoluntate, q' illa uicia
fecit decretum creandi; id n. p'cedit uoluntatem potentem omittere
decretum uoluit ipsam libere ad uolendum, et si uolendum; pot'
autem tunc, ad uolendum, qm ad e' uolendum supponit. q' uol' li-
beritatu. Nam ea scia sine dubio e media d. M. societatu p'cedit
hinc sciam mediam.

Quis, ex su' uoluntate p'cedit, quod Deus in uolenda
 additione, et auxilio possit d'icere ex inefficacia, si uero ex efficacia q' d'
 sub' efficax. Quis, q' supposita illa scia libere uoluit additione, uenau-
 cilium Deus, q' potuit et uelle etiam si inefficax, uoluit in demoni creare.
 q' a' fortiori si p'cederet. effe' auxiliu' n. n. fore additionem peccati e' Deo
 motu non uolendi auxiliu', cur etiam fore additionem meriti n' pot' Deo e'
 uolendi. Quis, q' Aug. ca. 73 in bo: male uisus eo, q' accipit, Deo potui
conuicente, n' accipit. Deus antequam necet auxiliu' inefficax q' uol' u'
 iam' scit malum unum futurum, si det, a' huius, que erit miratio eo quod
 necet. q' si Deus p'cedet bonum unum, daret auxiliu'. sic idem Aug. lib.
 de Sing' u' u' u' art. cuius Deus miratur, sic eum uocat, quomodo scit
 e' uolere, ut uocantem n' uocant. Et idem de Regib': si uellet mirari
 Deus potest ita uocare, quomodo illi agnom' est ut et mouerent, et in illis

auxilij: o scia media pedit balem uolitionem. Ita patet, et minoribus
 q voluntarium e a quo cognoscente, ideo collatio auxilij secundum ra-
 tionem sufficientis requirit ee uoluntaria nisi, ubi cognoscatur tum
 etiam q si e uoluntaria ratione scie medie: e pot impediri collatio
 auxilij efficacia: q ratio scie medie in dum inte Migit. posita col-
 latio, si adue Ceu e indifferens ad illam, alia collatio non potest
 impediri. Nonum. a. indifferens ad uolitionem e nonum piori-
 tatis ad Marn. Alia, nempe circumstantiam efficacia debere
 ee Deo uoluntariam, seu debere ee Deo uoluntarium, q in circumstantia
 futuri euentu exiit ad auxilium, pr ex pcedenti scie ultima
 ut sic omni bonitati et utilitati nra Deu A. sit, ergo ce bonum
 tribuat, quin aliquid ipi inopinato accidat, maxime q ita dicitur
 ad salutem, ideo ses excitamus ad ascedas graas Deo, eo quod con-
 ferat auxilium opportunum =

sectio 3^a

Pris necessitas scie medie duxentiu ex uarijs
 uisibus eius nexio Deo concedendis.

Primum e exaudiendi nras orationes q n solum petimus contibalem au-
 xilij, sed q in circumstantia efficacia detur, sic petimus, ut Deu nos uer-
 tat, petimus pueniantia donum, item ne nos inducat in tentationem,
 qua oratione si petimus, neullo modo terdemur, alioquin debebamus ex
 hoc mundo exire, ut ait Apolosus, id ne tentemur efficaciter. At hoc
 requirit p sate Deu, nisi pcedat scia media, qua diuernat, quod auxilium
 p alio. s. efficax, uoluntari. n. scedendi petitionem regulari debet a cog-
 noscendo quid et qualiter scedendum. s. de petitionem. e omnino
 nexia e Deo duxio scie medie. Ita sac, et tota argumentatio ita con-
 uincens uia e Aug. lib 2. de dono pueniantia q 7. ut post exegere con-
 orationem Cominiam maxime, qua petimus a Deo, ne nos inducat in
 tentationem, siccludat initio illius capiti: si ergo alia docum n essent

Quartus unus gmittendi se nobis daturum, et ob-
 tenturum nos actu liberis: sic Deus gmittit bonam voluntatem, no-
 bis dandum p seuerantia donum, cor Regi conuertendum a deo quocumq;
 Deu uoluerit. 2° q^o Deus iam scit auxilia, q^o infallibiliter obtineat
 talia gnia, si uellit ea auxilia offerre, a quoq; temere gmitteret: q^o
 talis scientia dicitur Deum potentem uerbere, dat. que exp. acty &
 collationis =

Quintus unus beneficiendi eo quod offerat auxilium in circums-
 tantia efficacie, nemo n. e q^o si q^o debere Deo graui, eo q^o dederit
 auxilium ita opportune. 3° Deus offerat specialis affectu, vel saltem
 ea notitia tali eventu, nullu uamq; debet specialis graui ob ualere
 doni illa qui si p^orietat quantitatem doni. sed de hoc unu latius sup^o
 sequenti =

Sectio 4^a

De necessitate scie medie dirigenti ex
 possibilitate, et possibilitate directionis & nra libertate,
 quamuis nemo requirat. tali directio.

Hinc maxime arguo, si Deus si sciet a nam scientiam de auxilio, nri
 mediam, qua dicitur, videdero hoc auxilium esse uerum. Si q^o Deus possit
 ducere ex tali scia offerre auxilium, quin dederit libertatem Petri: sed
 in hoc casu tali scientia foret nri requirita ad directionem: q^o admittenda
 necessitas scie medie dirigenti. Nam patet, q^o Absurdius unie moueretur
 ad negandam hanc necessitatem scie medie dirigenti, q^o dedit libertate.
 Minor tamen egre nota, q^o n. uolito collatiua nri requirata dubium
 alicuius scientie, seu directionis, si a ha n e, nri media scie dubio, seu
 directio nri exit =

Minor tamen q^o stinet, 1^a q^o sciam illam posse duci
 Deum ad uolendum offerre auxilium. 2^a si dedit adhuc libertatem
 Petri. De 1^a minor a liquem dubitare, nam q^o talem scientiam

Spendi bonitatem auxiliij n̄ manū qm̄ p̄ sciam simplici intelligen-
tē; abunde a. p̄ scientiam mediam non dum videt. auxiliū ab-
solute existeri: ab scia, que ita representat a p̄j obiectum, ut bonum
et nondum, ut existeri unaxe p̄tē, et dirigere ad volendam boni
exaam. q̄ illa scientia p̄tē dirigere ad volendam exaam auxiliij.
I scia, que representat auxiliū, ut sufficientem representans p̄tē e.
sub illo p̄tē p̄tatem d̄cūm dirigere p̄tē ad collationem au-
xilij, ut dirigat scia simplici intelligen- q̄ a fortiori d̄cūm
re p̄tē scientia, que in auxilio d̄cūm videt bonitatem sane
sufficientem, sed ab hāc maiorem efficaciam d̄cūm in unum, et
manifestam in nobis quam d̄cūm, eoque p̄tē, si ponat. medium
subiectum eē finem. Eg. p̄cogitanti, quod si petam a D̄o librum,
videt, dirigor ad volendum petere: q̄ similiter d̄cūm p̄tē, quod
si vocet, veni petam a Petro d̄cūm, videt d̄cūm, potest d̄cūm
ad volendam petitionem, uocationem, et auxiliū. Ita ita clare,
ut n̄ indicat experientia.

Spaxi, q̄ d̄cūm d̄cūm n̄ tollit libertatem
Petri n̄ videt. q̄e naturalia. Quia. auerit Petri ad d̄cūm libertate
offendi beneficium, eoque d̄cūm id petam p̄tē ab ipso d̄cūm,
si d̄cūm ad d̄cūm, libertatem, et ad d̄cūm, si d̄cūm honorarem: item
Christum d̄cūm p̄tē d̄cūm d̄cūm d̄cūm d̄cūm d̄cūm d̄cūm
et libertatem d̄cūm, eoque d̄cūm d̄cūm d̄cūm d̄cūm d̄cūm d̄cūm
sua uocatione. q̄ p̄tē p̄tē, ut media p̄tē cogant libertatem, q̄e
d̄cūm d̄cūm, si a me n̄ p̄tē, et inefficacia. i. omnino ex t̄ca uo-
luntati d̄cūm.

Quis, corpore q̄ d̄cūm d̄cūm d̄cūm d̄cūm d̄cūm d̄cūm
d̄cūm d̄cūm d̄cūm d̄cūm d̄cūm d̄cūm d̄cūm d̄cūm d̄cūm
scia videt d̄cūm d̄cūm, videt d̄cūm d̄cūm d̄cūm d̄cūm d̄cūm d̄cūm
d̄cūm, si autem, si petam librum a D̄o, p̄tē quidem p̄tē.

eventus, id tamen videtur fore: quod maxime patet, si dixerimus flatum quod omnino-
 nem, ad hanc. n. si gollē deflexe ducit in operante, seu ventiente per
 cog. vid. nemo. n. contra naturam patens, et univērsi beata necessitati potē
 ex vi cog. ad amandum maxime bonum finitum, quale obijciunt P. Q. R.,
 si semper ac P. dicitur nec petitioni caret ducere indifferenti, et
 tōi. Q. R. habilem sententiā quod veritas. s. etiam cog. sermo ut loo petam,
 luxor ex scia ditionata, quā iudicio P. R. denuxiā iudicio, et cog.
 ei. uerā: et quū putabit me tollere libertatem Deo ad donandam
 gratiam, ex eo quod ducar ad hanc ditionem ea cog. fideri quā
 credo, si ponam ditionem, Deus dabit mihi gratiam =

Quis sciam me-

diam pōe quidem ducere ad volitionem faciendi, seu gerendi auxili-
 um esse, si tōi. ita ut. i. gre. Regūta, seu suppositata tōi. scia, ad qu-
 an. g. accideri, et superabundanter, ita ut volitō collatua gre. suppo-
 nat, et ditionata d. scia simpliciter intelligentia, cui ea abundanter
 superadditur scia media. Sed Q. R. in casu supra posito, in quo fer-
 re. Deus ditionata d. scia media (uel sic indubitanter, etiam un-
 tualiter imbitat sciam simpliciter intelligentia, cui. n. exanderi sim-
 plicem sciam si poterit p. b. d. quiddam auxiliū, et. sul. enu. effi-
 cacia futura sub ditione. i. in quo casu sola, et per se ditione, ut
 sibi capitur. Q. R. nam saltem loquendo in creatū negari nequit
 sciam ditionatam de eventu futuro solam, et precise in nobis
 existentem ducere ad volitiones. s. ex p. u. e. quod ego cogno-
 cam, quod si petam a Deo librum ipse ditionet, ducor ad vo-
 lendam petitionem. Huius. a. omnino infrascripta sic respondo =

Ex quo

casu maxime capitur unum axioma. Sensus P. in d. petitioni, est
 liber ut patet, et tōi. gre. supponit sciam infallibilem ditionatam
 Q. R. hoc: sensus Petri supponit sciam petitionem, ex qua unice

mouetur (subpono) et mea petitio, veri uoluntas petendi ex pende
 ab aliqua cog. que in me latet, in me. a. nulla alia cog. e. ni-
 si ea, qua sub Petam conueniunt, si petam. e. de cog. nra
 conditionata, et in fallibili (pote esse essentialiter uerum)
 est per se causa directiua uolitionu ponenti petitionem, seu
 auxilium sufficientem, ut Petam conueniat tali petitioni. e.
 Directio scientie medie, quantum per eam obet liber-
 tati. Confirmatur eo s. Reg. 2. ubi David per directiua
 ex cog. infallibili fidei de futura traditione conditionata su-
 gitur scripta, poteri procedente eadem cognitione uelle manum
 seu conditionem, qua mouetur scripta ad traditionem,
 in quo casu peccatum illud traditioni penderet per se
 a cognitione manum: manum Davidi a propria uolun-
 tate manendi; uoluntas autem ista, qua dicitur David dea
etiam si cognosco contradicendum, uolo manere apud scripta, per se
 supponit, ut eadem directiuam uolitionu, qua foret, manendi scientiam
 infallibilem conditionatam sit. Reg. 2. casu quo Petam meo placito uol-
 uerat dare auxilium suffi. e. causet in illo cog. obiecti amandi (ub de facto casu
 cog. de mea petitione, que ipse e. requisita ad remendum) qm ego
 Petam per se dubius ex scia, q. uentibus su. et nunc si dem. hinc uol-
 uo collata mea per dicitur, veri causatur a scientia conditionata
 mea e. subditiua e. uerum Petam =

Section 2

De necessitate scie medie diuidentu ex insufficiencia da-
 solutionis aduersariorum ad rationes positas ex impo. q.
 ut scia media. i. que e. comitant.

Si omnibus respondet aduersarij p. solom, q. posit. Peru diu. scia
 media e. efficax, quando dat auxilium efficax, atq. q. rem. e. breuis di-
 uigatur: rem. quidem e. breuis inquirunt q. pet. deo p. obta, ubi dicitur

efficacia, & ea uoluntas si solum exprimat auxilium, sed etiam effi-
cacia, & hanc etiam effiax: quia quid a. exprimitur & actum uoluntatis
debet supponi cognitum.

Dicitur, actum, quo Deus libere se detrah
re debet, q. effi ee hinc, nolo dare q. effiax. i. hoc e. si dederis n. dno q. effi
sue uiderim, siue n. efficacia qui actus si e opus ut supponat sciam me
diam efficacie, ut patet & solum rationate, q. dicitur, a. hinc ratione tali
actu salu e Deo libera, et uoluntaria efficacia, q. dicitur, hinc solum modo di
actu dicitur potest, si dederis, dabo, q. effiax; & q. effiax q. nec dicitur
hoc, nec sedentia sic media sequuntur. nullo ad uoluntatem collatiuam
auxilij efficacia, An Deo. i. libere non mouet ex efficacia.

Ad id quia
dicitur Deo potest, ut q. signo uoluntatis ad collationem auxilij sciat, qualu
ratione libere. i. auxilium respicit q. admittat circumstantiam
efficacie, quem admodum q. dicitur Deo potest, eius q. q. dicitur dominium,
ut q. signo uoluntatis ad collationem auxilij sciat hinc omni bonita-
tem uoluntatis. & q. q. uoluntatis auxilij, quantum respicit effia-
ciam potest supponere sciam mediam, uolendi in Deo supra,
cuius uoluntatis colendi gaudentes supponit sciam de uoluntate fu-
tura, etiam q. si mouet. ex tali uoluntate. Tum si, sed ea supponit
sicut obsequentia sic media ad uoluntatem auxilij a nullo uol-
pedit, qui n. impediri potest a Deo, ne succat sua media, quod
Deo nullo me indeq. ab omni actu libero diuino, maxime cum
scia. impediri si obit libertati uoluntatis, ut dicitur. sed. impediri q.
scia media si potest si impedire uoluntatem collatiuam auxilij.

Ex quo
maxime arguo sciam media nequit ee que committant. q. nullo debet
pedere. Et patet. An q. q. n. e in potestate uoluntatis, ne pedat eo q.
i. q. q. q. ad suu actu, si tunc cogit uoluntatis, a uoluntate, sic

Si uoluntas procedat ab aliqua causa. ne opus ut eorum exerceat suam
 facultatem, et uim impulsivam, etenim uim impulsiva in uoluntate
 exercetur in actu dicto. Quod proprie ad hominem, uoluntas ut flu-
 at a scia media debet pendere ab illa q. specialem actionem (uir-
 tualiter intellige) q. iam sciam a aliqua prioris ad uentum est. sup-
 ponens suam megram efficaciam, et sic. nexum est. Quod uentum
 libero; etenim q. uoluntas collativa dicitur ex scia efficaciam, ut
 posse dicitur a nega, illam ad huc libertate, tunc alio qua sciam ta-
 lu uoluntas est. supponit scientiam efficaciam q. in tali actu ca. scia exerceat
 suam uim impulsivam. Illi actu q. prioris ad uentum uentum, siquidem
 in illis exis uoluntas collativa a uoluntas q. iam debet sciam a aliqua prioris
 in ad uentum uentum libero, quod est. uoluntas collativa, supponat q. sciam
 mediam. Illi uoluntas collativa sic, et tunc unice supponat actionem illam,
 in cuius sciam a Deo: o et ponet unice pendere a scia media; n. m. mi-
 nus uoluntas actu illa q. uoluntas uentum, quam scientiam =

Penique scia media
 semper et nexio uoluntati Deo potenter respondere uoluntas uoluntatibus, qualis
 facimus de euentu uoluntatis, ut q. dicitur uoluntas uoluntatis uoluntatis uoluntatis
 tionem, a qua pendet operatio: quod n. dicitur a q. d. Penam in hoc respondere.
 Ad hoc opus e, ut uoluntas i. prioris ad uoluntatem collativam a uoluntas,
 ut dicitur. Illi q. scia media si pote nec semper q. prioris et in hoc sensu
 uoluntas dicitur collativam a uoluntas: Illi uoluntas collativa a uoluntas alij.
 unice et sic pendet a scia media, quoniam ideo tunc dicitur uoluntas libera-
 tatem: o semper et nexio pendere potest scia media. Consequenter, tum ex dic-
 tu. I. 4; tum etiam quia sic uoluntas arguita, que facit uoluntas uoluntas
 I. 7. et hanc nexiam directionem, ut uoluntas uoluntas uoluntas. Cum patet
 in uoluntate, qua Deus motus ex efficaciam dicit, uoluntas uoluntas q. d. Illi
 sic n. uoluntas collativa dicitur supponit sciam mediam, et uoluntas
 uoluntas, quam q. uoluntas =

Sectio 6^a

Prognostica, et soluta axum. ^{4^a} de positione scilicet
 directionu seu precedente scientie media,
 ante resolutionem collatui auxiliij.

Primum 1° ne scia media possit dirigere ad volendum auxiliium, quia
 licet iudicative cedat exa veniunt, abque appensione respicit auxiliium.
 nihil de illo affert, sed suggerit, seu appensione tendens; si ex illa, im-
 plex. a. appensione insufficienti e adinuendata voluntatem. P^o licet de
 exa auxiliij nihil affert scia media, affert tamen plura alia predicta
 2°. esse signa, et sufficiens ad restituendam libertatem, et ultimum
 esse primum, seu inuendatum dogere vero, responatur, que tunc ca tali
 3°. nequeat mouere voluntatem; si n. scia simpliciter intell. hinc de
 connotat auxiliium esse sufficiens, si ex illa, potest moueri ad illud
 amandum a fortiori mouebit scia, que ultimum addit esse primum.

Primum =

Primum 2° scia media si connotat euentum ditionatum
 in auxilio, sed illuminatiue, exantem in seipso, seu in propria de-
 ne, et exa. 3° scia media si potest descendere ad cauandam mediate,
 aut immo talem euentum, seu veniunt. P^o scia, siuimodum scientia
 etiam dum ex illa absolute veniunt posito auxilio, adhuc connotat
 exaam veniunt, si responatur auxiliium, et n. illa appositio. s. remp. uera
 eodem modo intuetur eantem veniunt. Et scientia, qua in se
 ipsa intuetur exaam veniunt, q. ex illa absolute e illa potestior, nequit
 q. descendere mediate, aut immo. ad cauandam talem exaam, alias cur scientia
 uisioni non ponet esse causa veniunt: 4° scia media si potest descendere ad cauandam
 veniunt, nec mediate cauandam auxiliium, seu dirigendo ad resolutionem
 collatuiam illius. P^o si minus scia media subiequitur subiectum veniunt
 absolutam posito auxilio, qm scia uisioni, sicut n. ex eo, quod scia media
 connotatur q. subiectione ditionata veniunt, recte deducitur in actu cum

Et per necessitatem, uage est affirmatiua, & negatiua = P^o. Causa dicitur

per necessitatem dicitur si et tunc, aliter sufficiens existat; quantum uero
aliter existere potest quae sufficeret ad effectum. Si calor H. e. causa per al-
terum, q. talis calor A. unice existit, licet calor H. etiam unice, si ex-
isterent, sufficerent. Hic a. scia media efficacia unice, et solitarie ex-
isteret, et diceret uoluntatem collatiuam, ut stat ex Sect. 4. Adde,
q. Peru dixeret, uolo auxilium q. efficacia, quam uoluntatem P. ubi
admittunt. Et si sine, tunc talis uoluntas est. supponeret necessitatem me-
diam efficacia, & nihil uoluntatum, quoniam per se notum =

Procurant. scia media

dum uidet existit uoluntatem uerum subditioe auxilij, si uidet uerum
dependentem ab ipsa scia media; neg. n. dicit, si dem auxilium dicitur
tunc ex scia efficacia, uentur P. nam sic ueritas si est in genere, sed ueritas
generis ad sciam simpliciter intelligentia. Non sic. sed nequit uideri ef-
fectus neg. in statu rationato, cum dependens ab omnibus causis uero requiritur,
sive per se, sive remotis: sic nequit uideri uerum, nisi, ut dependens a causa
intellectiva, licet ad hoc remote pendeat uoluntas uentur, quatenus ueritas
requiritur, quod si e. ueritas intellectiva. & scia media sic praerequirunt ueritas.
Quod uidetur uerum in statu rationato. sicut requiritur, q. uidetur
causa imm. illius. Et ad uerum ea requiritur ueritas q. implicat dicitur
imm. ueritas; ideo, ut uidetur uoluntas uentur in statu rationato, si sola
est, sed etiam intellectiva, ueritas quo implicat dicitur ueritas. p. uidetur d. e. scia
autem calor futurus subditioe ignis H. benecognoscitur, quoniam dicitur,
a quo accente p. uidetur. i. ignis H. q. ignis H. ut p. uidetur calorem non
pendet debeat potius ad hoc causam, qm. ab illa. tam uero auxilium, qd
e. causa imm. uerum. imm. ueritas p. uidetur a scia media affirmatiua debeat,
ut p. uidetur, q. dicitur in peccatore, unde solam indebitate sciet Peru: si dem
auxilium p. uidetur a ueritate aliqua rationato uentur P. que ueritas

tas obnoxiæ =

Conuenit, si sua media, aut diuina necesse prequiratur,
iam uoluntas sua requiritur & obsequium ad operandum conuenire
causam operis: o necesse indifferens & libera. Præterea, q̄ ipse liber
possibilis est & operatione, et eius causa, ideo dicitur q̄ ipse præterea tollit li-
bertatem; q̄ tollit sane possibilitatem. Iam autem ex per se notum, nam
eo ipso q̄ intelligatur auxilium, implicat & sua media & præterea
causam operis. Ipsi uoluntas Adami & opus, et omnino antecedentibus
supponit suam peccati futuram, si crearetur Adam, q̄ ipse factus sit
opus ad creaturam Adam. Sed uoluntas Adam sub hac sua & om-
nino in causa peccati: & causa peccati, qualis est uoluntas Adam non
manet libera, seu indifferens ad peccatum. Sed indeq̄. a libertate Ada-
mi iam est necessitata. R̄ de hoc auxilio exit tota arḡ. regni, modo
uoluntas, nam sua media uoluntas, ut uoluntas necesse requiritur,
q̄ datur auxilium, sed, ut uoluntas si dependet a mea libertate,
q̄ n. dependet a me iam est regni, et n. uoluntas uoluntas: o indeq̄. a me
datur aliquid in eam & mea operatione etiam & aduersariis =

Disputatio 8.

Quomodo Deus flexat auxilium prædeterminatum ex uoluntate
absolute, et effectus prædeterminatum operationis nixæ libere
supponente scientiam mediam.

sectio 1.

Serui questionum, et liborum sententia.

1. Questio est, utrum dependenter a directione sua media ad omnia uolenda
sit in Deo uoluntas absoluta, et effectus, quæ dicat, uolo ex eam omnia
liberè, quæ nullam conditionem spectet, sed absolute, et ex prædeterminatum in-
tentione facti uolenti, ita effectus. i. ut eum. spectatur & opere nixæ absolute illi-
sa ad huc sine libertate. Et quid sit Deus præteream mediam se habere auxilium in-
differens, q̄ si dederit uolentibus, quæstio omnia, an uoluntas prædeterminatum potest Deus præ-

Arguuntur & causa actus; sed non obstante necessitate conditionis efficaci
 possunt omnia gratia immutabilia actus voluntatis creatae manere sic indifferentia
 sicut in indifferentia necessario manent; 0° si potest actus creatae voluntatis
 non manere liber. Patet, et totam eius vim exprimit Thomae supra
 ponere libertatem suam & certitudinem & determinatum, quod secundum & di-
 rectionem causarum proximarum, quas ad tales effectus divina providentia
 ordinavit, omnimoda contingencia invenitur: quod et Deus voluit inquit 2.
 D. 19. lib. 8. corpore) effectus contingenter evenire contingenti causa ad
eos preparavit. Nunc sequitur probanda divini syllogismi prima, & consequentia
 evidentissima sit =

Major, nempe sequonare, quod actus liber, si eius gratia
 immutabilia sint indifferentia quidquid. i. de motu, immediati pr. 1. quod causa re-
 mota, seu mediata, ut quae mediata in ordine ad effectum se habet, quia non
 erit, neque ut si alicuius ducit in effectum, sed per se sequitur, ut probat
 quia prima. & tota libertas mensuranda est indifferentiam gratia primi.
 Ita patet quod, quod se habet ad effectum, quia non erit, si potest plus mutare
 effectum, quam si non erit. Item effectus immutabilis si potest, quidquid. i. de causa
 mediata, dum immutabilia eodem modo manet; si non effectus eodem modo ex-
 istat, siue debet, siue si causa remota, etiam si immutabilis manebit; sic
 omnia conclusionem implicans est exacta maiori huius, dum non potest existat. 0° si ma-
 nent gratia immutabilia indifferentia, implicat quod actus est liber =

Si arguas pro
 eadem ratione, dum gratia immutabilia si adeo sufficientia, implicat quod ef-
 fectus impediatur ex aliquo remoto; ideo Philosophi probant & fluxandum
 Deum debere immutabile influere in calorem. Et, neque enim se solo esse suf-
 ficientem; quod aliter Deus non posset impedire calorem stante ratione. Per
 implicat effectum quod si gratia immutabilia sint insufficientia. 0° et quod dicitur
 necesse, si gratia immutabilia si sufficientia ad necessitandum. Consequenter: impli-
 cat incapacitas gratia ad aliquam formam, dum subiectum immutabile.

voluntas efficaciter volens boni gratia immo. indifferentia non
 tollit indifferentiam principiorum, quod clarum. Quia sibi dicitur
 talis voluntas. Sed si finitio dicitur vult, bono. n. q. Deus providens, si
 deditur hoc auxilium immo. ^{tu} indifferens, dicitur voluntas, dicitur p-
 rici, volo hoc auxilium si finitur; ubi videtur Bonchom possibilem,
 dicitur p. rici. exibat Angelus, vel exibat auxilium sufficiens, p. de b. a.
 p. rici, et. a. cui. n. p. rici. dicitur auxilium fore efficax, impedit, ne Deus
 amet tale auxilium p. rici, quia aliud ponat. Timet in illo,
 si quidem vult moueretur a bonitate auxilij, eo solum q. exibat
 p. rici. q. p. rici. efficax si immutat p. rici. a. a. Quia patet in imma.
 Majori p. rici, vult, quod exibat boni p. rici. p. rici. p. rici.
 Minor, etiam, si dicitur claxam.

P. rici; talis voluntas Dei non
 e. p. rici, s. n. respicit actum naturae, et auxilium, ut illa, item per
 p. rici. dicitur Deus, vult q. operetur. P. rici, ex qua voluntate oritur
 alia de auxilio. Sed a. bene, q. illa voluntas. n. s. talis p. rici. p. rici.
 ut. ut. in p. rici. ad p. rici. p. rici. p. rici. est, namque, q. p. rici.
 p. rici. media subeat Deus voluntate, qua dicitur p. rici. exibat auxilium q.
 p. rici. efficax fore; talis voluntas est. in p. rici. p. rici. p. rici. p. rici.
 sciam infallibile operari futurum sub auxilio. P. rici, ut p. rici. p. rici.
 caeter, dicitur opus, et indigetullo alio, nisi dicitur voluntate p. rici, ut
 n. qui p. rici. intendat p. rici, si e. opus, ut vultis immutare media,
 cum p. rici. certis s. n. p. rici. p. rici. p. rici. p. rici. p. rici. p. rici. p. rici.
 eo solum, q. ponatur tale auxilium, omnino immutatum, omni
 alio secundo futurum fore opus. q. p. rici. p. rici. p. rici. p. rici. p. rici.
 ad habendos voluntate p. rici; q. ad n. immutanda p. rici. immo.

Ar. v.

Minor illa a p. rici. Deus p. rici. efficaciter decernere actionem
 agentis naturali. p. rici. p. rici. p. rici. p. rici. p. rici. p. rici. p. rici.

finem regnandi adione acenti liberi. huius patet. Nam, nam ideo
 potest potest 43, quod quidem pro primo nati omnino immutatio frequen-
 dum finem: sed similiter hoc videt de quibus indifferentibus. Ceterum
 tu operi liberi. Ceterum quod ea immutet; etenim sine regnandi esse
 ex voluntate libera alterius nihil esse, quominus possit abroa-
 be, efficaciter intendit, quod certo scitur a liberis voluntate in de-
 tuam; sic Ego absolute decerno oronare oronatum, raxiam. ^{sa} ficee,
 quamvis de quibus pondeant a voluntate libera. Per, quod certo scio
 voluntatem Dei non delectuam. Sed multo certius scit Deus non
 delectuam hominis voluntatem, si offerat auxilia indifferentia
 immutata: o non tenentur ad ea immutanda potius quam pro prima
 agentis naturalis.

Præ eadem. Potest Deus seque huius modi decretis:
 ut quod voluntate, nihil aliud potest in quibus immutatio indifferentibus,
 nisi ea que, quidem pro suam mediam; sed tale decretum est primis
 efficax, de qua nunc. o ita nec opus quod immutet pro immutatio. Nam
 patet, et Minor, nam tale decretum iam vult dicitur, et effi-
 caciter opus. Maior. quod tale decretum in quibus si vult ali-
 quid impossibile, si quidem de facto in nobis ita dicitur, quod opo-
 nemus, et ad huius pro immutatio. vult omnino in differentia, et im-
 mutata. Quod tale decretum si creditur, ut n. quod
 prudentis. vult finem, necesse est, ut media, quia, que ad si-
 bet, habeat omnem mentionem sine, quam eam, que in se
 sequetur sine; sic Deus intendit sufficientiam auxilii in
 tenetur ad auxilium perfectissimum, quod sine hoc datur suffi-
 cientia, item vult calorem si tenetur fortius ponere vult
 dem ignis, quod simplex ignis sufficit. Nec denique ad huius in
 tenetur Deus ad multas hanc dationes, quia sufficit. Nam sic,
 sed auxilia, quantum in indifferentia videntur ducenda et opus;

Et ut hoc intendatur efficaciter, si est necesse, ut Deus addat aliquid
auxilium.

Ita ponitur quod ob oculos patentium. Et hoc patet in hoc de-
creto, quo recte dicitur Deus, volo, quod si exibat auxilium omnino im-
mutabilem, quoniam aliquid ei supradaddatur, exibatque, et ubi etiam,
quod exibat tale auxilium, ne. Et decretum nullo titulo necesse potest possibile,
omnino et adhiberem, nisi in integrabile decernat, ut patet. Tunc tunc, recte ta-
le decretum omnino se habet efficaciter intente in ordine ad opus, cuius
est insubstituibile, licet sedat collationem auxilium, omnino, quoniam presentibus, ut
patet; abunde relinquunt quia immutabilem. Indifferentia, et quod titulo
relinquunt immutabilem libertatem operum. Et similiter admitti potest pro-
positio. Itaque, quod licet ego ex tua influenza, quia scio Deum daturum librum,
si petam, ullum a tuo libere dexte librum Deum petendo illum voluntate
regulata, talem sciam, si ideo Deum daturum libertatem, quod si in immutabile
quia immutabilem. Indifferentia. Et similiter sic. Vide de precedente sectione
quarta.

13

Dicit bene hoc, ut admittatur possibile propositio in
omni libertate, ceterum, si propositio necesse requiratur, tamen eo
ipso ratione illius immutanda fore quia immutabilem, et regere ceteram
libertatem operum, quod patet immutabilem. Operum spectat quidquid est necesse
propositum ad opus. Et id omnino falsum est, recte enim potest aliquid
quod requirit necesse adponendum auxilium propositum immutabilem, quoniam
nihil influat, vel aduat rationem in effectum, ut dixi de propositio
intellectiva, que necesse requiratur ad amorem que mediate propositum
ut ponat esse. Requiritur immutabilem. Et patet requiritur, vel tunc requiritur
propositionem imperpetuum se habere ad immutanda propositum immutabilem,
ut propositio intellectiva et immutata rationem esse. Patet tamen ex eo quod propositum im-
mediate sunt indifferentia requiritur, quod propositum necesse. Et immutabilem. Re-
quiritur ad auxilium voluntatem, et hoc stare potest. necesse requiritur

petit per ad operandum causam operum & omnibus requiritur immo in
 a. & mediata. Quae est quod ut eorum liberum procedam, volentem exigitur vel
 one & impeditur, ita ut impeditur. potest a me tolli; sic liber ad huc
 et ad ambulandum, dum scilicet operetur; si tamen ponitur in hoc scilicet: iam
 vero impeditur. Inhibitionem si. s. quae mediata licet inhibitionem vero
 requiratur ad opus, potest a me tolli, ut infra dicam. et non cessat li-
 berati inhibitionem et vero requiritur, etiam per se & causa spe-
 operum =

17

Prae, si aliquo titulo prohibito efficiat, ut vero requiratur in ad-
 mittenda, eo maxime, quoniam licet verum efficiat quia immo. et in effe-
 rentia, seu addeq. sufficientia ad causam operum, ubi in hoc prohibito
 Dei et efficacem ad causam calefactionis, si per se immo. calefac-
 tionis sint ratione sui addeq. sufficientia ad calefaciendum, ut si ex
 Duram. sentit causam secundam addeq. resoluere sine verum causam. in illa.
 Sed neque hoc titulo nec anal, ut requiratur prohibito efficiat, ut
 patet ex 8 octavo. Et item ratio huius est, nam bene licet a huius de
 vero requiratur adpositionem per se immo. licet in ad huc effectum,
 ut patet etiam in 11. Durandi & quod requiratur voluntas Dei
 adpositionem rationis, et tamen ad effectum calefactionis; sicutiam intel-
 ligitur vero requiratur ad amorem, per se ut ponat eorum, quae in
 amore dirigat. Et similiber prohibito efficiat potest requiratur per
 se, ut ponat quia immo. in differentia, quae a huius de satis pro-
 videatur efficaciter inhibitionem, ne bailet, sed maneat in huius dea-
 bili, ubi manet in, dum proponat rationem mediam, ut laurus
 statit ex lect. seq. =

Secundo

Quae necessitas 2° inhibitionis efficiat ex nexu
 directione sua media.
 Mentia media vero requiratur dirigens, sive saltem procedens

ad uolitionem collatiuam auxiliij: ergo similiter prosequitur necessa-
 rio poterit proferri. Antecedens patet ratio ex dictis. Sed. Consequen-
 tia probatur a paritate euidentissima, nam iudicium uerum & plerumque
 ex tali scientia media et uolitione collatiua non minus antecedit, et essen-
 tialiter connectitur cum opere nostro, quam proferri. Antecedit qui-
 de, auxiliium. i. causa operis, aliunde equae proxi ad auxiliium datur
 scia media, ac proferri. Connectitur etiam, quia non minus implicat
 Additionem dato auxilio sub scientia media non dari o quod quam
 sub proferri, nisi enim hoc est inconueniens, ita et scientia
 infallibilis. Unde ad Thomam contra aliquos Decen-
 tiores, et hoc proximo quibus magno scandalo sunt effra-
 si ponantur uero requirita. Ipsi hoc argum. Ipsi admittunt sine lesione
 libertatis proferri effra- esse possibile, eod. possibile. i. directio scia media,
 et qui ita directio (saltem precedentia scia media, quae ad proferri ginde est
 tota difficultas libertatem oritur ea precedentis requirita, et uero) uero
 requirunt sine lesione libertatis ea precedentis, et ea ipsorum. Quia si
 et proferri =

Ad hoc discrimen aliqui meditantur inter complexum proferri,
 et uero proferri, eo quod in complexu nulla. i. parte, quae secundum se nec
 tabitur opere libero, quod causat, uti proferri uolitione collatiua secundum
 se nec tabitur opere, neque item scia media secundum se expectata, quia
 enim cognoscit uero opera futura sub ditione, quae non nunquam exunt. Quae
 inquam, discrimen hoc aliqui creditantur, licet nullum in deo non
 diuinum. i. si non uere ratione totum complexum et datur antecedentia, et uero
 infallibilis, quod effectus hoc ex exercitio simplicem entitatem, sed du-
 plicem. Quod si ideo datur complexum datur simplicem, quod dependet a
 scia media, quae a nobis potest impedi, ita similiter non ponimus datur
 proferri a scia media dependere =

Secundo si arguo absolute sic.

ex directione scilicet media sequitur. admittendam in deo aliquid sim-
 plex secundum se antecedens et meximum opere. Quod sic patet: dum vo-
 luntas collativa procedit, dicitur ex scilicet media, sicut dicitur deo vo-
 luntaria 2. Deum vult dicitur ex scilicet media, neg. n. in deo aliquid
 quod dicitur, maxime in exercitiis suorum actum, nisi ex voluntate
 voluntate ipsius. Cum in: sic volitio, qua vult dicitur a scilicet
 media, vel a voluntate ipsa collativa, ita ut deum
 eandem voluntatem, quam dicitur, vellet in dicitur, in quo casu
 ipsa voluntas collativa ratione sui est. necesse est opere, siquidem a-
 nectitur directione. Sed deum quodam voluntatem distinctam
 a collativa se debent, ut collativa procedat ex scilicet media, sicut tunc
 volitio, seu imperium reflexum sergio, ubi per finitio essentia-
 liter supponat scientiam mediam, inferetque collationem
 auxiliis, ut principium illius; neque enim potest esse quae
 concomitans id quod determinat ad existentiam alterius
 eadem alterius =

21

Volitio absolute a seorsum procedendo ab eo quod scilicet me-
 dia necesse dicitur voluntatem collativam. Sed tunc volitio ergo, quod dicitur
 scilicet media necesse ab ea procedit, sicut dicitur, non. Si primum vult
 dicitur, dicitur. Si secundum, et actuali dicitur, sicut dicitur aliquid
 aliud a dicitur ab illo necesse ex scilicet media, et voluntate colla-
 tiva, siquidem, ut dicitur, ut dicitur. Sic dicitur, quoniam volitio actu dicitur
 dicitur. Et actuali dicitur de voluntate reflexa, facta speciali dicitur
 voluntatem collativam, ut actu procedat ab hac scientia, quoniam admodum
 actuali dicitur cuius efflu a sua causa in actione speciali dicitur,
 (vide e. precedentem. sec. 5. et dicitur) tunc a. volitio, facta in
 nullo dicitur a dicitur =

22

Cum in, id dicitur ex dicitur e. precedenti
 sed et dicitur potest per loquendo voluntatem collativam a nulla

alio sua adhibere, nisi a sua media: s. ab hac, et reg. a p[ro]f[er]itione
 in hoc eventu dicitur pendere. Consequenter, quando uoluntas collatiua dicitur.
 Ex sua media, eadem dicat: uolo auxilium q[uo]d efficitur, tunc n. p[ro]p[ri]e, et est.
 pendere a sua media, et n[on] b. i. uoluntatem quoniam p[ro]p[ri]e. Et tunc
 est dicitur p[ro]f[er]itione efficitur, que imbutur in tali uoluntate.

4° arguo ea

eodem p[ro]flexo, quidquid .i. de directione sua media; in p[ro]p[ri]e s[er]u[er]i est
 dicitur requirita ad opus, reg. n. p[ro]p[ri]e deus p[ro]f[er]ere auxilium, nisi sciat,
 quid eueniet sub illo; deinde in tali p[ro]flexo r[ati]one sua media datur
 necessitas ad opus, et quidem necessitas, quod n[on] e[st] regis, oueruat ex
 sua media, que licet n. i. antecedens e[st] saltem concomitans, et breuiter
 se independens ab opere, ut patet in h[uius]m[od]i. Sum[us] u[er]o, s[ed] ad h[uius]
 tale p[ro]flexum libertatem operis & aduersarios: q[uo]d nec tollit quam
 finis sua media, p[ro]f[er]itione p[re]cedat. Consequentia dicitur q[uo]d quia
 necessitas, ne addat libertatem, debet e[st] r[ati]o. regis: in p[ro]f[er]itione
 dicitur n[on] e[st] (ait Aug. lib. 1. Retractationum, q[uo]d 22 sine) nisi quod n[on] e[st]
 sequitur uoluntatem. 2° sua media licet n. i. regis secundum
 se, nec dependens ab opere, q[uo]d r[ati]o n[on] e[st] imm[ut]abilis causa uoluntatis auxilij,
 seu auxilij iam p[ro]p[ri]o, s[ed] regis dependet q[uo]d a opere, ideo que
 dicitur talis p[ro]flexi n[on] addit libertatem: e[st] similiter licet sua .i.
 antecedens p[ro]p[ri]o ad collationem auxilij, hoc t[ame]n r[ati]o n[on] e[st] p[ro]p[ri]o
 licet regis; reg. n. magis regis n[on] e[st] aliquid s[ed] antecedens
 et regis, p[ro]p[ri]o, et p[ro]p[ri]o q[uo]d dicitur r[ati]o n[on] e[st] independens
 et dependens, p[ro]p[ri]o, seu sequens, et n[on] p[ro]p[ri]o, seu n[on] sequens,
 eni, s[ed] concomitans =

Quinto arguo ex necessitate illius p[ro]flexi etiam
 indeq[ue] a directione sua media: Quod dum licet uoluntatem col-
 latiuam auxilij, libere, et uoluntarie detrahatur ad conueniendam
 eam uoluntatem coeuentem sua media, et n. s[ed] coeuentia

peculiaris resonantia selectionis, et ordinacionis. et conueniens, quod Deus illam uoluntatem constituat et Deum circumstantia Deum creantem, cuius recta causa dispositio Deo uoluntaria. i. ipsi quod impeditur, etiam impeditur Deo, ex ipsius quod libertate. An autem operatur coordinatio, et coeeca uoluntatis. Tum in. Et sic coeeca datur, quod Deus uoluntatis ipsa uult in actu caecitate ampli. Et ubi nobis dicitur id ex parte, et ratione. Curritur, Deus delectatur ad hanc coeecam uoluntatem collatiuam auxiliij, et sic id est, et auxiliij, medietur est. et sic opere, siquidem medietur coeeca, et sic medietur, et sic uoluntatem reflexam, que est habitus. Et sic habitus. dicitur ea uoluntatis, in cuius exitu collatiua est. a coeeca et sic medietur.

Sectio 4^a

Pr^o necessitas definitionis ex necessitate
 admitterendi in Deo;

quod uoluntas collatiua auxiliij efficacis
 sit est. connexa opere.

25 Talis uoluntas dicitur, ac si dicitur, ut patet ex Sect. 3, quod autem admitterenda dicitur. i. talis, ut patet ex §. 3. dicitur. a. Sic patet. Talis collatiua auxiliij efficacis, et sic efficaciter uelle auxiliium illud, quod per eam uoluntatem amittit Deus, specialiter, et ubi operatur in circumstantia efficacis: ad hanc uoluntatem est medietur opere. Et uoluntas collatiua dicitur admitterenda, et sic opere. Ita patet. et conueniens, nam uoluntas est medietur et conueniens, obiecti, quod amat secundum circumstantiam, quam amat. et sic illa uoluntas conueniens in efficacis, supponit est. illius conueniens, seu sciam medietur, et sic medietur opere.

26 Clari, inquam, uoluntas
 et difficultas, et sic conueniens, specialiter beneficii, quod caecatur Deus, et sic
 et sic auxiliij efficacis, et sic efficacis, licet operatur in circumstantia scilicet
 huius auxiliij inefficacis, uel aliquod emittat eum maioris bonitatis.

Circumstantia exteriora efficiuntur in beneficium. Et ea circumstan-
 tia donatur a Deo, ut offerentia auxiliium, beneficium. n. (ait Seneca
 lib. 1. Ep. ex omni bonorum acceptione) in eo quod fit aut datur
voluntate, sed in ipso danti animus. Alioquin (ait Seneca Ep. 7.) si beneficia in re-
bui si in ipsa beneficiendi voluntate dixerent, es maiora essent, quo
maiora si qua accepimus. Soc. a. falsum est. Ad de hoc argumentis plura
 infra.

Secundo quod ratio illa, nam Deo volente tale auxiliium im-
 putatur, ut bonorum omnium sibi specialis Amabilitatis auxiliij boni-
 tas, coordinata et consonantia specialis que resultat in Deum causa, ex eo
 quod datur auxiliium in hac circumstantia efficiunt, si. n. de bonum,
 quod nobis accidit etiam causa de. eo quod nati sumus in hac Deum cu-
 cunctantij. Causam, sibi, temporis, etc. a nullo nisi ab ipsa causa
 edola instanti inchoato respiciamus in Deum, a fortiori idem dicendum
 de hac bonitate efficiunt, licet ea circumstantij exteriori veniat. Cum
 sic, sed Deo et attribuuntur hoc, nisi ut fructu volenti, aliter non
 dixerit, sed indirecte volenti a Deo voluntate venient, regulariter dixerit.
 eorum causa, quod peccati. Quodlibet collatum auxiliij amat ipsam circun-
 stantiam efficiunt.

3° quod eadem ratio, volenti collatum auxiliij necesse inten-
 dit, non. i. peccati sub illo, licet. n. Deu. quod dat auxiliium potest moveri
 ex alio fine, quod vitandi peccatum, al. sub etiam debet intendere, ne
 sit peccatum, sed. n. spectat ad bonitatem operantis, nunc quod operantis,
 et auerantis peccatum quantum est in se, ex quo fit, ne peccatum,
 quantum ad sequat ad auxiliij, id quod prouidet Deu, ipse impubetur. Et
 sic. Deu datur auxiliium quod videt fore inchoatum a peccato, si potest
 non datur illud a specialis placencia debetali circumstantia, seu de
 efficiunt (ubi etiam quod dat prouidet inefficiantem, sed de hac circun-
 stantia specialem duplicentiam.) Praeterea, quod quod afficitur circa aliqd

bono, necesse est gloriari de eius possessione: 2° si Deus intendit, quod au-
xilium, scilicet, ut si debet, ut efficacia, non potest esse bene specialiter
deplacitiam, dum datur auxilium specialiter de actualitate, seu posses-
sione efficacis. Sed, intentione finis, quae ponit medium sciens esse virtute
efficaciae in potestate deplacere et amare specialiter medium efficaciam, quae
etiam si sciat solum existere esse efficaciam tale medium, ita de se, quod
libet, scilicet, potest esse, ut imputetur efficaciam medium, eorum, scilicet, cativa, et
interea tali medio, quod si intenditur finis (ideo hoc in unum utatur
inefficacia auxilii) secus vero, quando intenditur, quod non ea intentione
finis ponit medium videns esse efficaciam, iam conet. amare, et effici-
ber finem =

4° denique per eadem rationes, saltem, ut volens collationem
saltem specialiter tangat efficaciam, etiam Deus, dum vult auxi-
lium, quod videt esse efficaciam potest moveri virtute ea efficaciam: nunc ergo,
construetur, sicut non movetur? Si primum, iam talis volens tan-
git specialiter efficaciam ut patet. Si secundum, etiam movetur
specialiter efficaciam, quod Deus exerceat potentiam libertatem circa
efficaciam, saltem debet dicere: volo auxilium etiam propter effi-
caciam, quoniam videt, ut non pertinet ad libertatem Dei moveri ut
ei ex qualibet ratione contraria et aliam omnino in actu exer-
cito per suo libito, ita etiam actu, in actu unam alicuius voluntatis,
quae selectio necesse tenet utramque =

Præterea: bene quod ponit Deus sic pla-
cere, et gaudere de efficaciam; ab cuius nexu, et bonitas efficaciam est
finita. Cuius si sufficiens generaliam voluntatem dicitur a colla-
tionem. Ad primum, sicut pertinet ad perfectionem Dei amare necesse
bona ponit, ita et deplacere in se, quae videt existentia: quod et in
se, quae videt futura sub ratione. Sed secundum, volens ipsa colla-
tionem talis est, ut ratione illius saltem interpretatur Deus amet

62
efficaciam; unde si Deus sub precepto teneretur, et amare auxilium
efficax, sine dubio peccaret per voluntatem, quia vult auxilium sciens esse
efficax, non solum a bonum amare deum solum inexpectatim, sed dicitur
de, et salubrem, & est.

sectio quinta.

Probatur 4° necessitas quod voluntas sine actione
libertatis sua
ex possibilitate collationis auxiliij unice
pendentis a voluntate.

Quarto in arquo. Certe auxiliij potentia seu collatio unice pendere ex voluntate
est. supponendo sciam mediam (que volitio prout est, ac voluntas efficax,
ut stat ex se, quoniam datur libertas: & est potestatis sui prout est effi-
cax, nec requiritur sine actione libertatis. Ita patet, nam in hoc casu
collatio auxiliij unice requiritur talem voluntatem, & n. vult licet potest au-
xilium creatum, sine voluntate aliqua dei, est. i. si et tunc alia,
ut suppono, non prout est, seu volitio supponens est. sciam mediam,
tali voluntate prout est, et nec requiritur si, et tunc: & si ad huc non tollit
libertatem, idem dicendum erit, quantum ad prout est. i. nec requiritur
ta, ut Deus offerat auxilium efficax, ut clarum statim, cum in ista
bo arquo. non aduentionem =

Ante in quo solo potest esse difficultas, eviden-
ter. prout est dicitur. C. precedenti. sect. 4. nam licet Deus nullam aliam
potestatem habere voluntatem de auxiliio nisi quae uelut ignum, & efficax,
eo. & quod Deus apud se habuit: volo dare auxiliium nisi, quod est efficax est.
Cet. ficitur prout est in deo impedit ad ullam habendam aliam
voluntatem nisi, quae dicitur: volo auxiliium, quod prout est efficax, ad
sui in hoc casu (quidquid. i. de libertate sua, de quo postea) impedit
auxilium prout est efficax, et est uolibile per talem voluntatem, id est per se
voluntatem, siquidem tale auxiliium est maxime proportionatum,

bonum quod quicquid bonitati appetit talem uolito; imo nullum aliud
bonum est cui uolitioni proportionatum. *S. de potentia de bonis deus*
ne eliceret talem uolitionem? Cum uidet deus auxilium in-
tendere efficax, potest pro illud ponere, et uelle, etiam si nullam
aliam habeat de illo uolitionem, nisi que amet talem efficaciam.
Id efficacia est tunc amabilem: potest deus uelle au-
xilium, nullo alio amore ductus, nisi talem efficaciam =

Cum sic,
Id in hoc casu adhuc manet in terra libertatis, n. n. cogitur deus
ad ponendum aliquid aliud ex se auxiliu, seu propter quod
quam, et immo. indifferens, ut patet sic ex h. a. 3. 8. et potest
auxilium unice pendere, seu cedere a uoluntate infinita sine
lesione libertatis =

1° uocatur hoc 4° ex hoc a gaude in creatis; si enim
omni de reuelatur, quod si petam librum a P. dabit, potero uelle
petitionem suam et unice uoluntatem efficaciter intendentem librum;
qui hoc uocet. Sic ex intentione efficaci saluationis illam peto a deo
petitionem: cuius P. d. dicitur libertas P. d. et ut sentiant
concedit petitionem: *similiter dicendum est, quod hoc de deo dabit auxi-*
lium indifferens unice motus ex efficaci causa. Libet ista uia
ex dictis P. d. d. et ultimis, et penultimis =

3° uocatur. *si uocet. si uocet.*
Annan. Cum in causis et causis secuntis, id in ipso est ad eum. *si uocet.*
ferentis inde, a deo. In hoc casu auxiliu sine deus ex hac intentione dei,
sine ex illa eodem modo operabitur, uti ignis eadem ratione calefaceret, si apper-
taretur in hac hypothese quicquid eret de uoluntate dei. Cum sic
in casu positio potest deus dare talem auxiliu ex sola intentione efficaci ope-
ri, si uideret auxiliu fore efficax; n. n. petit efficaciam intentionis, quod
ipse intendit immo. *si uocet. si uocet.* ut patet q. non intendit si uocet sic

quendum indeq. a nobis, ubi libere produendo a p^{tu} medicam. tum
 ultra, id est in intentione efficiendi tolleret libertatem voluntati creatae,
 & quantumvis auxilium unice dependeat a p^{tu} intentione efficiendi in tollit
 libertatem =

Minor posita in § p^{tu}cedenti, et in illo casu tolli libertatem
 patet evidenter, tum exemplo p^{tu}cto e creati in § secundo uocetur, sic n.
 eodem mo se haberet Deus, ac ego petenti librum a D^o turri p^{tu}que, q^{tu}
 posita opinione Duran. si posset Deus sua intentione, quantumvis efficiendi
 tollere ab ipse approximato p^{tu}am adq^{tu} operandi. & nec a voluntate
 p^{tu}am et operandi, & que n. causa libera independet a Deo ac causa necessaria.
 & quom admodum quantumvis Deus efficiendi. ex q^{tu} affu uellet tum
 causam effectus, eodem modo ipse posset effectum, ita quantumvis
 efficiendi intendet opus, voluntati sui creatae eodem modo posset
 causam operis. si homo nunc peccat & hoc auxilio indifferenti, et hoc
 Deus quantum e ex se efficiendi. uult ne peccet illo auxilio, licet
 enim Deus si sciat absolute Deum efficax impediendi pec-
 catum, ab loquendo sub hoc auxilio debito affective et conatu,
 quantum e ex se uult, ne. s. peccatum sic, et tunc, q^{tu} hoc ad hoc
 sequitur, q^{tu} ipse indifferenti et impeditur. o^{tu} si auxilium ex se foret
 indifferenti indeq. a Deo, nullam p^{tu} intentione efficiendi posset tolli
 eius indifferenti, et libertati voluntati creatae, ne pro p^{tu} dicit, et
 voluntate peccaret =

4° ubi necant iam Actus a^{tu} y, possibili e p^{tu} in-
 tu sine ditione libertati, licet dicitur in ea requiritam, nec unice
 causae auxilii indifferenti, sed hoc p^{tu}cedere p^{tu} a ditione collatiua etiam in-
 differenti, et tunc, quod ad hoc Actus a^{tu} y fatentur, p^{tu}ne uocabuntur
 dantes a voluntate sui p^{tu} intentione p^{tu}cedere. Leggere uocet sane p^{tu} ditione. Collatiua
 auxilii dependet in hoc casu a digna causa adq^{tu} a ditione sui. & intentione sui.
 & quantumvis una defuerit, & uolito collatiua indifferenti, remanet

ad hoc potest tale auxilium ex utroque, & voluntas p[ro]p[ri]a.
Cetera uero non foret adeo, quae uoluntas p[ro]p[ri]a hinc est causa unica
et p[ro]p[ri]a requirita ad auxilium, hoc n[on] p[er]pendet a aliqua uoluntate
Dei =

Summi; id p[ro]p[ri]um ad hoc in hoc casu ad hoc libertate, nam
ut suppono si uoluntas p[ro]p[ri]a p[er]mittit ad hoc. Si uero auxilium imm[un]ita
manet uoluntas uia omnino p[er]fecta p[er]mittit, ac si n[on] dependet
a Deo; p[ro]p[ri]um q[ue] p[er]mittit, et affectus est efficax, n[on] e[st] affec-
tius, q[uod] tantum implicat h[ab]ere libertate creatam, ut patet ex h[ab]itu
sect. 2, maxime q[uod] ex 3° uigetis sup[er]posito. Si sine lesione libertatis
potest collatio auxilii unice p[er]pendere a p[ro]p[ri]atione, et q[ue] uero re-
quirita ad talem collationem =

sectio II

Quid sentiendum sit absolute, et de facto
circa p[ro]p[ri]ationem.

In superioribus ostendi p[ro]p[ri]ationem titulo lesionis libertatis n[on] esse veri
sciendam, etiam ut uero requirita. Nunc absolute et de facto
licet 1° p[ro]p[ri]um est p[ro]p[ri]um efficax. Nunc euidetur e[st] ex dictis uoluntati
titulo lesionis libertatis p[ro]p[ri]um p[ro]p[ri]um impossibilitate repudare. Ceterum
Deus potest intendere p[ro]p[ri]um efficaciter, quod uidebitur sibi suppetere me-
dia efficax, q[uod] sibi obtinebitur, qui alium de bonis e[st] absenti boni
operi bonitatis e[st]; et alium de uidebitur Deum p[ro]p[ri]am mediam sibi
suppetere auxilia efficax, q[uod] infallibiliter obtinebitur. Si intentus
uero p[ro]p[ri]um efficax absolute e[st] p[ro]p[ri]um e[st] =

Primo absolute ex-

istat de facto p[ro]p[ri]um. Pr[imo] existit in Deo uoluntas de uero opere, cui
veritate n[on] possumus; sed talis uoluntas e[st] p[ro]p[ri]um efficax. Si existit de
facto. Ita patet. Maior q[ue] boni. 20. Sum Deum possumus veritate uoluntatis?
liber 13 n[on] e[st] qui p[ro]p[ri]um veritate uoluntatis h[ab]ere, si decreuerit uoluntate h[ab]ere.

Roman. 9 uoluntati eius qui uult? que uerba dicit ab uerbi, uel
 impossibilitati includant in proprio sensu si intelligenda: unde Aug.
 lib. de Correctione, et oratione 4. Polenti saluum fauere nullum so-
lenni uultu arbitray, sic. n. uelle, et uelle in uolenti, et uolenti
et potestate, ut diuinam uoluntatem si impediatur nec superet potes-
tatem.

Min. nungue talem uoluntatem esse p[ro]p[ri]am, p[ro] nam in
 p[ro]p[ri]a uult dicitur, intendit opus, ut p[ro]p[ri]a, deinde e[st] antecedens, que
 n. latus efficaciam diuinam si ponit uultu eius uoluntati supponenti iam
 absolute existentem uiam uerum: deniq[ue] t[er]m[in]i uoluntate dei ne
 quib[us] p[ro]p[ri]a nosse dicerem, alioqui deo uultu p[ro]p[ri]a, nullo
 n. melius alioqui uoluntati uultu, quam dum e[st] e[st] p[ro]p[ri]a
 dicerem, ideo t[er]m[in]i uultu uoluntati dei saluandi o[mn]i, q[ui]s illa
 p[ro]p[ri]a peccatum finale. hinc sic, id uoluntas intendit, antecedens
 et qua negat p[ro]p[ri]a dicerem e[st] p[ro]p[ri]a efficax, ut nemo negat, q[ui]
 t[er]m[in]i e[st] uoluntas illa dei.

Præterea eadem uoluntate p[ro] nam Deus sepe
 p[ro]p[ri]a, et nos oramus q[ui] auxiliu[m] efficaciu[m] ab alioqui saluati. Sic licet
 chel 23. 7. faciam ubi p[ro]p[ri]a meum ambulati, et iudicia mea custo-
diati et operemini. Ex q[ui]s Aug. de Pred. sanctorum 4. attendite
fratres, et uidebitis Deum illa p[ro]p[ri]a saluum se ut faciant,
que iubet ut faciant. hinc sic, id p[ro]p[ri]a, et uoluntate dei uultu oras-
 uoluntate uoluntate decretu[m] p[ro]p[ri]a efficax, alia Deu si certo p[ro]p[ri]a
 licet. e[st] admittenda e[st] de facto p[ro]p[ri]a efficax in deo. q[ui]s ex h[uius]
 q[ui]s p[ro]p[ri]a de se dicit in deo necessarium efficacem ad gloriam
 ante p[ro]p[ri]a merita, t[er]m[in]i. n. licet e[st] includit uoluntate p[ro]p[ri]a
 p[ro]p[ri]a.

Dico 3. P[ro]p[ri]a t[er]m[in]i n[on] e[st] necessaria aliq[ui]s. si dabit ad
 aliquos actus ad collatione[m] auxiliu[m] efficaciu[m], bene t[er]m[in]i p[ro]p[ri]a uultu

suavit. Igitur voluntas p[er] se. Propter istud factu[m] e[st] uoluntas esse intentionis
operu[m] de tr[an]su Deo ad h[ab]enda media, seu collationem auxiliij ex fine
ut fiat opus. Ita D. sua. Opus. de uoluntate Dei. lib. 2. cap. 15. Augustin[us]
de Trinitate. lib. 1. sect. 44. N[on] est talis uoluntas nisi datur n[on]
in Deo, n[on] tenetur Deo moueri de tr[an]su ex hoc motu, potius
qm[ui] illo. S[ed] dare potest auxiliu[m], q[uo]d uidet efficax, quoniam mouetur, q[uo]d
efficax, sed ex fine uniuersali, ob quod daret licet e[ss]et efficax, q[uo]d
admodum e[st] scilicet licet incarnas de[us] p[ro]uideat. efficax in redemp-
tionem, decreta t[ame]n e[st] ex alio motu, ita ut Deo ueniret licet bo-
no redimendu[m] e[ss]et, quod de possibili nemo negabit. q[uo]d simili-
ter potest offerri auxiliu[m] esse, t[ame]n ex motu efficax, reuera p[er] fini-
tione factu[m]. Et hoc e[st] men[te] D. sua. iug[er]e

Igitur, s[ed] p[er] finitio[n]em
uirtualem e[st] n[on] requiritur p[er] se, requirit offerri a Deo auxiliu[m]
efficax, n[on] ex uoluntate efficaciter amante circumstantiam effi-
cacia auxiliij, licet ex ea Deo n[on] mouetur, quod duo bene p[ro]ponun-
tur, q[uo]d si Deo uult auxiliu[m] t[ame]n eam efficaciam, quam p[ro]-
uideat, licet det tale auxiliu[m] ex intentione alicuius finis
ab efficacia distincta, daret. n[on] t[ame]n, licet fore inefficax, e[ss]et
adhuc ueniret in ostensionem sue glorie, et libertatis create,
quam intendit. Cum sic, sed talis uoluntas sic efficaciter ama-
nt[ur] circumstantiam efficaciam, e[st] uirtualem p[er] finitio[n]em. Et hoc e[st] n[on]
requiritur. Ita patet. Maior t[ame]n e[st] clara ex 1. 4, ubi osten-
dit Deum n[on] amare omnem bonitatem, quam ponit: item
ex dicto in tract. de uoluntate Dei, Deo n[on] amant possibili-
tatem efficaciam, quia. a. amant effum ponit medium, ex quo
p[ro]uideat effum secundum, iam concebitur amare efficaciter effum,
ut dicitur sic 1. 4. S. 28. Minor p[ro]posito facile p[er] se, nam talis
uoluntas e[st] antecedens, ut potest causa auxiliij, item e[st] in nexa

Operis, hoc. a. ad sensu equivalet p[ro]hibitioni =

Primo ultimo n[on] e[st] re-

quirita, nec dari de facto ullam p[ro]hibitionem, qua Deus dicit
efficaciter, uolo auxiliari peccare si fuerit efficax; uolo q[ue]rere
opu[m] libere; inext[er]no. Quae p[ro]hibitiones n[on] dependent in suo esse
a scia media licet pendeat in operari. Patet h[oc] sch[ol]a ex
dictis § 1 a se sch[ol]a p[re]cedenti nam plures Deu[m] dabo auxi-
liu[m] eff[icax] datum etiam in forte in eff[icax] ut censet C. Na. lib. 2. de
Iuram Deu[m] § 7. § 12, § ab ueroq[ue] in hoc sensu necari dari de
facto p[ro]hibitionem ad o[mn]i actus bonos. Reg. n. ungu[m] necari p[ro]hi-
bitas nem uirtualem, de qua § p[re]cedenti cuius signum e[st] q[uo]d nunquam
regrat p[ro]hibitione[m] requiritam titulo rationu[m] libertati. An uirtu
p[ro]hibitiones sint p[er]missibile. Habita § 2 reg[ul]a. =

Asserunt q[ui] solvuntur argum[ent]o, q[uo]d ostenditur tolli libertatem
creatam q[uo]d p[ro]hibitionu[m] efficaciam neces[ario]

requiritam; uti de p[ro]hibitionib[us] dependentib[us] a scia
media t[er]m[in]o in operari, et n[on] in esse.

Hanc p[ro]hibitionem memini § p[re]cedenti; nunc eorum p[er]missibilitate[m] & libertate[m] n[on]a
examinabo: quia t[er]m[in]o soluen da e[st] opponenda argum[ent]o, quod in libertate[m] p[er]missi-
bilitate[m] p[ro]hibitionu[m], seu uirtu[m] efficacis antecedentem, maxime si
creatio requiritam. i. quantumuis supponat scientiam mediam. Que arguta
sue regno, t[er]m[in]o ne nimis p[ro]lixam facerem dup. p[re]cedentem, t[er]m[in]o t[er]m[in]o
ut clarui hanc specialium p[ro]hibitionu[m] n[on]a explicetur =

Sectio quinta

Primum argutum e[st] p[ro]hib[itu]m. Requiritam, e[st] tollat p[er]m[iss]am
ad d[ist]inctionem in sentiente, et p[er] ad sensum in d[ist]incte.

1a pars p[ro] uoluntas creata p[ro]hibita efficaciter ad sensum n[on] pot[est] & tali
p[ro]hibitione sponere d[ist]inctionem, alia p[ro]hibitionem redderet inefficacem; sed
nec pot[est] tollere, seu impedire, ut dicitur in Deo tali p[ro]hib[itu]o: q[uo]d omnino

neis et hinc videtur, quia sciat per se sciendi. Ita patet ex
sua, que dicitur de definitione physica. Quia quoad potestatem impediendi
ne deus possit (in qua sola est difficultas) per se definitio datus inde
pendentes a nostra voluntate absolute exite, et operante, siquidem
est causa cetera voluntati nostra, seu auxiliari, requirit. a. voluntas nostra
impeditur, ne deus id quod exiret indeq. ab illa, ideo namque
sicut sua unione potest a nobis impeditur q. datus in deo deus. a. nro
opere. Certe sumenda sic semper dependentia, qua voce sicut ictor
charitati, obsequii, etiam per subiectionem, seu subordinationem, et
attenuationem ad aliud, ut deus, quo semper solum, quo semper
solum deus dependere potest a creatura, et a. dependentiam
strictam =

Definitio est potestatem a nobis impeditur, dum sumus in statu
absolute, tum q. iam supponit. definitio, ut dicitur statum absolute tum
etiam q. tota dependentia definitionis a nostra operatione, et qua
tenus definitio supponit suam conditionem, ita a. si dependet
ab operatione absolute, sed tunc a. ditionata. et in statu absolute
nulla est libertas, respectu ad dicendum. Ita sic pr. tum quia
libertas nullae, q. requirit tolli necessitas ad opus, tum etiam
q. in statu ditionato nulla esset libertas, si definitio si pende-
ret ab illo, sed solum absolute possibilia. et sicut libertati abso-
lute si sufficeret dependere a statu ditionato, si ab ipso ab-
soluto si penderet definitio. et definitio si relinquunt sim. potestatem ad
dicendum. Patet sic ultima via, nam nullius considerationis est
potestatem, que si datur in statu absolute, et tunc id solum sciat
voluntas, quo paret quando absolute exite, quid n. regit
sicuti dicitur ditionata. =

Et respondeam, ostendam q. definitionem
eius q. necessitatem esse regentem sim. etiam ad statum absolute.

Hinc noto & voluntatem creatam in statu ab-
 soluto potest efficere, ut precessit proximi causa ad collationem au-
 xilij scilicet media, unde detrahatur etiam scilicet media & illo pro in-
 consequenter ex primo notato de statu etiam per similitudinem. Quod
 quod etiam ad unionem in determinate pendet ad etiam in tempore
 operationis nam voluntas nostra etiam pro tempore potest efficere
 ut precessit scilicet unionem proximate temporum, sub latere expressum in
 stat. de scilicet seq. ad doctrinam fidei docentibus. Et ideo non peccat
 quod deus sit ab eterno, id est ergo similiter sic dicendum de pro-
 ximate causa, licet n. si ponit aliquid esse causa alicuius, a cuius
 effectu pendet, ut a causa physica, bene tunc quod voluntas pendet ab hoc
 ut a detrahente; sic in potest aliquid existere pro tempore, quoniam sua
 causa physica, bene tunc quoniam suum detrahentem, ut patet in scilicet unionem.
 Cuius ratio est quod causa detrahens, ut cauere. Et requiritur etiam, unde
 et a proxima causa excusetur, ut patet quod peccatum quod omnium
 detrahatur scientiam unionem, que causa detrahens detrahens ad genus causam
 finalem, que ut cauere nullam etiam requirit, excusetur, quam causatio-
 nem intentionalem in illud, a quo physice cauatur =

Ex his 1° ad argum^{tu}.

Propter similitudinem et tollere libertatem, nec potest proxima ad dis-
 cernendum etiam in statu absoluto. Nam libertati non nullam proxi-
 mam inesse debet, dum tenet subiectionem detrahenti a nostra volunta-
 te, ut patet ex 1. notato: scilicet unionem, quantumvis. scilicet adhi-
 tati physice in unionem subiectionem operationem suam, ut patet ex no-
 tato 3. et 4. quod non obest libertati. Et patet hoc 1. argum^{tu}, et scilicet non
 falso supponere, quod similitudo et dependens nobis etiam in statu ab-
 soluto, pendet n. detrahente, licet si physice ex 1. notato, que dependen-
 tia etiam ponenda est in sua media, licet non secundum se sidera-
 ta, ex hypothese in rationem, ut stat ex 1. notato =

Explicatur immunitas circa libertatem, ut dicitur liber-
 taliter, si requiritur, quod in nullo ratione debet necessitas, sufficiens quod
 in aliquo ratione a quo cetera pendent voluntas intellectus ab. expedita
 ab omni necessitate; sic quod operatur voluntas iam intellectus dicitur
 operari, de n. quod dicitur necesse est, libertati adhuc manet, quod
 prioris ratione ad hanc determinationem expedita voluntas. cum sic adhuc
 in statu absoluto a aliquo prioris ad operationem intellectus volun-
 tas sua expedita a limitatione necessitante a ratione priorum
 influentia, et non includentur ipsam operationem sua voluntas
 de, per hoc n. ratione cum dum intellectus definitio que solum deservit po-
 sitioni auxilij, ad quod tunc ipsum se habet quare si est: aliunde re-
 quiritur definitio pendet ab hoc prioris ratione potest immo, et primo, de
 dicitur a nro servum libero, seu secundum id, quod operabitur voluntas sua
 ut patet ex 4. notato: si voluntas sua adhuc in statu absoluto manebit
 libera, et ergo dicitur dicitur:

Replicabitur, licet per prioris secundum rationem
 conceptus si intellectus definitio, ceterum realiter et vere iam existere
 definitio, quod quod est causa ipsius auxilij, et hoc primo, et aliunde
 definitio intellectus est. opere, tollet libertatem, et indistinctam, quidquid. i.
 potest de se ipsi ratione sua voluntas creata indistincta. Explicatur, pone
 ultra quia requiritur ad amorem in fundi perfectionem ipsam, licet
 ista tunc si intellectus a ratione requiritur, quod si realiter per-
 fectio existit, realiter tollit libertatem, et similiber. Et sursum ratio est,
 quod ista consideratione via non ponunt in se ex p. obli. Quod vere ex p.
 obli. necessitas definitio est antecedens ad amorem libertatis =

Aut ad
 hoc incipiam, quod maxime explicat doctrinam dicitur. Hec ratio namque licet dicitur
 h. ratione, quod ad similitudinem instanti temporis incipit prioritate, quod suc-
 cessionis inter instantia namque: ab vere et ex p. obli. dicitur, vere quod p.

dicit alio, quoniam idem .i. primum de signo, in quo aliquid intelligitur, sic de prior
 origine dicitur, sed non est prior illo, sed est in signo productivo spiritus sancti. Item
 Peru licet prior voluntate creata, in signo non productivo per peccatum non
 est prior =

Cuius ratio est ea, quod dicitur, quod hoc signa de causalitate, que eadem est
 aliquid est in uno prior, quatenus fuerit causa, et a. potest et aliquid
 causa alterius, quoniam .i. causa effectus ab hoc altero procedenti, ut patet in deo
 et cauante per peccatum; et in quo de cauante ne potest, sine sit aut
 de intellectu de signo, quo dicitur ad suum dicitur, licet de patet .i.
 prior; et non se habent de prioritate dicitur, ut prioritate temporis,
 in q. si est prior, quoniam dicitur, etiam est prior posteriori ad d, nam in du
 ubi dicitur duo sunt quid quid fuerit posteriori tempore ad unum, etiam
 erit posteriori ad aliud; et sic in dicitur in dicitur, habet. bene duo ce
 sunt ordine causalitatis, quod est dicitur causat. ab altero, et hoc ali
 ud dicitur causat ab uno, et hoc ab alio, et sic ignis C causat. ex B
 et hoc ex A, tunc licet ignis A et B sint sunt, at C est posterior dicitur
 et hoc dicitur =

Igitur ad prius auxilium ita est prior ad eandem opera
 tionem, ut per se dicitur intelligatur. prior, quatenus a dicitur in se .i. prior
 auxilium, quod est dicitur de prioritate nihil dicitur, licet dicitur in
 effectum, qui omnino est ab auxilio, et a dicitur nihil participat per se,
 quoniam si non esset dicitur dicitur: quomodo dicitur dicitur licet ab altero
 sit, et hoc est prior in auxilio de signo causalitatis, eo quod prioritas dicitur in
 alio est nihil dicitur in effectum, seu in opus vix, quod est ab auxilio =

Replia-

bus. Bene, quod causa auxilii dicitur intelligatur. prior relatione facta
 ad opus dicitur: at intelligatur saltem prior ante eandem auxilium,
 siquidem dicitur est causa. et auxilium dicitur dicitur nullo signo nisi
 dicitur iam ad opus dicitur antecedenter ad se, et tunc

per se requiritur ad exhibendam auxiliū; etenim si auxiliū non habet de facto a hāc causā præter præfinitōnem, etiam si hæc requirita non sit, peribit ex eū adlātionē: si calor deflueret ex defectu ionū, quando solum ad ionē fluit; et tamen ionū per se non requiritur, sicut enim est calor sol. Ideo Recentiores cum doctissimo Labo Rybadeneira, ut ostendit Disputatione præcedenti, Sectione præcedenti, Numero penultimo dicunt præfinitōnem non esse causam unicam, sed super abundantem, quā deficiente adhuc maneret auxiliū ex eū voluntariē collatum. Sed contra, quia fatentur si Recentiores cum Labo Rybadeneira. Disputatione sexta de Prædeterminatione, capite ultimo Libertatem nostram illam fore quantumvis ita de hoc auxiliū, ut non esset conferendum si non præiudicaretur efficiā, seu si non esset præfinitio, quo casu omni modo hoc argumentum, siquidem qui tollit præfinitōnem tolleret tunc auxiliū = quia fatentur. q. fatent. si Labo Rybadeneira De Præd. §. ultimo Libertatem nostram illam fore quantumvis ita de hoc auxiliū, ut non esset conferendum, si non esset præiudicaretur efficiā, seu si non esset præfinitio, quo casu omni modo hoc argumentum, siquidem qui tollit præfinitōnem, tolleret tunc auxiliū =

Ex hoc patet quod auxiliū licet de pendeat a præfinitōne intelligi adhuc per aliquo signo status absoluti, quo nondum intelligitur pcedere a præfinitōne, in signo. Licet in fluentia in opus, seu quo consideratur ut efficiā intencā auxiliū, paratur q. cooperere; etenim in hoc signo si attenditur, veniat ne auxiliū a præfinitōne ab alio principio absolutū quid sciat auxiliū ex se, ut correspondere statui adhibenti, in quo nihil

dicitur de causa auxiliij, qualis sit. Quia eo autem
 effi, qui auxiliium in tali signo de haurit, pendet, quod ignem auxi-
 lium habeat hoc moneo prius, la huius pendet. n. utroque dicitur
 de haurit prius auxiliij, veri debet, quia contra causalitate,
 ab opere faciendo quod ignem auxiliij, quoniam potest capi a liquidis mone-
 y opere ex parte voluntatis nra, quoniam dicitur, uba ubi dicitur
 rem per aliquo signo se de haurit, in qua de haurit, quia in prima
 radice de haurit scilicet medietate et per haurit fundat. Et per haurit
 dno voluntatem creatam licet potest tollere per haurit, a qua ignis voluntas
 seu auxiliij dependet, et si potest tollere eandem auxiliij, quoniam tollit per
 per haurit, nisi ponendo sub aliud prius loco illius (si n. voluntas
 nra fundat. n. operatur, Deu in haurit auxiliij per haurit, sed per
 aliam voluntatem dicitur; iam n. dicitur dicitur etiam medietatem per de-
 pendere de haurit a suo effectu, licet si causaliter, quod admodum
 per prius tempore dependet de haurit ab posteriori, a qua causari n
 potest n. a. tollit effectum, qui tollit eum causam ponendo aliam, ut qui
 tollit ignem ponendo solem, a quo veniret calor. Sic dicitur
 A. licet sui eandem et potest tollere, bene si eandem sui causae, A. B.
 dicitur, cuius eandem, si applicaret sua onerata, suggereret, si que
 sed ponendo aliam Matrem. Ex quo satis patet ad hanc 43 Replicam.

SECTIO I.

Proponitur et soluitur I argumentum (quod est I gasi parous) eo
 quod in dicitur n. s. per ad ventum.

Sic ingeniose arguit doctus P. Ribad. C. I. de Prod. Et. Et. et a
 A. B. ut in P. dicitur n. s. per ad ventum, opus est, ut actu habeat omnia
 requirita ad ventum P. dicitur n. s. sub eum potestate ipsa parare
 suo arbitrio. Sed per votum perque in schola societati sic arguentis
 et dicitur n. s. per. Tum sic. Sed in P. dicitur n. s. et alij dicitur
 ut patet; nam item eam potest parare, quod si est requirita ad ventum, non

sub in 2° non veniendi. Min. quoad 2° partem in qua sola e' difficultas
 talis q' d' voluntate parare p'prietate p' executionem veniendi; at
 hoc non potest, nam id ad quod p' supponit. causalitate vero exaa ab
 veniu requit ee casu acquirendi hoc a veniu; hoc implicat, q' efflu
 . i. Casu acquirendi suam causam veniu requiritam, ideo notetur
 veniu requit ee casu acquirendi 13. caam. Presumptio. a. e
 causa saltem mediata veniu, et aliunde, ut sic, p' prior causalitate
 mediata vero requit. ad veniu q' requit d' illo modo
 parare p'prietatem ad veniu =

2° causam mediatam vero requiritam
 tam p' prior ad efflu (modi n' requit. debite ad exaa causam pro
 xime) hoc efflu ipsum acquiri; hoc, a tali efflu mutuo depen
 dere, ita ut causa prima de se ad suum efflu, debet esse cau
 sam mediatam, in qua mutua dependentia, et prioritate n' debet
 abstrahi, et q' n' e' in eodem casu, nam p'prietate sicut p'prietate causat,
 et si causatur p'prietate seu p'prietate influentiam, id voluit inter
 tionaliter debeat; et q' p'prietate in ipsum veniu n'l q' n' p'prietate
 p'prietate, ratione n' causalitatis exerceat. Sic voluntas nra in instanti
 d' modo suo efflu debet suam unionem, et voluit ut. in
 ad ut p'prietate p'prietate in eternitate, eo quod sua unionem p'prietate n'
 dependet p' influentiam a suo veniu sicut n' implicat id q' e' q' n'
 tempore fluere p'prietate ab se posteriori) n' n' n' quam caam p'prietate
 a suo efflu) Non veniu notetur n' p'prietate ab se a tali sua p'prietate
 p'prietate causae causalitatis mediate potest ee implicite requere ad veniu
 abito q' debeat =

Quod origin' hanc causam dum admittunt p'prietate p'prietate
 licet regent requiritam vero saltem tenentur, siquidem p'prietate n' n'
 re causae mediate veniu n' n' licet requirit n' n' ut requirit de
 pendere p' influentiam p'prietate a tali veniu; implicat namque

Tempus hinc causam ab effectu qui absolute intelligitur. Quod quo
 quoniam ad hanc rem, versus a. notat. Etiam & Adversarius non
 supponitur absolute exant. quoniam ad hanc similitudinem, & similitudo non
 supponat. sciam mediam. Tum sic, sed tunc ad hanc similitudinem & Ad-
 versarius dependet delectus, & simpliciter regit ad unum
 sensum, ita ut grande ignis libertas. quod a. ac sciam unum. n. s.
 Sub quo quod prioritas quae mediate causalitatis. unde spermen-
 da. i. Libertatem a prioritate temporis, quod potest esse
 simpliciter regit ad unum sensum, ab utroque detrahi =

Quare

dicitur: Similitudo est prior, & frequentia, & ante operacionem; sine
 in potius in se habet: & regit & parat quod unum sensum, quoniam si hoc
 in se habet de scientia unum, eo quod a. quod quoniam, ut frequentia, ut
 & antecedens, ut n. si distinguitur de prioritate temporis, et
 causalitatis, quo satis est, ut a. notat. i. parat sciam unum,
 ita ut distinguitur de prioritate causalitatis mediate, seu auctu,
 et causalitatis unum. in ipsum sensum, unde potest similitudo
 per sensum parat. Ex quo est, ut dum n. attendimus ad id quod
 factura. Et voluntas quod non parat, si dicitur in deo satis firmum
 fundam. & a priori de se habet sensum unum, & frequenter
 unum. i. detrahit. potius ad sensum, quoniam ad discursum, ut
 si ex suppositione illius, quod voluntas nostra factura a deo, ut
 sciam, et voluntas divina verbi potest in utramque partem quo
 ad unum arbitrium unum in unam debet. & necessitas, seu de-
 lectio similitudinis quantum ad cadentem, in notat. n. delectio
 ut n. parat ex unum ad unum delectio recepto necessitas, quoniam
 voluntas facta, veri debet, regit notat. eius delectio. =

Regit quoniam,

ne similitudo potest parat. seu detrahi per unum sensum. si causalitas

detrahiva potest excedere ab effectu in causam mediatam, potest
 etiam in immo, et proxima, sed hoc est impossibile, et est primum,
 sed quod affirmatio debetur a vero sensu in actu e causa mediatam.
 Maior, tunc causa proxima in minus repugnat in causam me-
 diatam quam in immediatam, aliter ex ordine causarum
 et venientem in notitiam unius cause in causa altera, nam tertia cau-
 saretur a secunda, secunda a prima, et tertia prima a tertia.
 Si causa detrahiva, quod intentionali unum sufficit, etiam alteri.
 tum etiam si causa detrahiva, ut debet, debet esse extra causam proximam,
 debet esse, ita a fortiori causa proxima, ut caret proxima talem de-
 trahivam debet esse extra suam causam proximam, et nihil caret proxima
 dum non existit extra sua causa. Si non potest causa proxima mediante propria
 effectione facere, quod caret sua causa, a qua prima procedit (que causa
 remota in nra operatione), et consequenter nec ab operatione extra
 detrahitur causa remota, nisi possit etiam detrahi prima. Item Min. pr. q.
 aliter proxima detrahit non tolleret libertatem, potest. n. sic pendere ab
 operatione detrahiva, ut a suo detrahivo =

In primis in lab. arum 3, nam

licet requiratur n. i. affirmatio, si non foret principium immediatum non pos-
 set dependere detrahiva a sensu nro & p. s. sed si mediatum de
 et innotat Maiori. Ratio dignitatis, ut voluit effectus, sed sensu non de-
 detrahit suam causam mediatam, quoniam immediatam, est, quod si con-
 sensu operatur sua immo, et unde singulariter ullo modo detrahit
 vice, n. n. habeat esse, nisi a sua causa immo: p. signo prioris, a quo dicitur
 detrahit, nil debet detrahivis vice, et consequenter nec ratione sui detrahit
 causam immediatam, bene est causa mediatam, nam iam potest
 recipi a aliquo signo detrahit sensu ex vi cause prime, ut patet
 in veritate rationali, recte. n. sui potest; si detrahit auxilium dabit
 sensu, quantum honoratur, an auxilium inducendum. i. abba, lab

illa causa, id ad hoc fundatur; si vero fundetur ab ipso auxiliis,
 omnino implicaretur, cum scietur sensus, licet a. in se non dum
 sensus absolute existat, quousque ponatur causa mediata, quae cau-
 set immo, seu auxilium ad sui in debet locum, ut de debite sci-
 piatur sensus ex utroque auxilio, et abinde hoc causa fit in
 causam mediatam in se exercenda a sensu per se ipsam influentiam,
 bene poterit in causam mediatam se exerceri. Ex quo patet, cum
 1^a oratio in ponit orationem, nec delectat per se ipsum, nam per se
 ad principium immediatum illud =

Praeceptum 2°, loquendo de auxi-
 lio ipso, seu potestatem, sed non potest esse debite nisi a causa prima
 cui quae est per se, ubi sensus in se debet esse ex se, nisi a causa prima
 sui, quae est auxilium. Tum vero, id, ut auxilium causet, sensum
 necesse est, ut existat debite in se, si n. minus requiritur causa
 debita ad cauandum per se, quoniam ad cauandum debite.
 1° implicat quod auxilium mediante sensu causato per se ab
 ipso determinet causam per se ipsam cauanti immo. ipsum auxi-
 lium. 2° Res creata, ubi debite in se debet imbibere ex-
 istentiam sui causa prima: ut ut patet deus esse talis res,
 in se necesse, quod imbibat causam talis causa, sicut in se necesse
 talis causa aliquid immo. agit in eum esse, id a. ut sepe dixi
 per se existat in signis naturalibus, quod aliquod per se per se in
 esse, cum a. licet auxilium non sit in se, quoniam fluat hinc et inde
 a per se, abneque hinc et inde per se influat in sensum per se orationem
 ut auxilium et sensum, si dum in se hinc et inde per se =

Praeceptum 3°. Perven-
 tiem potest orationem per se ipsam ad sensum? 1° potest orationem ipsam
 uocacionem, seu auxilium ad sensum, et enim per se est talis,
 et virtualiter exequitur, seu orationem uocacionem, sicut a. et a. hinc. lib. 83 quod.

57
nitione p[er] se, nisi inueniendo sensum & auxiliu[m] ubi dicitur.
Cum uero: sed si potest inuenire sensum & auxiliu[m]: o[mn]i[n]e nec potest
p[er] se inuenire. Min[us] q[ui]d. Non potest inuenire sensum & auxiliu[m]
ubi p[er] se inuenire dicitur, talis n[on] dicitur inuenire ubi dicitur.
Uero nec ubi auxiliu[m] tunc p[er] se inuenire dicitur, nam tunc
talis p[er] se inuenire dicitur. Item nec ubi auxiliu[m] dicitur a p[er] se inuenire
de omni, nam implicat dari auxiliu[m] sine aliqua p[er] se inuenire:
nec deniq[ue] ubi auxiliu[m] dicitur ad hanc dicitur p[er] se inuenire ne
gatiua, la[te]ntia, nam auxiliu[m] e[st] efflu[us] p[er] se inuenire, neq[ue] dicitur
et tunc dicitur aliam causam implicat. a. exister[e] efflu[us] sine causam
ca[us]a, & dicitur, a qua dependet: o[mn]i[n]o nullo m[od]o potest uoluntas n[ost]ra inuenire
sensum & auxiliu[m]. Et si potest inuenire sensum, nisi auxiliu[m] exister[e]
et dicitur absolute: o[mn]i[n]o e[st] eius ca[us]a, a qua dicitur dicitur, & exister[e] absolute. Id
dicitur e[st] tunc p[er] se inuenire dicitur: ex o[mn]i[n]o siquidem dicitur non potest p[er] se
inuenire, neq[ue] cum auxiliu[m]. Confirmatur hoc p[er] se inuenire
secundo: si potest auxiliu[m] exister[e] in se, nisi p[er] se inuenire suggestat p[er] se inuenire
dicitur, ubi nullus efflu[us] exister[e] nisi a dicitur ca[us]a, & neq[ue] potest
operari, quia n[on] e[st] e[st] in se q[ui]d operari =

Hac si inuenire noua solutione
sed noua inspectione authoru[m] supra dicitur. P[er] in inuenire inquis dicitur
tunc potest auxiliu[m] inuenire sensum & aliquo sensu, in quo auxiliu[m]
dicitur ad hanc p[er] se inuenire dicitur, que p[er] se inuenire inuenire
in se, quo ad. Ex o[mn]i[n]o inuenire auxiliu[m], non tunc quoad dicitur nemo
omni[n]o opere. Ratio huius e[st] nam quantu[m] auxiliu[m] totum sum
e[st] dicitur ad hanc p[er] se inuenire dicitur dicitur, a tunc dicitur inuenire
tunc noua, nil inuenire inuenire, nil q[ui]d noua inuenire dicitur inuenire
inuenire opus, eo quod. i. ad hanc p[er] se inuenire potest q[ui]d ad dicitur
inuenire e[st] inuenire p[er] se inuenire inuenire, a tunc dicitur dicitur
sicut eo quod tempore suggestat dicitur inuenire dicitur inuenire

potius imitatur. auxiliium, qm si supponeret operantem. Quare licet
in se. s. auxiliium potius sciam unum; in se operari, q quo effectus.
In no opere =

Ex quo patet ad argumentum, nam licet effectus in se non
possit esse sine sua causa at potest operari, quin sua causa a liquo
patet in hoc opus; et hinc ratione causalitatis non debet intelligi cau-
sa auxiliij, nec nec sua unum. Sed et hanc: ut qui po-
te coexistere et posteriori potestitate temporis, si ideo potest
operari, ut patet in se unum; ita sic potest operari ex sen-
sum auxiliij exiende absolute, sed causa hanc, a qua abdu-
de exiit, id est hanc, hanc, que potest hanc auxilium, q auxili-
rium licet in se supponat hanc causam, sed hanc supponit q de-
pendenter a no hanc. Hinc ad hanc. Non potest
quidem auxilium operari in se nisi operari ad se supponat
definitionem hanc de hanc; ab hanc unum respectus ad hanc
quidem q ab opere in supponit, sed hanc a definitione hanc:
si in se non potest quidem auxilium in tempore operari, nisi
operari temporis supponat unum ab hanc; at hanc caali-
tati nullo modo supponit. Quod si dicat supponit tempore, licet
si causalitate, ita dicam, supponit causalitate licet si causalitate
in se, ut n. prioritas temporis in se. Probatur opus hanc, po-
tius, qm si si esset hanc, et prioritas causalitatis mediata, unde
vado operari ad auxilium supponit definitionem, sed hanc hanc-
onem influentem in opus, quod libertate sufficit =

Ex qz omnibus
infero signa orada duplici modo, et hanc in se. Exe dicit.
1. in ordine ad effectum auxiliij, hanc 1. dicitur hanc. 2. auxilium,
3. operari. Exe modo in ordine ad definitionem hanc, et hanc 1. in-
tellectus auxiliij, 2. dicitur, 3. hanc. Quare hanc hanc hanc

serget. Velate ad auxilium, secundum. a. remu absoluto; ita si ut est
 a. nono p. quo tale auxilium. Effectus ad op. secundum. ad hoc debita
 p. sione, s. n. in veritate habeat auxilium, ut licet in se sic, et tunc
 ad existendum indicat p. sione, et in hunc delecta existat sic commune.
 ab utraque nulla in p. sione. iucetur in verum. 1. m. p. sione p. sione
 n. n. i. Que ita e. p. sione p. sione in uno nono ad auxilium
 ut in alio nono reg. in quo auxilium operatur operare secundum.
 a. p. sione; ut ita e. via unionis p. sione temporis ad instanti
 ut in instanti a. reg. q. auxilium operatur operare secundum. a. p. sione.
 donec

Septimo textu.

Proponit et soluit. 3. axioma. 3. ubi examinatum, an p.
 sione efficax dependens a scia media in operari, et n.
 in esse tollat libertatem?

3. maxime axioma. At nra p. sione et indifferentia et ad huc tollit
 libertatem ex temore, seu mediato meo operari. q. p. sione
 efficax tollit libertatem. Ita patet ex reg. dicitur p. sione. n. n.
 p. sione. habeat Deus hanc sciam reflexam, si salvetur sciam mediam di.
 rectam de omnino sicut sub hoc auxilio existet auxilium, aliud
 n. existit. Sed q. ad p. sione p. sione e. habeat hanc p. sione: n. da.
 bo auxilium nri p. sione sicut efficax, q. decretum sicut vel
 virtualiter sicut Deus q. sione. habeat p. sione sicut, seu sicut au.
 xilium, q. e. sicut, ut dicitur p. sione. s. ultima. s. s. Hanc sciam
 decretum hoc inferunt omnino sicut q. media p. sione indifferen.
 tia: p. sione. n. p. sione sicut media, que quantum indifferencia s. e. in
 se n. efficacia erunt. Tum n. sed ad huc talis scia, et decretum tollit
 libertatem. 3. sicut nra p. sione, et n.

Min. nempe adhuc tollit liber.
 tatem p. sione. s. illa scia et decreto implicat p. sione sicut, sicut sicut

47
Sicut enim dicitur: Aliqui ad Romanos respondentes
pote in Deo dari talem sciam mediam reflexam, decretum quodlibet
quod nullum actum liberum potest Deum habere arbitriam mediam
directam, verum qui si dirigatur ex sua sua etiam supponat, tum
omni iustitia rationata independet a libertate Dei in esse, et in con-
noscit, tum etiam quod quodlibet decretum liberum ut procedat quidem
tamen ea p^{re} omnino, quae subiecta si indeq. ab ipso. Et p^{er} omni
sione, quo intelligitur Deus decernere; Et dabo auxilium, si fuerit
inefficax; iam supponitur fieri deitate futurum ne. s. efficax
talem auxilium, et seq. si potest ita suspensum procedere, sed absolu-
te decernere: dabo quodlibet efficax; Non dabo licet. s. efficax aut
etiam dabo, et non quodlibet efficax =

Hae tri solutio ad hunc modum
et tum q, si scitemus ceptum libertatis (maneat ne integra,
cum ora p^{er}na p^{er}na sint indifferencia) parum curandum e, an
p^{er}fectio divina getat suum ordinem, librum decretorum; aueritur
namq. ea ceptu tali quid quid. s. variabiliter de possibilitate casu,
an titulo libertatis nota repueret tali sua, ad decretum. De
saltem in Romanis possibilia e illa sciam media reflexa, et
decretum sic diiunctum. Quid. n. p^{er}hibet Paulum apud se ha-
buisse talem sciam, decretum: si sciam ore in tradendum a
Cecilio manito; similiter q. dicitur p^{er}hibet P. si sciam q. reve-
lans Dei Paulum tunc p^{er}hibet in verum, si petam, unde
habebit. Et talem sciam reflexam, si habuerit sciam directam
rationatam deservit Pauli p^{er}hibet me, ea q. dicitur. alia
si excludit. Et iam datur in P. sciam est. mea & carna diversa
p^{er}hibet, et tunc P. petenti Paulus libere veniret & diceret. =

Libert
Sicut enim dicitur: Aliqui ad Romanos respondentes
pote in Deo dari talem sciam mediam reflexam, decretum quodlibet
quod nullum actum liberum potest Deum habere arbitriam mediam
directam, verum qui si dirigatur ex sua sua etiam supponat, tum
omni iustitia rationata independet a libertate Dei in esse, et in con-
noscit, tum etiam quod quodlibet decretum liberum ut procedat quidem
tamen ea p^{re} omnino, quae subiecta si indeq. ab ipso. Et p^{er} omni
sione, quo intelligitur Deus decernere; Et dabo auxilium, si fuerit
inefficax; iam supponitur fieri deitate futurum ne. s. efficax
talem auxilium, et seq. si potest ita suspensum procedere, sed absolu-
te decernere: dabo quodlibet efficax; Non dabo licet. s. efficax aut
etiam dabo, et non quodlibet efficax =

ad huc tri' relinquere libertate ad p[er]cipiendum, licet in absolute, et in
 omni eventu ab ditionate in hypotesi. Quod in ditionate au-
 xilij indifferenti, et casu q. p[er] tunc et in casu sua illa sup-
 ponitur ut seg[re]. Item tunc sua, et decretum, licet in p[er]deat
 a nro sensu futuro, nec absolute, nec ditionate absolute, nam
 sua ditione futura, sive in exite ad huc illa sua, et decretum,
 ditionem dependet ditionate a ditione nro sensu, sub hy-
 potesi, qd deb. ditione indifferenti, sive n. carit[er] q, si ditione auxilium
 indifferenti absolute operetur voluntas nra. Si absolute exite-
 ret auxilium, et nro operaretur, et peccaret, et ipso velletur illa
 sua, et decretum, quod licet in uno sono n dependeat a nro sensu,
 q alio tri' p[er]ta aliqua p[er]t[er]bi dependet.

Quod bene explicat.

in sua media directam p[er]t[er]bi a ditione absolute nro
 sensu, etiam in se sua media directam a ditione abso-
 lute, ut tali nullo m[od]o pendet, sive n. ditione, sive n. ditione
 absolute semp[er] exite sua media, ab nro ditione futura t[er]p[er]t
 absolute, p[er]ta iam ditione tunc ditione sua media ab-
 solute, que p[er]t[er]bi exite sua ditione absolute, s[ed] inquam
 ditionate, q. d. p[er]ta queit ditione, que licet ego, dum non
 habeo ditionem, et p[er]ta vellexe sciam mediam directam
 p[er]ta tri', dum ditionem habeam: ita e[st] relater p[er]ta vellexe sua
 reflexam, et decretum p[er]t[er]bi, et quidem dum n habeo con-
 ditionem, sed dum iam e[st] p[er]t[er]bi absolute auxilium indif-
 ferens, tunc n. p[er]t[er]bi p[er]t[er]bi ab eventu futuro, p[er]t[er]bi
 etiam ab exite t[er]p[er]t[er]bi sua, et decretum =

Hinc iam ad argumen-

ty d[icitur] sua illa reflexa, decretum p[er]t[er]bi, licet in uno sono n depend-
 deant inus ee assensu nro, dependere tri' in alio sono nro ali-

quā ditione, quē & hoc signo tam funditur à tali scilicet
ut ab alio inveniendi viam, ad libertatem, a. sufficit
datur a his, non fundens ab omni necessitate, ut dicitur lecti-
one 1^a =

Ad similitudinem dicitur decretum illud quantum ad
absolutum in signo in quoque quodammodo indifferenter, tam subiecti-
ta potestati fundens à tali decreto, valenti quod illud imge-
dum in quidem absolute, sed sub ditione, seu suppositione
quarum indifferenter, ut dicitur & procedenti, quod tale decretum non
se habet, uti decretum quod datur illorum libertatem; hoc enim licet
nil ponat interium, ut autem secundum auctoritatem suam
eas immo, datur ad operandum; libertati, a. non quod non
datur interium, libertatem, si immo, s. si a. velis decre-
ty eorum. Libertatem esse quod mediis, dicitur, Libertatem
esse, licet dicitur suggerere suam mediam, ut licet teme-
re cedat, ut dicitur, s. r. & ultimum. Ad id quod dicitur illud decretum
fundens deinde quod non dicitur, in casu, & mediorum in-
differenter, quod sub tali ditione in libertatem,
ut si Deus dicitur: uolo venum, si sine libertatem, sine veni-
um: in casu libertatem cederet.

Secundo ultima

Cetera argumenta solvuntur.

Proponunt 4° si dicitur fore esse requirita ad collationem
auxilii, ita ut hoc nullo modo datur, quod non est dicitur
tunc quantum ad auxilium, seu quod maxima esse indifferenter
tolleret libertatem. & si sufficit quod immo, indifferenter ad
salvandam libertatem. Licet quod tale auxilium est incon-
sistibile dicitur, quod implicat datur sine venum, implicat
causam datur auxilium, ut suggerat sine ditione; hoc dicitur a.

s. unice effica sine sensu sequentibus. Qd.
 Si in casu p[ro]p[ri]o q[ue] r[ati]o imm[ut]abil[is] d[omi]n[us] omnimoda in-
 differentia q[ue] in d[omi]n[us] necessitas in sensu mediata tolli-
 tur libertas, q[ue] n[on] sufficit ad salvand[um] libertate, q[ue] p[ro]p[ri]o
 necessitate seu nexu mediatum. s. et n[on] p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o in q[ue]
 d[omi]n[us] =

Q[ui]a ex hoc axioma n[on] potest implicare in tal[is] q[ue] auxiliu[m]
 sit indifferens si a t[er]mine est. n[on] potest q[ue] p[ro]p[ri]o effica[m]
 ita, ut implicet sine d[omi]n[us] exister[et] auxiliu[m]; id. n[on] p[ro]p[ri]o. n[on] potest.
 q[ue] in d[omi]n[us] seu r[ati]one, n[on] potest ex neg[ati]o[n]e t[er]m[in]i: q[ue] n[on]
 e[st] indifferens ad t[er]m[in]u[m]. Q[ui]a ergo q[ue] auxiliu[m] s. indifferens ad
 sensum, ponendu[m] e[st] casu, in quo d[omi]n[us] s. auxiliu[m] sine
 p[ro]p[ri]o q[ue] e[st] in neg[ati]o[n]e essentia[m] d[omi]n[us] sensu. Quod si p[ro]p[ri]o
 p[ro]p[ri]o q[ue] n[on] potest q[ue] imm[ut]abil[is] e[st] omnino indifferens, et ad t[er]m[in]u[m]
 est. Requiritur d[omi]n[us] t[er]m[in]u[m], sequitur utru[m]q[ue]; et implicat in d[omi]n[us] t[er]m[in]o,
 ut d[omi]n[us] p[ro]p[ri]o ad r[ati]o[n]em =

Argument[um] s. licet p[ro]p[ri]o d[omi]n[us] p[ro]p[ri]o
 auxiliu[m] sine p[ro]p[ri]o, n[on] e[st] p[ro]p[ri]o e[st] ullu[m] casu, in quo d[omi]n[us] sensu.
 su[m] n[on] potest sine p[ro]p[ri]o, ut ca[us]a auxiliu[m] seu ut ca[us]a mediata sensu
 ideo d[omi]n[us] p[ro]p[ri]o requiritur e[st] ad sensum; n[on] a. aliter
 requiritur, nisi ut ca[us]a auxiliu[m]. q[ue] nec in statu d[omi]n[us] p[ro]p[ri]o
 videri sensu sine p[ro]p[ri]o, ut n[on] ca[us]a auxiliu[m]. q[ue] statu con-
 d[omi]n[us] n[on] sensu non e[st] d[omi]n[us] nec obiectum sed mediu[m];
 t[er]m[in]u[m] v[er]ba omnino necessari[is] Ma[ri]n[us] e[st] exister[et] sensu
 si d[omi]n[us] auxiliu[m] ca[us]a t[er]m[in]u[m] ex p[ro]p[ri]o =

Q[ui]a d[omi]n[us] an[te] et d[omi]n[us]
 s. sequens: n[on] p[ro]p[ri]o videri sensu in statu d[omi]n[us] sine p[ro]p[ri]o
 p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o d[omi]n[us] sensu, seu d[omi]n[us] ad sensum, nec n[on]
 esset auxiliu[m] p[ro]p[ri]o secundum sequentibus p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o,

seu rationis. Per modum rationabilis, modo nam; dum. n. quidam
 Deus; si debet auxiliari, sentiet ut hinc: addit, nempe cadente
 ab auxilio causa & prohibitionem, sicut addit, nempe coexistente
 scilicet media, inferente causam in ratione. & dicitur de causa. s. vera de
 statu rationabilis, in quo prohibitionem ponitur ea p. hypothese, sicut q.
 ponitur hypothese; sicut quando ponitur prohibitionem ea p. rationabilis
 nam omnino contingens e, q. si debet auxiliari, dandus. i. ea p. q.
 ut patet, dum auxiliari idem e inefficax =

Argumento 6. Neguit leg.

habere suam rationabilis p. attendens in auxilio, non simul
 p. hinc, a quo p. hinc tale auxiliari; licet. n. non potentes
 p. hinc, et p. hinc cognoscere, possumus videtur, quod fuerit
 ea in p. hinc auxilij omni alio recluso; si indagamus quid fa-
 ceret in, si in. a. Quando n. dependet a Deo in operari;
 Deus si neguit hinc hypothese facere, nempe ut sicut quid fa-
 ret auxiliari in sua, si n. dependet a Deo; q. neg. si dependet
 a prohibitionem. Quia sic patet, cum q. non a priori p. hinc a
 Deo, qm. q. prohibitionem su. hinc; cum etiam q. ad in, s.
 in hinc, et in. 3. auxilij, nempe per accidens e videtur
 cuius causa. i. caa, a qua auxiliari q. p. hinc, si hinc caa n. h.
 in hinc de auxiliari =

1° hypothese in p. hinc neguit facere Deo,
 (ut dicitur in hinc. de hinc; si sicut neguit q. faceret hinc
 si esset monachas, hinc. n. si hinc nra) at bene hypothese
 p. hinc. Cum q. p. hinc. i. dari auxiliari, quoniam debet p. hinc.
 in hinc debet, recte si videtur p. hinc auxiliari, si n. hinc
 a p. hinc q. tale auxiliari e in p. hinc, q. auxiliari reale p. hinc
 at, hinc a Deo p. hinc in hinc ad hinc in hinc, & in 1° casu. i. reale,
 in 2° hinc =

Argumento 7. saltem in statu absoluto non datur
 vere ullum signum, in quo auxiliium. s. indifferens ad p[ro]p[ri]etatem.
 At sine tali signo in statu absoluto non datur vera libertas
 Ma. Min. patet ex dicto ante Sect. 1. si n. g. ego absolute ex-
 ito, et si vere indifferens quod effectus in statu determinato.
 Mai. qd. nam de signum absolute excedit auxiliij e sub hac p[ro]p[ri]e-
 ne, de natura, s. n. auxiliium. s. quod creatum, implet absolute
 existeret sine sua causa sec. a. alia et qm p[ro]p[ri]etate, id statq[ue]
 absolute factu. includit eorum absolute auxiliij, qd non datur
 ullum signum in statu absoluto, ergo auxiliium. s. indifferens
 ad p[ro]p[ri]etatem =

R. Dico 1. Maiorem: in statu absoluto auxi-
 lium nullum signum indifferens ad p[ro]p[ri]etatem datur absolute, sed;
 ex un[de] efficiat auxiliij, nego totam, nam auxiliium etiam in sta-
 tu absolute habet virtutem e, ut nullo m[od]o inuetur p[ro]p[ri]etatem,
 nec in sua virtute etiam agendi imulet. potius q[ue] hanc p[ro]p[ri]e-
 tem qm p[ro]p[ri]etatem, hoc a. sufficit libertati, sicut licet absolute
 et in re voluntate sua et s. indifferens ad suam virtu-
 tem, que in re iam datur, libertas tri[um] e, q[ue] ex un[de] signi causalitate
 e indifferens; p[ro]inde. a. e, ut se dixi p[ro]p[ri]etate libertate
 signum unum causalitatis, que sola vera causalitas e. Dico ad p[ro]p[ri]e-
 tatem Ma. qd. de nonum absolute excedit auxiliij e quidem
 sub p[ro]p[ri]etate caante auxiliium. Id non aliquid unum addente
 un[de] auxiliij, ex quo nihilcluditur e indifferens p[ro]p[ri]etatem
 ad libertatem =

Ex his solutio e argum[ent]o. si sic oby. si max[ime]
 dependet sensu a hoc dictato auxiliij, qm auxiliium ad hac
 etiam p[ro]p[ri]etatem, etiam etiam sine hoc dictato auxiliij,
 p[ro]p[ri]etatem datur potest sensu sub hoc auxiliij. Tum sic,

venit manere indifferens; quod habetis potestatem dicitur eadem ab omni principio im-
 mediato incho; sicut n. potestatem dicitur potestatem ad opem, ita dicitur potestatem
 nam ad carentiam operis. ergo sicut non sufficit potentia ad opem
 ex unius principii immediati, nisi ex unum; ita ex unum omnium
 immediatarum debet dantur ad causam seu indifferentiam
 ut potestatem ambulare non sufficit potestatem ambulatam secundum e
 procedentem a vinculis, si realiter vincula . . . =

Proves ultimo

de deus in auxilio ullum solum indifferentia potestatem abso-
 lute ad significationem, quod a deo debet cadere sub merito;
 etenim sub meritum cadit potestatem voluntati omne id ad
 quod obtinendum pro statu absolute est indifferentia. tam
 vero si eadem potestatem significationem caderet sub meritum, si-
 militer posset ipsa voluntas, et a deo sub meritum cadere;
 sed enim aliter quod meretur premium, nisi quatenus me-
 ritum sub operibus exultat voluntatem divinam ad utendum,
 seu significationem id quod est premium. Inquirimus hoc argumen-
 tum etiam vobis quoniam significationem, nam licet significationem si sit
 requiritur, si sub meritum non cadit, curus rationem de di-
 Sect. 2. Deum Q. P. absolute. Igitur sub meritum si cadit illud, ad
 quod est indifferentia in voluntate sicut a ratione imm. causalitatis; nisi . . . abso-
lute indifferentia a ratione absolute eadem, etenim indifferentia, quod si dicitur
absolute a ratione absolute eadem, iam a se ipsis exoritur absolute
 eadem meriti quod si eadem absolute omnino requiritur
 ad merendum, cum nullius meriti sint opera idionata =
 Propos. 10. Utrum deus Sectio efficax ad gloriam ut
 coronam ante primum merita.

Sectio 1a

Statu questionum et solutionum s. d.

Gloria ut corona dicitur illa que dat. ppter merita iusta. Non
Non coronabitur nisi qui legitime iuri qui legitime certaverit.
Et utrum ad hanc gloriam licet in consequendo iuri existentibus ab-
solute meritis. Quod in pdestinati efficaciter, absolute ante
qm cor absolute pvideat deq. merentes, seu decedente q in gratia;
pvideat, inquam, absolute, nam rationate opus e ad id quod Deus
intendat efficaciter gloriam, utroque pvideat futura merita, sine
q. gloria obtinenda est; verum. n. prudenter intendit qm effi-
cacter, quin certq. s. se bene merita, q. q. sine obtinebitur. Cumq.
Deus intendens gloriam, ut coronam, cum nullis obtinere pponen-
ta, opus e q. pvideat, si ponat talia auxilia futura merita, medij
q. obtinebit. qm gloria. habui in illa intento dicitur iur-
pudenter ee ante sua merita (antecurritate in tempore, sed
directione) q. sic dicitur soly pvidens in statu rationato simp.
merita in n. =

Intentio hae efficit gloria vocat. electio, in q. ver-
setur circa merita, sed q. quoad sine gloria pfect pdestinatio
regni, sine illi dicuntur electi Matth. 20 multi u uocati pauci
uero electi, nulla q. uoce in scriptura aperte significatur
pdestinati, qm electorum nomine Matth. 24 Propter electos ex-
urabuntur dies. Matth. 13. Porro electi q. uocati est. q. dicitur
status questionis pcentu e, Quod ne Deus efficaciter pdestina-
tor ad gloriam sue iuri gloriam obtinendam q. opera me-
ritoria eorundem efficaciter intendat intentione quae libera-
ri et gratia ante qm pvideat absolute contenta talia ope-
ra, que moueant deum ad talem intentionem, seu electionem =

129
11.
affat. Ma plurimū antiquū & Mag. apud Fran. S. B. Mem
Somme muniter S. S. S. S. S. S. Mem Scholastic

Lib. 1. D. 41 & pote aliter dui, lib. n. Quamvis 113. Refert
 S. B. & omittendo ista, at in de d'illo fuerit, ut videt bono Lib.
 Liba Min 4. 1. de Dec. Lib. 3. Q. 4. q. 6. N. 339. Mem ex
 d'ant plurim in Hispania, Italia, et Germania, ut Refert. Per
 Sannus D. 3. Q. 4. et in Italia ut Refert. Sannus & d'ant
 rebol. Sannus Mol. S. 1. Memoro 7. sua. in Opus. Lib. 3.
 de Auxiliis a G. 13. Bellarm. 4. 3. Lib. 1. de Graa et Libero
 Arbitrio G. 15. Sannus Lib. 6. Met. a G. 2. 95. Sicut Didacus Ruiz
 fere p. 2. duos integros Tomos de Provida et p. 2. 1. Denique
 p. 2. 1. 1. aly plurim extra ut d'ant rebolam & d'ant. Aliz
 d'ant, quorum loca, a Novum q. plurim dato in vero indice
 d'antationum in presentem p. 23. =

2^a negat. Ita Sennus de de
 Prod. Lib. 1. Q. 1. D. 109, Gal. p. 23. Et. Henne 123. 113. Italia
 de de Prod. G. 6. A. 2. G. 11. Sannus Annus D. 19. N. 64. Moncer,
 Meracis, Sannus, Sannus in Manuscr. de Graa, que Italos de de
 Refert Martinon 1. P. 119 N. 92 et Regitib, quos oes latius Refe
 ram in Indice citato =

Modo q. maior d'ant sententiarum, et d'antationum
 nobilita, nota inter d'ant d'ant d'ant d'ant d'ant d'ant d'ant d'ant
 aly, n. solon ponant hanc Sectionem ante p'urionz absolutz
 meritum, id etiam ante q. suam liberam; nui ueris d'ant, ut reue
 t. Libertas creata supponit suam mediam, q. d'ant d'ant h'at ma
 ximum ad p'eri n. e attendendum; nam quidquid .i. de Libertate
 n'at, tota q. e, quom' stet deum uelle oibz gloriam ppter merita,
 si ante p'urionz merita aly, q. efficaciter p'urionz. Nota d'ant d'ant
 d'ant d'ant d'ant d'ant d'ant d'ant d'ant d'ant d'ant d'ant d'ant
 supra negant q. Sectionem absolutam ante p'urionz merita, aly
 d'ant d'ant d'ant d'ant d'ant d'ant d'ant d'ant d'ant d'ant d'ant d'ant

saltem quatenus ea procedit ex sua natura efficaci; specialiter &
 affectionem excitantem circa potestatem & ipsi. specialiter benevolentiam
 que excitantem dicitur. in de n. dicitur & a. ut patet infra.
 Nota & ad presentem questionem supponendum atque liberis dei
 addeq. intus distinctionem q. inter ipsos ea natura dei saltem in-
 dualiter; q. fere q. toto hoc tract. supponendum e. ab his solum
 loquimur. *Adonecia*

Sectio 1^a

In 1^a de iuris de possibili; ubi de Sectione independentem
 a natura media.

Quo 1. Sectio efficitur ad gloriam, ut coronam p. dependens
 a sua natura possibili e. quin. i. potestaria merita. Item possibi-
 li e. que. i. potestaria merita. Omnino t. implicat indeq. a sua
 natura, nisi in aliquo casu perit. Sectio h. quadrupla e.
 1^a quoad o. cui p. q. f. ex dicitur.

1^a que p. quia e. dicitur
 p. nam talis Sectio idem potest sequi p. primo, cogit. d. i. an.
 et efficax quoad libertate sua. At d. i. p. unum veritatem, et ope-
 rari p. quia unum. indiget satis dicit ea p. procedenti n. p. quare.
 Et cogit. h. Sectio vult gloriam candidam in executionem
 p. merita; et nec ea sui tituli sequatur; bene n. habet volun-
 tatem aliquam subiective haberi gratiam, licet obtineat ex debito;
 hoc e. vult opus executionem ea utilitate, si qui nullo adhibetur
 debito intendit vendere merces p. p. quatum, intentionem quidem
 habet gratiam: id est cuius dicitur ad executionem n. gratiam
 tam. p. idem patet in voluntate gratia saluandi o. homines, que sub-
 iective habetur liberaliter, licet ipse n. executionem gloriam, nisi ex utili-
 tate. Et deniq. neg. sequatur Sectio ista, cogit. imp. licet p. ante p. quia
 demerita; etenim bene potest deus ex aff. specialiter in vitam, morte

a. peccatorum et uult nisi quasi coactis a nisi peccatis. Examinu in quernian-
 do a uirtute et liberalitate, excessu, supbia, a uirtu crudelitate, de quo plura
 infra. Cum sic, id solum ea hu. trius capitibus poterat repugnare et lectio
 efficax ad gloriam, quae n. s. potest prout merita: et tunc lectio possibilibi
 quidem est.

Quia: quae n. s. potest prout merita: q. n. potest dari electionem effi-
 cacem ante omnem prouisionem absolutam antecedentem, mihi euidenter est,
 qui cetero etiam admissa ab aliis distantia uirtuali inter alios diuersos;
 inter uolitionem et efficacem et sciam absolutam de eius obiecto ad
 mittendam in se: nam cum uolito et erga statum est uirtu sp. bene uia cui
 (uirtu et uirtu cog. et sui amor, et splendentia, ne pcedam in infinitum: i
 uolito, ut connotatur eam indicat uirtute distantia, et uirtu sic ut
 amicitia, q. uirtu, indicat a suo gaudio, et splendentia distantia. Vide
 Q. 4. S. 3. et explicatur) Et autem ipse cum uolito et efficax, uirtu eam
 obbenderet connotat eam eam suam, seu obiectum, et quo necessitas tunc
 uolito: et hoc uolito, seu electio, si efficax. i. sic ante prouisionem
 absolutam antecedentem, q. q. necessitas. Quae axioma. saepe uirtu in
 publicis Disputationibus et est, qui in caude fuerunt electionem ante
 prout merita =

2^a pars posita resolutioni, nempe possibilibi electionem
 quae solum. i. potest prout merita. Et ea dicta Q. 8. S. 6. et dicitur. Potest
 deus dare auxilium efficax in aliquem finem quin moueatur et a
 tali fine, sic potest incarnationem, quam prout efficacem in nos eam
 salutem decernere ex alio fine. Et similiter auxilia efficacia in glo-
 riam potest offerre, et sic ex fine gloria, id ex fine alio. postea autem
 potest ea auxilia, et merita prout absolute, cum n. potest gloriam decer-
 nere et ea quae dixi. Res. 1. et est uirtu potest prout merita. Sed
 patet ad requisitionem gloria etiam uirtu et sic merito requisitam
 electionem hanc ante prout merita.

3° Item nempe sequuntur electionem ef-
 ficacem ad bonam independētia sua media, sive talis electio dicitur
 sive s. imm. p. dicitur, ut aliqui noviter scribere exultant, sive
 ut sequitur Thomae Dominicanus (sive Dei decretum subdant
 exponatur, intendat q. Deu. sicut efficaciter, quin applicat pro-
 portionata media; ita n. ab eodem dicitur efficaciter sicut
 ut cononam quin applicat media efficaciam ac si vellet calorem et
 sive sicut applicat nunc) talis electio illativa. s. medicorum p. dicitur
 sicut intus. Sequuntur inquam huiusmodi electionis p. dicitur
 q. libertas sua sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut
 imm. in sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut
 dicitur in sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut
 dicitur a sua media in sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut

Quia omnino

independens, nam ut sicut in ultima p. dicitur sicut in aliquo
 casu extraordinario, quo exegit sicut sicut sicut sicut sicut sicut
 p. dicitur s. penultima p. dicitur sicut sicut sicut sicut sicut sicut
 ex aliqua serie infinita, ad quod sicut sicut sicut sicut sicut sicut
 habeat p. dicitur sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut
 poterit dari electio efficacis, quin s. sicut sicut sicut sicut sicut sicut
 absolute, sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut
 sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut
 in sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut

sectio 3^a

Conclusio 2. Natura de facto electio hęc effi-
 cendens a sua media.

Hęc conclusio est unice sicut sicut, nam sicut sicut sicut sicut sicut sicut
 et sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut
 sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut

1° Deus p^{ro}videt, si dero. h^{oc} auxilia. Et tuda, illud q^{ue} tuda sal-
 uandum. I. h^{oc} p^{ro}videt scia d^{ire}ct^o decernit efficaciter, ut lo salu^{et},
 seu gloriam. 2. 3. Ex ista intentione donat talia auxilia. 4
 Sicut videtur auxilij, creata absolute futura. 5. p^{ro} hanc unum
 d^{ire}ct^o exequit. gloriam. Nunc q^{ue} in q^{ue} de facto maximum,
 si non unicum fundam^{us}. circa res supernales & eccl^{esi}as aucto-
 ritas, qua sola nobis innotescit, qu^{ia} s. voluntas dei, et beneplacit^{us}
 effectus, id est =

1^a p^{ro}bat ex Rom. 9. Cum si d^{omi} nati fuerint
aut aliquid boni egerint aut mali, secundum electionem
oppositum dei manet, si ex operibus, id ex vocante dictum est
et, q^{ui} maior serviet minori, sicut scriptum est: iacob dilexi, i^{erem}
a. odio habui. I^{erem} h^{oc} lib. 2. ad i^{erem}as ep^{ist}ol. De i^{erem}as. 97. Proq^{ue}
q^{ui} effectus decipit, qui dicente veritate, si ex operibus, id ex
vocante dictum est: non dicitur ex futuris operibus, qu^{ia} Deus illi
facturum ee sciens iacob esse dilectum, atque ita dicitur
tu apostolo dicenti. Non ex operibus: quia si potest d^{ire}re si ex
presentibus, id ex futuris operibus. In q^{ue} s. verbis apost. & Aug. lo-
quitur de electione ad gloriam exemplo illius temporali elec-
tionis: loquit. n. de electione ad p^{ro}curatum, i^{erem}as ad p^{ro}-
curantiam finalem, qu^{ia} p^{ro}inde est, ita explicat Aug. in in-
stanti i^{erem}as i^{erem}as, cui Deus parat baptismum. Item sic sermo
de electione efficaci, quibus fuit iacob dilectus. Deniq^{ue} ante
opera si solum nate, id etiam supernalia, ut etiam patet
exemplo instanti i^{erem}as i^{erem}as, et patet ex simi^{li} a d^{ire}ctura Aug. q^{ue}
aliqui si dixerit apost. un^{de}ter si ex operibus, id dixerit de ea naturaliter.
 2° De facto admittenda est electio efficax, qu^{ia} s. pot^{est} quia merita =

Quibus
 h^{oc} i^{erem}as i^{erem}as i^{erem}as, omnia est Aug. cum auctoritate pot^{est} scripturam

Voluntas collativa cuius est causa ex intentione glorie, quia vult hunc orbem,
 neque. n. in Deo aliquid contingit maxime in exercitiis rationum actuum,
 cuius ex plena voluntate est agendum. D. d. B. §. 2. co
 autem ipso tali volente collativa iam habebit connexionem effi-
 cacem ante proxima merita; ad proxima autem si semel admi-
 bitur volente efficacia connexa cum gloria ante proxima me-
 rita, & quivaleat sectioni pure. Contra secundum. Licet lo-
 que dixerim deputatione octava, sec. sexta, posse voluntatem
 divinam meriti saltem sine quibus intencio. propter talem finem ad
 dequidantiam presentem deus opera operatur propter sectionem, ut et
 ipsi saltem dequant; et quidem diam notis, ut et deus ex si-
 ne gloria operari, quid ob stare potest, ne ex gloria intencio movea-
 tur, dum effectus auaritia, siquidem abunde voluntas ea dicitur
 na gloria meritis, ut dixi. Denique saltem operum ex inten-
 tione gloria et voluntate collativa in se intentionem intenciam
 ratione specialis voluntatis, qua Deus vult omnes homines salvos
 fieri; imbibit etiam tale operum voluntatem efficacem, seu ef-
 ficaciter operam gloria antecedentem ad merita, ratione voluntati-
 onis collativa, ut videtur ex dictis supra. In hoc. a. operum intencio
 arum. aduersariorum. Q. d. B. =

Quaestio. uolitionem collati-

uam operari quidem ex fine infuso glorie; si in efficaciter eum
 uolendo, si in efficaciter. Sed nunquam dabitur intentio effi glorie
 ante sua merita. Ad. q. inintelligibile est uolitionem ex ali-
 quo fine elucere media efficaciam praesentem, ut talia, quia ea uoli-
 tio amet efficaciter finem; nam amare efficaciter finem nihil
 aliud est, quam ponere media efficaciam, ut talia ex ui intentionis;
 siquidem iam de tali intentione est impossibile uolito finis in quo
 dicitur efficaciam intentionis, neque. n. intentionis. ut. effi. de. ob. imm. ex

quod cum dicitur, ut patet ex dicto de Deo. Cognitione dicitur. Item sine intendit suffi-
sufficienter, seu quantum est ex se, qui ponit media sufficientia. Et
et intendit efficaciter, qui ponit media efficaciam, ut talia. Enigme
quidquid de hoc. i. iam datus est predestinati intentio gloria ante
suam merita, que se ipsa induit obiter est. in ea gloria; sed
a. sufficit sic, ut in se conceatur dari effectus electio ante suam me-
rita =

3° probas. Deum intendit ad electum. Gloria omnibus ante
suam merita; vult. n. antequam merita quantum est in se, ut ois
saluentur. Ex qua intentione coititur ad amanda et eligenda
media sufficientia ad talem finem. Et ad amanda et utilita-
tem, quam videt in eis medijs ad talem finem. An certissime
sic; nam qui intendit rem, et quantum est ex se sequi finem
despenderet. si amare rem sine si despueret aliquam utilitate
medij, quod habet; et quidem si Deum in intentione tenetur amare
omni utilitatem sufficientem, quoniam videt in auxilijs ad salutem
sua et utilitatem efficaciam, si eam videat, (ut certum est videre et amari
pro a Deo proprio ex Act. et d.) quod sequitur, maius est pro-
nata est sequenti actuali saluti, quam intendit Deum. Tam vero talis
electio medijs, ut efficaciter utilis in salutem salutem imbibit intentio-
ne efficacis salutis. Hic a. Sicut. et dicitur in Deo ponenda est amor salutis nre,
quoniam vehementer dicitur ponit sequitur gloria, ut corone; ab ea dicitur electio. p. d. d.
ta, et ex dicitur in reg. intentio efficacis gloria ante suam merita. Hanc
potest sequitur gloria, ut corone. Et =

Ad demum omniter avouitur Deo
specialis beneficium quod predestinatus potest quoniam regis, cum. Hic est auxilijs
efficax ad reverentiam finalem, et n. p. antinomiam reverentia do-
num magnum, predestinatus quod ut specialis. dicitur tenentia ad omnium
actionem quod illo: tum sic, sed hoc si dicitur nri proprio collationi auxilijs.

Quod licet eadem ee, ac sortitorem effum: Nectio. n. tunc cer-
ta dicitur, q. sortitum effum, & a. s. de Nectio licet in se efficax hanc
in efficaciam, et certitudine in coarctat nisi medijs bonis operas-
nibus, ideo dicitur q. q. bona opera uocatio, et Nectio q. ad
certa. =

Obj. 3. gluxa P. m. testimonias, que inde apud meum indiem
in presentem quibus. D. N. S. Num. hic, q. iugentibus. 3. opponitur ab
Adversarijs q. nom. ab Aug. Ab. 1. ad Augustianum, q. ibi. non
in Nectio pcedit iustificacionem, sed Nectioem iustificatio, nemo. n.
Nectio, nisi iam distans ab illo, qui dicitur: unde quod dicitur
E, q. Nectio nos Deu ante mundi distributionem, quidam quomodo
. i. dicitur, nisi pcientia. que uerba ita uigent de Nectioem ante
pua uerba, ut Petrus. Ab. 2. de Nectio, q. 15. putauit ab Aug. iam
seniore ea retractata ee. Sed hoc omno ea uerba si capendo. Sic con-
tendit Aug. Nectioem subsequi iustificacionem, sed q. illa eterna est,
et hanc temporalis, ob quod Nectio requit subsequi iustificacionem in se
Sunt saltem subsequi in pua, quatenus pua uerba, et iustifi-
cationis pcedit Nectioem =

Hic, et similibus testimonijs ut respondant
Ab. n. s. communiter dicitur de P. sua. Ab. 3. de Quilibet q. 18.
Montana I. de P. d. C. 10. Sect. 4. duplicem Nectioem ad-
diciam, alteram gratuitam, que p. tinet ad ordinem, que intentioni,
et q. ante pua uerba, alteram debitam ex uerba que p. tinet ad
ordinem coegutionis, et post pua uerba, et iustificacionem: Hanc
electum dignorem et dignorem supponit iam in pua ideo q. eum
e. hanc, et de hac q. Aug. Sic P. uel. n. dicit Ap. 1. Car. in caput
q. Roma) electionem uoluntatis humane l. n. a. comp. n. cet. in utroq.
Ortu damnationis q. dicit, sed electionem gaudubio graa, que in
inuenit eligendos, id facit. Proportio iustificacionis manet in secun-

dum debiti, sed in gratia electionem, qua eligendor facti Deo
 si inuenit: q^o nequaquam opera bona in hominibus qua eligat, sed
 facit, ut ipsi faciant opera que parit eligere. Item a. electi
 nisi iam distans ab illo, qui reijctur et propterea electionem ge-
 dit iustificas; et in casu duobus antequam a liquid equent alter
 electus e, alter reijctus. =

Quo uero, ut quidam a distantia electionis
 intentionis ab executione, seu ordinationis intentionis et executionis, de q^o
 parte; castimo et satisfaci huiusmodi Aug. et similibus, si Aug. intelligat de
 Electione. Sicut accepta putat acceptationem uniuersam, et positiuam excul-
 sionem ab reu a bono, ad q^o unq^o e legit; tali. n. electus si accepta spe-
 te nunquam anteced. admixta, siquidem Deu neminem electi
 peccati, seu positiu excludere a Regno nisi coacti ab eius demeritis,
 ut dicam in Deo de Rege =

Sed arguetur. ne ulla electio ad glori-
 am Deu antecedat merita. Ideo d^o Aug. et oes Theologi. quia q^o
 indeq. a meritis p^odestinata, q^o in executione datur indeq. a meritis; q^o
 gloria in executione electa indeq. a p^ouisione meritorum, nulla
 p^odestinata, seu electio ad gloriam est ante p^ouisionem meritorum.
 Ad Reg. hanc nam, nam ut aliquid. s. collatum indeq. a meritis, re-
 quiritur, q^o nulla uoluntas effi collatiua illius. s. meriti debita,
 si. n. aliqua uoluntas effi e debita, iam ratione talis uoluntati erit
 debita collatio; ut. a. aliquid p^oferatur ob meritum, sufficit q^o una uo-
 luntas effi ex merito. s. q^o e sicut licet. s. bona h^ode via. Quia in executione
 existit ante instantia: q^o decretum de exad. D. i. e ante instantia A, sec^o
 uero ita: decretum e ante instantia A, et ad etero: q^o est. ita similit^o
 suu. Ratio huius e, q^o executio requiritur ex electione. Sicut si elec-
 tio sequeretur post meritum, a p^ouisioni et executioni, etsi h^ode e ante me-
 ritum, etiam et electio, que antecedit executionem: ab eo ipso q^o electio

.i. quia executione bene utitur, quia electio n. i. post merita,
quantumvis executione .i. post merita =

Secus? Alia argumenta
contra electionem efficacem ante primum merita
ex voluntate generali, quia hoc de
facto circa omnium salutem.

Deus vult omnes homines salvos fieri et ad vitam pervenire. Sed hoc non habet
quod determinat et fiat ante primum merita: o talis electio non datur
Mati. et sic patet. Minus inquam est difficultas quia si quod talis voluntas
arguit in Deo equalitatem affum in gloriam, quantum Dea re, licet in
equalitatem velit auxilia; at sic equalitatem affectivam in gloriam facere
requirit si Deus ante primum merita velit efficaciter vni saltem gloriam,
tunc n. sine dubio est inequality affectus in gloriam, qualis incedit
inter affum inefficacem, et efficacem, aliunde scilicet a Deo care, at ita
anteced. ad merita: o voluntas, quia Deus vult quantum est ea re
omnium salutem, tunc intentione efficaci ad gloriam =

Deinde

Minus. pr. si Deus omnes determinat et fiat ante primum merita, l. de me-
ta, iam opus est, ut electio sic firma. i. de his qui omnes, qui in
electio sortiri auxilia inefficacia, quia legum celorum amittant,
generabiliter est impossibile cum de inducna quod Deus legem
auxilia inefficacia; implicat. n. in magna multitudine derogata ge-
nium liberorum, qualis est responsum, venari deo in agendo un-
formiter nisi Deus de inducna illi parat inefficacia auxilia
ut parat in alij collectionibus societatum liberorum, in quibus omnes ho-
mines derogati operant. unum formiter nisi de inducna ali-
quod parat hunc uniformitatem: potest quidem sine esse, quod mul-
ti in se sint, quia cum stringunt Co. sapienti alij, tunc, at quod
quod et solus derogati deinde stringant vni de inducna

choant. impossibiles. Nam uero sic inducitur circa Reges uoluntati grati, ut ois saluent, dicitur =

3° Deus in illius uoluntate

grati. Sed auctoria Regu ex reia intentione, ut sequantur Chriam; sic a. auctoria dare et ponet, si ante iura merita e Regi- res plectonatos; etenim eo ipso antequam fuerit auctoria, iam gra- res ea futura inefficacia in Regu, qui uero plectonatus uidentur, eo potius impediendum ee infallibiliter finem, nequib donec reia uelle; sunt e. nequib sine reia uelle, qui ea reponit merita, ex quo uidet sequendum infallibiliter finem. Iff. Deus in uoluntate grati eque abo minatur poenam, ac minaturibit glo- riam suo uoluntate meritorum admodum p. familia, qui uolunt operarios in vineam suam sed denariu amittendo, h. lucia- do. e. it in humanu. Nonibi quentis et g. m. u. et. it. uoluntate uineguali antecedenti, ne uoluntate interna conueniat a ueltri coherens uoluntati, ita similitur =

4° illa uoluntate grati exi-

stantia Regu, ut salutem sequantur, uti plectonati mouentur ad saluandam, ut certam faciant suam electionem, utq. metu, et timore suam salutem operentur. B. h. g. u. m. d. 12, ad qui uane si fuerint (uel illi operabunt) si iam sine ulla uoluntate si ueltri absolu- te ante merita; quidq. n. plectonati plectonati timen a uoluntate uoluntate ablatum e. plectonati electionem; g. uoluntate illa grati de salute stare nequit plectonati ante iura merita. Iff. in illius uoluntate gra- ti gloria uenit plectonati ut premium plectonati merita, ut aut o. de- sint causa gloria; g. gloria n. e. plectonati efficaciter ante merita. Iff. si g. premium ut tale uenit plectonati etiam post iura merita, ideo habet nates n. hent uolunt. plectonati, g. natio sequunt. ad act. h. uolunt. hanc dicitur quis suis meriti obtinere, id g. anteced. ad iura plectonati

veritas. Ideo gratia meriti in cadit sub merito; si a. ante meritum
pignora bona iam negantur post meritum, gratiaque bona et
tutabitur in casu antecedenti ad meritum =

Ad 2° Respondendum tria sig-
na dicitur. 1° in quo antequam recipiat Deum voluntatem gratiam, que
equè seiv intendat salidam omnium hominum peccatoribus gratiam sine
dram quid eruenet, si ex tali intentione ponat sane verum au-
xilium; sicut nimirum dicitur in 1° et 2° illis. 2° in quo an-
te gratia creata pignora voluntatem illam gratia ex intentione
et loquens ostendit ea auxilia, pignora inquam, sub amari efficaciter
et loquens suam pignora auxilia fore efficaciam. De aliis a. n. dicitur
flecte pignora, seu debet, ad gratia ex intentione gratia salu-
ti eadem est auxilia illa. 3° in quo dicitur, quod et omnibus auxiliis
in signo 1° videtur operatur, decernit in signa dicitur novam, et ubi dicitur
gratiam quia operatur, sed relinquere in statu quod inefficaciam. Et
supponit facillime sui oppositio, et dicitur, quod nati videtur, ea hac e. lect. ante
gratia merita et voluntate gratia; quia Deus seiv, et ex animo n. g. intendit
salidam, dicitur =

Ad 3°. R. Licet quoad actum eligendi det. iniquitati
tali, dicitur equalitatem quoad actum intendendam salidam, in clivum in
voluntate collatiua auxiliium. Quod voluntas dicitur in 1° signo ea equè ten-
dens in omnium salutem relinquens q. in omnium actibus negationem salutis
medii auxiliis gratia, licet Regi ob suam malitiam abutant. eundem au-
xilii d. pignora signum. Ad 4° n. e. equ, q. Deus de industria se li-
cat auxiliis inefficacia Regi, nam eo dicitur, q. debet seivem auxiliium
que pignora in 1° signo dicitur in 2° n. signa dicitur subeivem gratiam, ad quam
et coiv seiv intentio loquens, ut patet in pignora iam ois Regi ostendit.
auxilia inefficacia, ita ut a deo voluntatur inefficacia, q. Regi n. ad hoc
enim requireret. industria eligendi inefficacia; n. deo Regi n. q. auxi-

ha, qua cum, et fordito ex eorum culpa negligencia si, et sequuntur. -

Ad 43. ubi dicitur in 2.º rono juratiam auaritia
pocenda Regi d.º. rememuriam in 2.º rono fore negligencia si solaten
et nec noua gratia uberior erit accedat; ad et in 2.º rono riam exclusua
s. hae noua gratia, et dicitur dicitur certis aut absolute pro rono de impe-
ditore saluti, siquidem salus impeditur, tunc impeditur. et glaci-
tum, qd detrauerit Deu in 3.º rono. Et dicitur 2.º auxilia omnino in-
difficilia si, ut rontiant, fatiem effum, et dicitur, si impeditur Deu quo-
omni effecta auaritia qd bene ex seua intentione, et rpe salutis;
quod a. gortea qd uoluntatem tertia roni qua negat uberionem gratiam,
et gortis intendere, et rperare salutem a bono dicitur n. et dicitur uoluntas
ultima beneficia et. s. ut latius dicam in de de Regia. Ad dicitur
nem 2.º uoluntas gratia aditadate, et rmita humanu gmitadibus, et rri
in Deo omni p. r. opus, et dicitur omni uoluntate suo modulo, nam nec p.
familiam p. r. eruentu gortea dicitur, ut Deu cor p. r. et dicitur in eodem
instanti, in quo gmitat, oncedum laborantibus =

Ad 43. Per illam uolun-

tatem grales dicitur exant. Regi, ut gortent salutem, qd rone talis
uoluntati rami salu sub eorum arbitrio rone dicitur p. r. et dicitur. et dicitur. p. r.
dicitur ad huc rime de bent, quia ulla securitas illi ueriat, quod
sanderi in eorum libertatem. dicitur et dicitur, rone n. dicitur
effia rone. et dicitur ad eorundem arbitrium, ut late dicitur p. r. dicitur.
p. r. ad dicitur et dicitur luxantur gloriam, ut p. r. dicitur, dicitur
coronam, qd licet hae decernatur inde p. r. a dicitur, et dicitur ut dicitur
nisi dicitur. ab illis, quia dicitur p. r. rone eam de dicitur, nec
alunde secundum dicitur habeant a hys p. r. dicitur rone dicitur
qualern dicitur actu boni dicitur dicitur, dicitur p. r. dicitur.

sectio 6.º. obitua dicitur argumentum, ex eo qd uoluntas
gloria. s. p. r. dicitur. p. r. de dicitur dicitur

non amittit profundam. Qualiter statuerit ad voluntatem inten-
tionem duendam ab executione, quod intentione dicitur omnino
delectata, id non inducet delectationem ad executionem =

Co. Secuti.

mo duo. 13. si sufficere ad hanc distinctionem voluntatum intentionem
ab executione, quod intentione utitur, indelectata. 14. intentionem
ab executione debere distinguere, quod si operatur intendens, inducet specialem
delectationem ex bonitate personae, quae si satis mouere potest ad inten-
tionem voluntatem. Haec distinctione in recordiam ueritate ponunt
si. opposita in duobus §§ precedentibus, si. a. aliquid plus intendunt
si placet =

1^a pars prae, nam voluntas ipsa executione creationis mouendi
de, cogit ab aeterno. i. indelectata est, et inducens nouam delectationem, itaque
placet omnino ad executionem transierit creationis mouendum;
sed si idem inducet nouam uoluntatem exequentem, ista. n. etiam foret
ab aeterno, et neg. adque indelectata: o. titulus foret indelectationis in
uoluntate intentione si sequitur, quod adueniat distincta uoluntate
executione. Min. Assia patet. Mai. prae quod uoluntas illa ut actu
delectat omnino, inducitur accessione instanti temporali, quae
uult creationem, neg. n. in ipso instanti delectationis est iam exequentem
applicationem omnino. Si dicat iam ab aeterno applicare quod sua
diffra. temporis. Quod idem dicere poterit de omni uoluntate intentione
ua, quod ipsa iam actu applicet quod diffra, seu statu tali, statu xii-
tionis argumentis de, quod intentione efficax finis delectat ad hoc me-
cium exequentem quod statu, in quo aliud si prouideat. Eff. stat, quod u-
na uoluntate expelat uoluntatum aliquam, ut applicet ultionem
quam uoluntatem, et tri. quod si inducat nouam aliam uoluntatem exequentem
hanc applicationem: o. similiter dicendum de applicatione quod
causam. An patet etiam de delectatione, nam uoluntas intentione delectat

caegritiam sine alia uoluntate dicitur, ne pcedam in infirmitate. Ita
etiam si, nam in maiorem uim hēt uoluntā diuina in egriam, nec
magis sibi subiecta ē qm illi subijct. omnia, seu pōa ad exteri-

lam.

par, qd si uoluntā caegritia debet dicitur, qd dicitio adueniens mouet rā-
one specialis bonitatis de nouo pōnita. p qd bonum cognitum, ut tale in
mouet nū appetitum et uirtutem; alia licet dicitur in con. imm. pōe
pōam exteriā de trā ad operandum, qm opus pōt pūā uolūtione.
Et qd dicitio adueniens rāone specialis bonitatis, qm de nouo affect pōnitam,
mouet ad exegritiam exteriā, ita fiet p nouam uolūtione caegriti-
am =

Hinc ad Responsum 2° sua, admittendam ē sū nouam uolun-
tatem caegritiam supra intentiuā gloriā, nam ut hęc intentiua
operetur inuolēt pūione absolutā meritorum, quā nouum titulum
bonitatis ad caegritiam gloriā, ipsam sū exteriā absolutam meri-
torum, quā mouet titulo specialis bonitatis reuerenti, in eōqd merita
absolute existant, quorum bonitas ē potēt sic mouere ad intentionē
pcedentem, ut dicitur in hīs huius sect. Id ē idēsem; uoluntā caegu-
ritia ab intentiua dūquenda ē; nam rāge dicitio detrans exegriti-
am ē mouet rāone specialis bonitatis, ut potēt in uolūtione dicitio na-
ta, quā adueniente dicitio sine alia uolūtione nouā applicat ad
exegritiam; etenim uoluntā caegritia ē dicitio applicari ab dicitio,
et p aduentum instantis temporali rāge applicat caegritiā, ut dicitur.

Sectio 7^a soluitur 7. argumentum ex sequela electionis
positiua a gloria ante pcedua
demerita

Suppono eo dicens in Deo Regimine nullam dari in Deo uolun-
tatem sū electiuam. Hinc sū arguitur 7. Id si daretur Sectio effica
gloriā ante pūā merita sequeretur dandam ē sū exclusiōnem

positivam: o' est. Sequela q' d' à paritate, nam simili distinctione
voluntatis coeque ab intentione posset verificari, q'd Deus puniat for-
se ob demerita, sicut destinaret positivè ad gloriam ante p'nia demerita.
I' nam e' evidentiam de facto o' et soli p'destinati' in electa, unde
eo non antecedenti d' electio: infertur q' infallibilem d'iam: o' e' Regbu.
Tum sic, s'd antecedens e' ante p'nia demerita, q' est d'ia =

I' sic generaliter de
sequela q' eadem voluntas, quæ e' electio S. Petri q', saltem virtuali-
ter e' destinativa iude ad gloriam, hoc p'suam positivam entitatem
tali voluntati e' inestitu' & p'nia iude. I' si electio S. Petri e' ante omni-
um merita, etiam tali e' destinatio seu rejectio positivam iude. Ita pa-
tet. An' p'nam gloria S. Petri e' inestitu' & p'nia iude; ea n' gloria vult
in unione beatifica, q'm d'ct S. P. s'c a. i'is & inter beneficia, quæ in Deo
connotat, respicit maximum p'destinatorum gloriam, et libertati à p'nia infer-
ni, quo p' iude p'audet S. P. reg. e' inestitu' & p'nia iude. Tum sic, s'd vo-
luntas efficaciter amans aliquid in eam d' alio, e' amans, seu inestitu' &
hoc alio, o' electio S. Petri e' inestitu' & p'nia iude ante p'nia iude
demerita. In p'ntia & volitione, quam h'et Deus de facto ex re
erga salutem omnium, q'd vult ea se mortem. Hinc saltem de fac-
to neganda e' voluntas divina, quæ positivè vult excludere à Regno,
h'et d' hanc p'nt quod voluntas coequet. mortem p'nt p'nia demerita.
Cognoscat ad 13 p'ntem sequit' d' Act 13. I' o' e' e' p'nt; q'd homo
nonit electio sequit' e' suppositione antecedenti resp'cto, sed reg. ut
patet in i'guenti' solutionem argum' in lect. 5. =

Iam q' p'nt eodem
modo urget o' qui admittunt Christum q' p'ntem cum p'destinatorum
electio ad gloriam ante p'nia cum merita; nam Christi gloria
seu unio, resp'ndet o' p'ntia resp'ndet damnationem omnium
et reg. positivè & e' inestitu'. R'igitur tan' electionem Christi, q'm

alioquin esse ad hanc detrahendam unionem, quae in executione ponitur, sed solum in die ad aliquam tantam perfectionem, siue iure sit hanc, siue illa; nisi dicas, quod ego late explicui de unione hanc secundum se in connecti & suo obiecto. An vero voluntas auxilij inefficaci, eo quod procedat ex scia media inefficaci dicitur & damnatione ante iura merita. Habet in de de Rego, nam sic equum videtur, licet necesse sit post iura merita, & praeter voluntatem ad latuam semper procedat scia media ex dicto de 7. =

Disputatio
De causa Praedestinationis.

quodquid circa naturam, et etiam praedestinationis struendum in scholis & sicut in procedentibus declaravimus, quae res sunt attingemus breviter, uti postea alij tractatibus omnino dea dicitur curam dicitur =

Secundo 1

De causa vera praedestinationis ex p. Christi Domini.

Secundo est de causa meritoria, quatenus ex provisione creatorum movetur. Sed ad hunc praedestinationis actum, ob quam rationem vix dicitur in quibus d. 1. de nomine affantibus, ha. et vero & etiam dicitur de de Praed. & c. et negantibus, quod eundem. Mo. de. et hum. per sona merens causa moralis etiam actuum interiorum, praedestinantium, uno merita principaliter movent ad hanc voluntatem internam. sic d. de. 1. de. 13. art. 2 & huc aut, nullus est alius, nisi qui deo voluerit salvare, etiam rogandus est ut velit. Et ad idem velle movent orationes, et merita licet q. actus divini sing. incavabili est, vix dicitur d. de. 1. art. 1. nullus est san. insane mentis, qui dicitur concita esse causam divinae praedestinationis ex p. actus =

Quo dubitan-
da, ne Christi d. s. causa vera praedest. actus, sumpta a 1. efflu. usq. ad ultimum, etiam in ad. quoad fluxus efflu. et executionem gloriae

quilibet est causa, et gratia merita Christi et effectus gratiae. Nam, si pro
 eorum meritorum integritate praerogativa beneficiorum, quae sunt praerogativa
 destinati. At Christus et meruit primum suorum meritorum: et non
 meruit nisi gratia. Et non meruit gratiam antiquis Patribus,
 quia per eam gratiam ipsam causam Christi meruerunt, et etiam causa
 sunt, ut beata Virgo. 3° de gratia Adami data fuit inde. a meritis
 Christi, illa. n. fuit praedestinata antequam ad peccatum originale, nec
 Christi. 4° saltem quod Christus unus est alius non videtur venire a
 Christo; aliter ubi est causa praedestinationis foret etiam reprobationis. Sed
 1^a et 2^a negat. Ita Scotus et Scotus in 3. d. 19. q. 1. censentes Christum
 esse primum omnium praedestinatorum, ita quod uterque merita
 et ordinentur ad suam praedestinationem. Ita 1. d. 1. in 3. d. 19. q. 1.
 Sect. 4. ne Christus sui meriti debeat et legendos in parti-
 culari. Sarg. 1. d. 1. q. 2. negat antiquis Patribus. Vide ali-
 os etiam apud Ruz, d. 57. de Paed. 1. d. et in meo indice huius
 1^a et 2^a.

affiat. Ita absolute sua. et Sarg. licet ea secundum limitationes rursus.
 Ego sine illi censeo Christum esse causam nisi gratiae, et effectus.
 nam etiam in particulari, et debeat. Mover, q. 1. d. Bene-
 dixit nos Deo in or. benedict. spirituali in delictibus in Christo,
 in cuius manibus omnia nostra ponunt. Ioa. 13. Mat. 11, et 28.
 Notum nihil boni datur nobis nisi inueniat a Christo. Et quidem,
 si hoc ponit sine adu. intelligi quod excedet in maiorem Chri-
 sti dignitatem, et beneficentiam cedere. Ita Ruz, supra. 1. d. 5.
 d. 57. 1. d. et in tract. de Incarn. Aldret 284. =

Ruzne opposita ne-
 quunt huius generis diuina ad alios tractatus spectent. Sed 13. negat l'arg.
 1. d. 1. q. 2. q. 5. merita Christi esse effectus nisi praedestinationis. Praeterea d. Ruz. d. 5.
 d. 57. d. 13. ait praedestinationem suam inuenire, quoniam ab auerhy nobis

ca. Ita Ruy. L. 58. de Pced. l. 2. Dico e.g. ipse orator et merita san-
torum & efflu' nra p'destinao'ne, ut latius, ete pluribus h'nt dicitur ostendit
Ruy. L. 22. l. 4. in exhortatione scilicet et alia id genus, que in
oratorum salutem ducunt si efflu' nra p'destinao'ne, ut in ora. Sectif
cooperentur in bonum quia nra merita sanctorum. Cuiusmodi peti-
tio qua a nobis impetrat. a aliquo meritorum effectus est nra p'des-
tinao'ne. Et peti'tio qua impetrat a Deo, ut vivat nos: cum
et auxiliia ad tales orationes et cadant sub merito, nec cadent
sub efflu' nra p'destinao'ne. Jam uo loquendo de p'cedib' p'cedet
ex l. 1. l. 2. potuit dari sancti auxiliia ad orandum p' nra
salute, quin ea auxiliia ex eo sine parent' et. res quin ipse
oratorum sanctorum forent nra p'destinao'ne efflu'.

Ad sententiam opposi-
tam & p'destinao'ne Pauli et aliorum de o'ra orationibus dicitur
quod o'ra alios efflu' ab ipis orationibus dicitur. Et idem dicitur
de merito D. Lugini, enim orationibus, ni tibi placeat cogitare in
meritorum excellentiam Lugini Marti cadere, quod erit me-
rita et sint efflu' nra p'destinao'ne. De quo plura in tractatu de
P'cedib' Lugini =

Secus 3a

De causa p'destinao'ni nra ex g. ipis p'destinao'ni.
Suppono ex tract. de Merito, nec g. opera nra, ut de Lazari, nec
p' magna g. gure dicitur, ut rem de Lazari uolent pot
mereri p'destinao'ne, quod g. e. de operibus absolutis p' nra
facti. L. 1. affat. Ita Fran. F. b. l. 6. et plures antiqui agere Ruy.
l. 7. de Pced. l. 1, qui l. 1. ait. Sane nra. ce. p'cedib' Meritorum
1, g. p'destinao'ni mereri pot' o'ra efflu' p'destinao'ni dicitur ab ipis
merito. g. sint Christi meritorum meritorum oratorum p'destinao'ne, quo-
ad o'ra efflu' eorum merent' dicitur a sui merito, ita similiber.

Et quoniam creatura Dea potest dare arma militi, ut premium propter eorum bonitatem unum futurum, ut meritum; ita dat unquam propter peccatum meritum ex quibus unum. Et similiter et quodam modo datur, ut premium operum futurum ex gratia gratia =

Quia et uera negat. Ita Ruiz & Magistro, Scoto, Quando, P. 5. et eorum expositioibus, quos ultra 40 numerat Dr. de Judd. P. 7. Insuper fundamentum est, quod quum meriti in cadit sub meritum, de quo latius actus in tract. de merito, que ista ueritas non est examinanda, sed supponenda, eaque evidenter infertur primam certam, et neg. determinationem, a qua oritur, si cadere sub meritum nostrum =

Item addo huc, specialem rationem esse, ne determinatio quoad 1. 3. effectum, seu auxilium cadat sub meritum, nam si uocatio supradicta maxime sed rationem gratia: quod ea operibus aliquo modo iam non gratia et Roman. 11. Pet. 7. Addo et in alia sententia bene lecte potest fieri 1. 3. uocationem, quoniam. s. ea determinatione, ut dicitur 1. 1. 2. tunc a. optime propter merita facta et tibi uocatione potest esse conueni ad determinationem dum =

Hinc ad 1. 3. fundamentum. s. affertur est tunc inueni, quod merita Christi in ecclesia, aduocata a 1. uocatione determinati, secum dantur in meriti ipsius determinati. Ad 1. 3. Laema illa, quando dantur a Deo, non est premium, sed quasi donatio onerosa sub conditione boni usus. Et similiter dantur in donatione unum; sic a. datur primam uocationem et sequuntur. Ad id ideo alio donandi amittit rationem gratia. Sed uocatio accipiunt, qui accipiunt liberi Dei dantur ex uocatione externa, nam tunc determinatio, seu electio ad gloriam ut tibi ut potest libera dantur uocationem

ad gloriam, sed hanc gloriam onerata p[re]destinatio;
 et p[re]destinationem sub electione libera. Omnia auctoritate
 rationibus satis inplexu d[omi]niam explicacionem adu[m] h[ic]
 bonorum, ubi me cagedu[m]. P[re]dest[er] reu electio, ut libera sti-
 tuitur talis in p[ro]notationem ad gloriam, sed ad modum
 quendam antecedentem ad o[mn]i a t[er]m[in]o efflu p[re]destin[er] antecedentem
 De ad ipsam p[ro]notationem sub p[re]destinati, ut late explic[er]
 D. De uoluntate, ex cuius moduli notatione dicitur Deo
 in scro d[omi]niam efficiat ad gloriam, reu p[re]destinans (e. n.
 modulu[m] ille respectu Dei, quodam detra[er] ad uolendum,
 ad uolendum inquam, si quidem in abstracto, sed in scro.
 Ita ut, sicut onca uolito me detra[er] ad agendum, statuendo onca
 p[er] in d[omi]niam uolenti, ita p[ro]p[er]itate modulu[m] ille reddidit
 Deum in scro uolentem p[ro]p[er]i ad creatiorem homin[er], ita
 in ut p[re]destinans modulu[m] in recipiat. in Deo, sicut in me recipit.
 uolito, sed p[er] ad d[omi]niam effectui, lationi transeunt. Quis
 uolito mea e[st] ad d[omi]niam p[er] uolenti, reu modulu[m] ille in Deo,
 ut fuit. (De citata De uoluntate) Hinc dum modulu[m] idem
 e[st] cadit sub oneratum, ut uere e[st] cadit, sicut ante o[mn]i liberta-
 tem nam, et a solo Deo, nec p[re]destinatio potest a n[ost]ri onerati
 causari.

Disputatio 12.

De effectibus p[re]destinationu[m].

sectio 1^a De donis naturalibus.

Efflu p[re]destinationu[m] e[st] qui causatur a Deo ex quoda[m] signaali efficiunt
 salutem. Duplex e[st]. 1° quoad substantiam, qui e[st] absolute ex u[er]g
 uidentis immuni si existeret, nam daretur in Deo p[re]destinatio, tibi e[st] onca
 finalis. 2° quoad modum, qui e[st] ea in p[re]destinatis immuni absolute
 existeret, licet sic etnunc a p[re]destinatione habeat causam. 3° natura

quæ ppe fontem, seu aquam, quæ baptizetur, uenire potuit ex guala
 ratione, supradicta, non est naturalis. Et sic, etiam ex eadem potest ad pcedere
 in pcedo naturalis, uel etiam pcedere dona in dicitur supradicta
 quoad substantiam, hanc pcedere, reclusa pcedentia, nam omnia
 in dicitur. Sicut 2° queritur, an sicut ista dona, ad hunc in pcedentia
 ratione efflu, hunc, etiam, similiter, et dona naturalia. Q. r. utro pcedentia
 tibi, sequa =

1^a negat. Ita Carg. Jacob. Merat. Elber. Stan. Ma-
 don. H. Moutier. 2^a q. 2^a efflu pcedentia fuerunt ex merito
 Christi, sed, etiam, in e motu, ut homines euenire, ad hunc in dicitur
 omnia, ut ait Aug. Epist. ad. Rom. 2°. 2^a q. 2^a ad hunc in dicitur. Inter-
 dere dicitur eam ex parte sua ad pcedentia, et sic eum effectus,
 siquidem dicitur requirit, ut eadem. S. efflu pcedentia. in ordinem gra-
 tia, et hinc in dicitur pcedentia beneficium dei. Q. r. utro
 pcedentia dicitur a pcedentia, uel dona naturalia. S.
 conuincit id patet in Christo pcedentia fuit pcedentia absolute
 peccatum. Q. r. hunc in dicitur in dicitur effectus conuincit in dicitur.
 h. 2° nec pcedentia =

2^a et uera, efflu. Ita Ma. Lib. 7. Cap. 7. Lexue
 D. B. Cap. 5. N. 24. Et gluzim & Aug. D. 2^a q. 2^a totum. Q. r. in
 pcedentia pcedentia creati a. Deo ex intentione effici, ut nequatur
 salutem. Si. n. illum pcedentia creare in finem naturalem, cui n. in
 supradictam efficaciter obtinendum, si pcedentia ita eum uita reus
 euenire, ut tandem in dicitur decedat. Q. r. pcedentia de facto
 ita creati e, ut sic oia cooperentur, in dicitur in dicitur, qui secundum
 pcedentia uocati in dicitur. Q. r. in dicitur fatentur deponi-
 bit bona naturalia pcedentia ex pcedentia, imo de facto
 pcedentia mortem pcedentia dicitur. Tagtu e ne malitia mutant
intellectum eum, placita. n. erat deo anima hunc, pcedentia hoc

3° plures orau etiam nobis extitit ee effu pdestin ut patet in oratione
et p dicatione Angelorum que fuit effu p de hinc nru gentium. Id
patet e. pced. 17 =

Et ne quibus e de merito et oratione Spti sac
n. oratione duceantur in salutem suam: o fuerant effu uoluntatu
saluandi potiori iure gmpdiatis Angelorum. Ite. incarnatio fuit
effu uoluntatu redimendi genus humanum, uenit n. Peru ppter
nam salutem; id redemptio fuit effu p dicationis. Ita sen-
tiunt Mol. et Sal. et Sui. l. 17. s. 9. Ad Augustinum S. 1. sen-
tit Sarg. Lxxv. Quoniam, Quoniam, et Reuce. Item Sui. Au. et Mart.
D. 21. Rea. Mouentur utru corru. i. ca. omni effectu pdesti-
natioe sedu ante p dicationem suam, ut ipse aliorum pdesti-
natioe detrauerat; sed n. decet Spti dignitatem; p qd patet ad
ratione appoita; n. n. quidquid adit ad salutem e effu pdesti-
natioe, si hanc antecedit. Ad de ordine decretorum Dei, de ad-
uentu Spti dicemus in Tract. de Incarn.

Quasdam sae de 1^a orau in-
decepta p peccatum; sed n. uia sui, ut primo collata e inducit in
salutem, id quatenus reparata p penitentiam: 2° uolum ut repa-
rata e uis, ut 1^a eent effu p dicationis. Ite, quia peccatum non e
effu p dicationis, licet, ut retractatum deueniat: 3° similiter. Ita
Sarg. D. 93. Q. 3. Dea. Merito et Salu. hic. Ad sententia
lib. 3. Q. 2. et omni apud Sui. l. 22. s. 7; nam illa 1^a qda
etiam ut 1^a deuenit, ut postea reuincat orau; 2° pote t dicit
ea intentione, ut reuincat: 3° ut inducat ad maiorem gloriam,
quali requiritur ad maiorem graam. Et de ad 1. fundamentu
patet graam etiam, ut collatam ee effu p dicationis, licet
ordinatum ad reparatioem. Ad offraonem duo peccatum ee
ee a p dicatione, q n intenditur in ea Des etiam in ordine

ob quod peccatum dicitur esse quidam mali generis. Ad 2. quod dicitur de peccato, quod
dicitur de peccato, quomodo dicitur de peccato, etiam
cum unum dicitur ad finem prudentem pariter vel illius
intentionis =

Circa promissionem dicitur dicitur in tract. de peccato, quo
patet. i. efflu peccati. ea intentione effici potest, ut qd an adhuc
necesse sit intentione. i. efflu peccati. Negat Sarg. absolute 2. q. 32.
Et dicitur dicitur de e. qd. 2. q. 32. et dicitur. Aliter dicitur
q. promissio si dicitur dicitur, ut dicitur dicitur, et dicitur, dicitur.
a. dicitur dicitur dicitur. dicitur dicitur dicitur. dicitur dicitur dicitur.
tibus dicitur, atq. dicitur, ut dicitur dicitur dicitur. dicitur dicitur dicitur.
efflu peccati. ponitur a deo petere, et qd dicitur dicitur, nemo si
potest petere, ut promissio cadere, et dicitur dicitur dicitur.
dicitur dicitur dicitur. bona, at in nobis dicitur dicitur dicitur.
dicitur dicitur dicitur, ea dicitur dicitur, dicitur dicitur dicitur.
non dicitur; requirit. a. Deo ea sine supponente peccatum velle
promissionem. q. neg. utra e. efflu peccati. =

2. et vera affiat. Ita sua.

Ab. d. de peccato. q. d. dicitur e. omnem apud theologos. dicitur.
dicitur dicitur dicitur dicitur; dicitur dicitur dicitur. amatur
a deo ex aliquo fine bono, nullo. ea dicitur Deo nisi bonis
sine; qd ea se promittat, seu det auxilium, qd si dicitur dicitur in efflu
ponet dare efflu dicitur collatione dicitur promittente intendet dicitur boni;
tum si ad hoc potest ducere in salutem, ut patet, si Deo det
auxilium in efflu; ea intentione dandi potest efflu, utri apparet
se a nullo impediri. i. c. beneflu. dicitur si dicitur intendat, ut bono
dicitur dicitur ad salutem, ita ut ea dicitur, ex quo sine potest
dicitur ad dandum auxilium in efflu, si videt potest malum peccati
dicitur, qd collatio talis auxilii inefficax, seu promissio peccati e. efflu

quidem vnde

Ad oby. 2°. Ad. la permissio e bonum suad, in
quidem vnde, sed ut oibus ea illa intentione benefica, et voluntate
ei promittendi peccatum, nisi deparari possit. Ad 2. Nisi Christi pro
permissione tali possit applicari sua merita, hoc, ne promitteretur ca-
dere, sine remedio. Ad 3. Nihil, quod dicitur. Tu cum non promi-
tere occasione peccandi, quoniam tu a peccato, quod nullo modo potest
petere permissionem nisi forte, casu quo scias, revelationem sibi dan-
tum, et auxilium inefficax ad peccatum finale, hoc leve, et rega-
rabile, tunc in ea petitione ea affertur intendi variis modis
nihil abruadi apparet. Ad 4. patet ex 3. precedenti.

Disputatio 19 de reprobatione

En possit esse ante peccata deconcreta.

sectio 1^a quid sit, et quotuplex reprobatio?

quid eius causa, et effectus.

1. Quidam supradicti in vitam eternam inefficax, ut patet a variis diebus de
1^a & 2. de statu ea actu intellectus non habente variis modis
sufficiencia ad regendum finem in se non valuti. Item ex voluntate
volente de deconcreta auxilia inefficax. Vide, quod dicitur de. sect. 3. Du-
plex e reprobatio, alia positiva, quae videtur in voluntate, quae bene videtur
et positive videtur exclusionem a salute glorie, alia negativa, seu posi-
tiva videtur in voluntate dandi auxilia, quae videtur bene inefficax, et
voluntate supradandi alia efficaciam integrant. Et 1. 3.

2. Reprobatio
negativa causa sola voluntate Dei, quae nemini facit iniuriam, si ante
ora merita, et deconcreta uni vellet auxilium efficax intentione efficaci
glorie, alij vero tu cum in se sit talem intentionem, sed etiam illud
auxilium, et videtur inefficax, cum inefficax licet videtur. s. bonum ma-
litie; at homo in causa est, ut absolute effectiva erit tu eius auxi-

ly, quo abuturum e. Efflu' dicitur reprobationis specie nullum e, in quodam au-
 ditum secundum credentem, qd potius datur ea sine salutis, non
 p'mum peccati sic. ut dicitur Gal. 3. utam reprobationem: Et peccatum ipsum,
 qd a Deo nullo modo curatur: a deniq' ipia exequit' damnationis, ne
 reprobatio negativa nullam intentionem damnationis includit, intentio
 eni rei voluntari' damnandi spectat ad reprobationem positivam. Et sic
 licet ad reprobationem negativam peccatum, et impenitentia finali nequati
 damnatio q' ipia, et sic dicitur possint aliquo modo ita omnia dicitur
 sectu, et in specie, ut sequantur p'ce, et ea intentione reprobatio negati-
 vative =

Reprobatio positiva ea dicitur ipia demerita solum, ut dicitur 3
 Sect. sequit'. Efflu' a. exequit' damnationis, sed in dicitur intenditur a Deo
 post p'imum affectu: et peccatum ipsum dicitur efflu' nec item p'imum, et sic
 ad reprobationem antecedit; illud vero ultimum de voluntatem dicitur. An
 vero obduratio finali impenitentia, mori, etc. sint efflu' dicitur reprobationis?
 Affert in casu extraordinario Martin. et Alii. 5. q. 10. Deu' p'pter qu-
 onum peccatum mortale dicitur de binare hominem efficaciter ad
 penam, quantum adhuc in hac vita, quin ei det locum parit' ut
 plus pietas de diabolo adhuc q. erat in vita =

Co. id e. ultimo verum e
 in su qui post mortale qd. incurrit in amentiam: sublat' in hoc ca-
 su in hominu' sui sp'it' censeo curat' dicitur auribus suffi-
 ent, nullius. n. in hac vita desperanda e correctio, et seq. p'p'ria
 collatione dabit' auxilij, n. dicitur absolute e delictus ad penam
 d. s. indifferens ad penitentiam: q' regit' dicitur uoluntati
 reprobatio, quam Deu' solum regit, et quai' tractus a' nati peccati
 habet, utram dico =

sectio secunda. An dicitur reprobatio positiva ante
 p'imum demerita de factu.

ly' ad opus; alioquin de eia in eia & punitione eterna, implicab. n. Deo
uolle auxiliu[m] pcedente scia media defuturione peccati, et punitione
nu sub tali auxilio, et si regit peccati, et damnationem, q' ea uolito
vergia e' Regba positua, talu. n. conatus uolito p' uiam euentiam
in eia & punitione =

Isti specialiter in meo g'ij. de ea uolitione, uel
saltem de glea ex illa, et rudi media inefficacie, regit ea q' uolito
ingrui negati Regba positua, seu uoluita puniendi, q' ea uolito
nullo modo nec uaturaliter diuinit. a uoluntate Regbante. De pa-
tet, q' ea saluta, de qua nungui g'it. a q' uolito negati alia ab
hac alia n' diuinitur nec uaturaliter, & diuinitur cu ea q' obli
uoluitat uolitionem saltem in textu, ut late dicitur tract. de lra, et
Attribut. An etiam g'atet q' ea uolito, uolitionem gleam illud sem-
p' identifiat. uolitionem uoluntate puniendi, si quidem pcedat
ea scia media inefficacie, et punitione implicat ingrui inueniri si-
ne uoluntate puniendi, sine uoluntate, ingrui identifiata de
si ponamus de alio liberos ee deo addit. intricat. tam uero implicat
unam salitatem negati de alia ex q' obli, quia identifiata
uolitionem, ut dicitur ex tract. de lra, et lra. q' est =

Conce uolitione
auxiliu[m] inefficacie pcedere quidem ex scia media inefficacie, ab en
uolitione extantem ee sic pcedere, dicitur namq' in labore sic
pcedenti ex coacta ignu scia, si. n. loco dicitur in deo scia
efficacie eadem uolito maneret, que diceret. tunc ex scia inefficacie
licet, q' deo creaturum e' sic dicitur ex efficacie, tunc ea uolito
auxiliu[m] detrahetur de pcedendum ex scia efficacie p' specialem us-
luntatem Reflexe p'uenientem q' deus ea directio, ut dicitur l. 8. d.
Sine, quam p'uenientem ee h'et deus q' uolito auxiliu[m] pcedit ex scia
inefficacie; ut. n. g'it n' e' deo directio uolita, potu. n. deus h'et

Reflexam duplicentiam de pna sua inefficacia tunc uellet quod
 uolito collatum pcederet ex sua inefficacia, sed qd bonu e Deu etig
 su indio no xum, psum paxu uuu n debet uolitionem collatig.
 De uolito illa licet ut pmiua peccati pnalit, seu in plexo scd,
 inefficacia in certatua punitioe, m se to indifferens e ad effica
 ciam =

Ex quo ad arum de pmiuonem illam dugu a regba ne
 positua, nullam includat uolitionem, que non se pxiore in eaa
 .i. punitioe, nam uolito ipsa auerba, ut dixi, indifferens e ad
 effitaciam; duplicentia uero illa quam Deu bet in eo quod collat
 tunc sua inefficacia suo auxilio, licet in certatua punitioe, at
 e pxiore, ad pxiore. Ex quo ad pxiorem patet de uolito
 ne pmiua pce negari uoluntatem punitiuam, licet a. de plexo,
 ut plexo nunqm negetur realiter uolito punitiua, negari t
 pote de qualibet parte illius, nam etiam sua media inefficacia
 pote dari in Deo, quin debet se pba, nam de Heno pdestinat
 habuit Deu sciam mediam inefficacia, siquidem capit e, ne
 onalitia mutaret intellectum eiu; eo. a. ipso iam datur suffi
 cieni fundamentum p dicitur ob uolitionem plexi a uoluntate
 repbante, siquidem uoluntate repbans negari pote a se uer de
 qualibet parte illius plexi, ut dixi =

Secundo. An possibilia sit reprobatio positua
 ante pmiua demerita?

Notuue Deum in aha quida ea sine ostendendi suam uolitionem punitig
 repbare positue ante pmiua demerita, ait e Ricardus. et laiet. d. Quiz. 10.
 Sec. s. 10. et uel e. d. 12. h. De B. 1. e. Mouentia qd Deu potet
 ante pmiua peccatum intendere effluere pnam si obtinendum sine
 peccato, uti pote eum intendere pmiua peccatum, quin illud amet, ut paret
 in intentione effici pmiua ante pmiua peccatum. Atqui aeterna damna.

ratio amari potest a Deo propter peccatum: et est antecedens. Quod potest
Deum punire peccata prius tempore, quam facta, uti patet premium ante
merita, in quo a se operatur, et non coactus Deum: et similiter. Et potest
Deum sine ulla peccato esse detinere aeternum in inferno per suum
suo domino: et a fortiori in eodem peccati causa. Patet et prius quod dicitur:

Quia
itaque est tenenda et Mol. sua. Sarg. su. et dicitur. Dea dicitur led.
Et qui equè militat deponibili, ac defacto et fundentur in sum-
ma benignitate Dei, qui ex se remittens vult punire; etenim ex
ipsa natura, et bonitate Dei dicitur motu suo. Et de Cuit. 948; nec
in. Cuius illorum, et dicitur. Proclorum id est hominum crearet, quam
bonitatem futuram esse sciret, nisi pariter noceret, quod bonitatem vult
remittat. Et dedecet Deum creare ea, uti dicitur, et inle-
quenti gubernatori et, ait Mol. 948. Pat. 3. Dea. Advertendum est pec-
cata punire, ut sciat quid puniat.

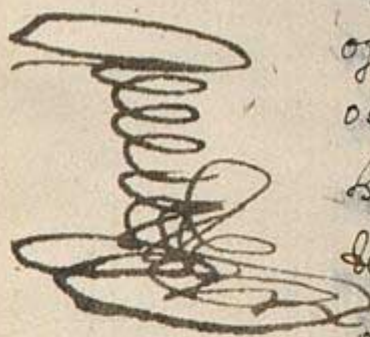
Ad hoc. et dicitur. Et dicitur. Patet patet.
Et solum est solum bonitatem, id est etiam nobis bonum, et efficitur ex parte, et mi-
sericordiam Dei, decemurimum. a. Dea ante agere bene beneficium,
secum punientem, liberalitatem in puniendo crudelitas est. Et dicitur
ergo peccatum propter puniri anticipata, nisi ex aliqua convenien-
tia Deo, qui per se levem penam antecedentem, ut dicitur
penam non frequentem, de quo plura in Cuit. de Merito. Patet con-
tra Deum in pro uti dicitur domino: ita, ut probetur tenet su. Et dicitur
Et dicitur. Addo mihi videtur dicitur, quod Deum in pro dicitur tantum malum
damnationis in meritis, quam peccantibus, absolute. et dicitur de Deo
Cuit. lib. 3. et dicitur. 948: et potest sine malum meriti damnare
vultur. Et dicitur. Damnare et dicitur pro modo supplicii volunt,
clarum. et erat in pro dicitur damnationem pro modo supplicii meritorum
si merita si erant. Quia absolute malum dicitur damnationis in

1° Deus ex se ante o[mn]i[m] sciam liberam, et mediam cultura est
 unigenitum peccatum, et neg. vult, ut iuda Q. operetur bene, seu non
 peccet etiam q[ui] auxiliu[m] Q Q, que voluntas vera. Deo e[st] Q intendit libere
 salutem ponere sub manu iude illamq[ue] cau[er]e, Quoniam iuda in Act, recipit
 si iuda salutem n[on] requirit. 2° utatq[ue] faciat hui[us] it[er] intentione[m] bat hoc auxi-
 lium Q, si n[on] poneretur salus in manu iude, si hui[us] n[on] darent. inefficacia
 ad salutem, neg. ob e[st] d[omi]ni intentione[m] quod auxiliu[m] Q p[ro]videatur in
 eff[ic]acia, quod ad h[oc] d[omi]ni inefficacia p[ro]ponatur q[ui] non debet per Deum
 causa salutis =

Ex q[ui]bus patet q[uo]d d[omi]ni in Deo vult iuda iuxta voluntatem, et
 sciam de salute, que e[st] libera, et absoluta, voluntas n[on] que e[st] in 1° signo
 libera, ut patet. Libera namq[ue] potest Deo gloriam sub manu
 iude, detrahitq[ue] hanc salutem, si ipsam q[ui] peccatum n[on] requirit. Item
 ea voluntas supposita 1^a in 1° signo remanet absoluta, u[bi] n[on] con-
 cetur absolute velle finem su[um] qui finem vult p[ro] sub aliqua d[omi]ni
 ne, quam p[ro] n[on] ipse denderat. Sed Deo ca[us]e p[ro]xi[m]e s[un]t vult quod
 iuda n[on] peccet; Q d[omi]ni in 2° signo ea h[ab]et suppositione Deo vult sa-
 lutem sub d[omi]ni, quod iuda n[on] peccet sub auxilio Q iam absolute
 remanebit velle salutem =

Et voluntatem collatiuam auxilij detrahit Q
 p[ro]xi[m]e inefficaci[us] uere fieri ex intentione salutis iude: nam Deo in 3°
 signo necessitati e[st] ut eligat aliq[ui]d auxiliu[m] sufficiens ad hoc
 iude, saltem Q q[ui] p[ro]videt ineff[ic]ia, q[ui] tenet. eligere, ut faciat vult d[omi]ni
 intentione[m], ut dicit Q Q, que intentio absoluta e[st] ca[us]e 1^a voluntatis
 supposita in 1° signo serio, et uere siquidem videtur q[uo]d impedit
 serium, et uerum desiderium d[omi]ni, q[ui] debet Deo ante o[mn]i[m] sciam li-
 beram de causa peccati sub auxilio Q n[on] cum p[ro]xi[m]e inefficaci[us] q[ui]libet
 p[ro]xi[m]e: Q uoluntas collatiua, que habetur in 3° signo p[ro]cedit ex seria in-
 tentione, et absolute salutis, quam d[omi]ni. Sic uoluntas collatiua suppo-

not sciam inefficacis =

3° deniq; talis uolunt collatua beneficia est, q
lucet spazione facta ad auxilium esse et est & firmabilis, neq; ab accipi
ente choibitu, et null bonum minuit, beneficium danti, de qua
culpa dicitur. Recipientis dicitur eius utilitas; sic beneficium e, qui
offert reus donum alteri, quantumvis donatarius nolet accipere neque
obed adimam beneficii, q; beneficiarius uellet sibi et danti, si for
lor tanta bonitatu. i. in se, ut donatarius & aduocatus, nam possit
beneficium illud acceptare et in bonum uertere, solum q; sua cul
pa cedat in malum. Imo aliqua rane auget beneficium. Aten
tat. q; beneficentia dei, qui benefici etiam innotu, id de his
gloria alibi:

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA. BHSC

Bibliothèque
17